

ଓক্টোপার

1985

মুদ্রিত মুদ্রিত
মুদ্রিত মুদ্রিত

MALLIKAI' PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

- ★ தூய அலுமினியம்
- ★ பிளாஸ்டிக்
- ★ எவர் சில்வர்
- ★ எனு மல்
- ★ கண்ணடி
- ★ தாச்சி வகைகள்
- * ஓக்கிட (Orchid) வாளிகள்

போன்ற பொருட்கள்

மங்கள வைபவங்களுக்கு உகந்த அன்பளிப்புப் பொருட்கள் யாவும் குறைந்த விலையில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

வியாபாரிகளுக்கு

எமது உற்பத்திப் பொருட்களும், மற்றும் பொருட்களும் விசேட கழிவுடன் வழங்கப்படும்.

ஹோம் பினுண்ஸ் சோகுசு பஸ் ஆசனங்கள் எப்மிடம் பதிவு செய்து கொள்ளலாம்.

நியூ ஸங்கா

அலுமினியம் தொழிற்சாலை

(விற்பனைப் பிரிவு)

6, 30, ஆஸ்பத்திரி வீதி, நவீன சந்தை,
யாழ்ப்பாணம்.

T'phone : 23596

"ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி யாதியினைய கலைகளில் உள்ளம் சடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர் ஈணநிலை கண்டு துள்ளுவார்"

'Mallikai' Progressive Monthly Magazine

192

ஒக்டோபர் — 1985

21-வது ஆண்டு

சுவைனூர்களுக்கு ஒரு சொல்

இப்போது உங்கள் கைகளில் இருக்கும் இதழ் 21 வது ஆண்டு மலருக்கு அடுத்த இதழாகும். ஒவ்வொரு ஆண்டும் நாம் மலர் தயாரிக்க முனைந்து செயல்படும் வேலைகளில் நம்மை மீறிய ஏதோ ஒரு சங்கடம் அல்லது நெருக்கடி மலர் வேலைகளைப் பாதிப்பது வழக்கம். அதற்காக நாம் சோர்ந்து, ஒய்ந்து போய் ஒதுங்கி இருந்து விடுவதில்லை. நமது ஆற்றல், சக்தி, வீரியம், சமயோகி தம், நெஞ்சரம் அனைத்தையும் பயன்படுத்தி அந்த நெருக்கடிகளே வெட்கித் தலை குனியும் அளவிற்கு மலரை வெளியிட்டு விடுவோம்.

இம் முறையும் அதுவேதான் நடந்தது.

நமக்குக் கிடைத்த சகல தகவல்களையும் உள்ளடக்கிப் பார்த்தால், இம் முறை மலர்ந்த மலர் கணங் காத்திரமானதும் அவசியம் பாதுகாத்து வைக்கக் கூடியதும் எனக் கருதப்பட வைக்கின்றது.

சில ஆண்டுகளாக ஒரு சிக்கல் நமக்கு ஏற்படுவதுண்டு. மலர்கள் விற்பனை முடிந்ததின் பின்னரே மலர் கேட்டு தென்னிலங்கைப் பகுதிகளிலுள்ள அன்பர்கள் எழுதுவார்கள். அவர்களையும் நாம் குறை சொல்ல முடியாது. தகவல் போக்கு வரத்து நெருக்கடி காரணமாக அவர்களுக்கும் செய்தி போய்ச் சேரச் சணங்கி விடுகின்றது. இங்கே மலர் தீர்ந்து போகின்றது. ஆகவேயாராக இருந்தாலும் சந்தாதாரர்களுக்கே முன்னுரை அளிப்பது என்பது நமது புதிய கொள்கையாகி விடுகின்றது.

நீங்கள் சந்தாதாரர்கள் ஆகுவதுதான் நம்முடன் நிரந்தரத் தொடர்பு கொள்வதற்கு ஒரே வழியாகும்.

மலரின் அட்டையை அலங்கரிக்கும் 'உழைப்பின் உருவு'த்தையும் இவ்விதழின் அட்டையில் வெளிவரும் எழுத்தாளர் தொகுப்பையும் உருவாக்கித் தந்த 'பேசி போட்டோ' அதிபருக்கு எமது நன்றி.

— ஆசிரியர்

கடிதங்கள்

மல்லிகை ஆண்டு மலரில் வெளிவந்த திரு. முருகையனின் 'கடுங் கோபத்துடன் ஒரு கட்டுரை' மீத மிக ஆழ்ந்து படித்தேன். நம் நாட்டின் முத்த கவிஞராகிய திரு. முருகையன், சோலைக் கிளியின் புதுக்கிவிததையே வெகு யதார்த்தமாக விமர்சனம் செய்துள்ளார். இந்த விமர்சனம், சொல்லவேண்டிய நேரத்தில், சொல்ல வேண்டிய ஒருவரால் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஏனெனில் முருகையன் கடந்த நான்கு தசாப்தங்களாக ஈழத்து இலக்கிய உலகுடன் இறுப்பு பினைந்துள்ள ஒருவராவர்.

சாதாரண வாசக்களுருவன் விளங்க முடியாவிடின், அப்படைப்பால் வாசக்களுக்கு எவ்வித பயனுமில்லை. ஒரு பத்திரிகையின் வளர்ச்சி, அதன் வாசகர்களின் ஆதரவில்தான் தங்கியுள்ளது. வாசகன் பத்திரிகையை தூக்கி ஏற்றிது விட்டால். பத்திரிகையும் படுத்துவிடும். எழுதியதை வீட்டில் பூட்டி வைக்க வேண்டிய நிலையும் ஏற்படும். எனவே, உண்மையான இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு திரு. முருகையன் போன்றேரின் விமர்சனம் மிக மிக அவசியமானது.

வெல்லை.

நா. இரகுநாதன்

ஆண்டு மலரின் அட்டை வர்ணமே எண்க்கு மிகவும் பிடித்து விட்டது. நான் கணவிலும் கூட நினைக்கவில்லை மல்லிகை இருபத்து ஒராவது ஆண்டு மலர் இந்தளவு சிறப்பாக வரும் என்று!

உங்களின் உழைப்பு, மல்லிகையின் ரத்தத்தோடு கூடிய உங்களுமாகிப் போன்றத்தில் நாம் நிறைவாக ஒரு இலக்கிய இதழைப் படிக்க — எதிர்பார்க்க முடிகிறது. இவை வெறும் இதழ் விரிந்த மயக்க வார்த்தைகள் அல்ல மனசின் விகவாச உயிர் வார்த்தைகள்.

ஒரும்.

இப்பு அஸுமித்

அட்டைப் படம்

'மல்லிகைப் பந்த' லின் ஆதரவின் கீழ் १०-७-६६ அன்று மல்லிகையின் २। வது ஆண்டு மலர் வெளியீட்டு ஸிஹா மிகக் கோலாகலமாக நடைபெற்றது. முதல் இதழை ஆசிரியரிடமிருந்து டாக்டர் எம். கே. முருகானந்தன் பெற்றுக் கொண்டார். கலாந்தி சபா. ஜெயராசா தலைமையரை நிகழ்த்தினார். மற்றும் கலாந்தி மௌனாகுரு. செங்கை ஆழியான், சிதம்பர திருச்செந்திநாதன், குறமகன், செல்வி சந்திரா தியாகராசா, சட்டநாதன், சாந்தன், தென்னியான். மா. பாலசிங்கம், ஈழத்துச் சிவாஸந்தன் ஆகியோர் உரை நிகழ்த்தும் காட்சி.

ஓர்
ஆபத்தான பிரமை

பெண்களுக்கு எதிராக— பொதுவாகத் தாய்க் குலத்தைப் பாதிக்கும் வகையில் நச்சக் கருத்துக்களையும், நாசகார எண்ணங்களையும் திட்டமிட்டுச் சிலர் சமீப காலமாக இந்த மன்னில் பரப்பி வருகின்றனர். பிரசாரப் படுத்துகின்றனர்.

இந்த நச்ச, நாசக் கருத்துக்கள் ஆரோக்கியமற்றவை; படு பிற்பாக்குத் தனமானவை; தீர்க்கமாக எதிர்த்துச் சாடி முறிய டிக்க வேண்டியவை.

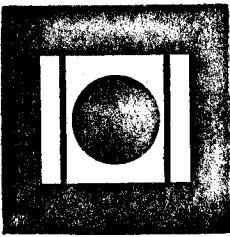
இந்தக் கருத்துக்களுக்குப் பின்னால் செயல்படும் மனங்களையும் அவர்களின் அடிப்படை மனோபாவத்தையும் நாம் தெரிந்திருக்க வேண்டும். ஏன் இப்படியான கருத்துக்களைப் பரப்ப முன்வருகின்றனர் என்பதையும் நாம் கூர்ந்து அவதானிக்க வேண்டும்.

பழையபடி பெண்ணாடிமைத் தனத்தை இந்த மன்னில் வேர்பாய்ச்சி வளர்த்து விட வேண்டும் என்ற ஆண் ஆதிக்க சமூகக் கருத்தே இந்தப் பிரசாரங்களுக்குப் பின்னால் இழையோடியிருப்ப கையும் நன்கு கவனித்துப் பார்ப்பவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளக் கூடும்.

'போயிலை விரிச்சாப் போச்சு; பொம்பிளோ சிரிச்சாப் போச்சு!' என்ற பழைய கருத்துக்களும் 'அடுப்புதும் பெண்களுக்குப் படிப் பெற்றஞ்சு?' என்ற பழைய கூழி வாதங்களும் செல்வாக்கிழந்து பொய்த்துப் போகக் கூடிய கால கட்டத்தில் இன்று மறுபடியும் பெண்களைப் பழையபடியும் அடுப்புத வைப்பதற்காகவே இந்தக் கருத்துக்களும் எண்ணங்களும் பரப்பப்பட்டு வருகின்றன என்றே நாம் உறுதியாகக் கருதுகின்றேம்.

விஞ்ஞான யுகமிது. ஆண்களுக்குச் சமமாகப் பெண்கள் கலவு துறைகளிலும் முகிழ்ந்து பிரகாசிக்கக் கூடிய காலகட்டமிது. உலகத்தின் முதலாவது பெண் பிரதமனர் உருவாக்கிய நாடு இது. கலவு துறைகளிலும் இன்று பெண்கள் தமது ஆற்றலை வெளிப் படுத்தி மக்கள் மத்தியில் நியாயமான ஒர் நல்லபிப்பிராயத்தை உருவாக்கி வரும் இத்தகுணத்தில் சாக்கருவி வேதாந்தம் பேசும் ஒரு கூட்டம் மீண்டும் பெண்கள் அடுப்புதுவதற்குத்தான் தகுதி எனப் பிரகடனங்கு செய்து, பிரசாரங்கு செய்வதானால் அது இன்றைய விஞ்ஞான உலகத்தையே அவமதிக்கும் செயல் என்றே நினைக்கத் தோன்றுகின்றது.

பெண் அடிமைத் தனத்தை மீண்டும் வலியுறுத்திப் பிரசாரம் செய்பவர்களுக்கு ஓர் உண்மையைச் சொல்வி வைக்கின்றேம்: சரித்திரம் பின்னேக்கிச் சமூவதில்லை

ஆழமான இலக்கியம்

— வரதர்

மல்லிகையின் இருபத்தோரா வது ஆண்டு மலரில் நன்பர் சி. மெளன்குரு ஒரு பெரிய கட்டுரை எழுதி இருக்கிறார். கட்டுரையின் தலைப்புப் பெரியதலைப்பு. ‘பெரும் பத்திரிகைக்களும் இன்றைய புனைக்கதை இலக்கியகாரர்களும்’

மெளன்குரு இலக்கியத் துறையில் மிகுந்த ஆர்வமுள்ள வர். பொறுப்புள்ளவர். நல்லபண்புள்ள மனிதர். இவர் எழுதிய கட்டுரையை படித்து பிப்பார்க்க வேண்டுமென்று விரும்பினேன், படித்தேன்.

முதல் பக்கத்திலேயே எனக்கு ஒரு தடைமுகாம். ‘ஜெயகாந்த ஞல் ஆனந்தவிகடன் வளர்ந்தது’, என்று மெளன்குரு குறிப்பிட்டிருக்கும் இடத்தில் நின்றுவிட்டேன். ஒரு குறுகிய வட்டத்துக்குள் பஞ்சகல்யாணி மீது சவாரி செய்து கொண்டிருந்த ஜெயகாந்தவின் திறமையை தமிழ்க்கூறும் நல்லுலகெங்கும் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டி வைத்தது ஆனந்த விகடன்தான்!

ஆனந்த விகடனின் உயிருக்குயிராக விளங்கிய கல்கி, அதிலிருந்து விலகிய போது ‘இனி ஆனந்த விகடன் விழுந்து விடும்’ என்று உண்மையில் பலர் நம்பி ஞார்கள். ஆனால் அப்போதும் கூட ஆனந்தவிகடன் அசைந்து

கொடுக்கவில்லை. ஏனென்றால் ஆனந்த விகடனுக்கு ஒரு சிறந்த நிர்வாகம் இருந்தது — இருக்கிறது.

அந்த ஆனந்த விகடனை ஜெயகாந்தன் வளர்த்தார் என்று சொல்வது சிரிப்புக்கிடமானது. ‘இராமர் அணை கட்டும்போது அணிந்தின்ஸோயும் உதவுத் தெய்தது; அதனால் அணைக்கட்டுவளர்ந்தது’ என்பது போல ஜெயகாந்தனால் ஆனந்தவிகடன் வளர்ந்தது என்று சொல்லலாம் தப்பில்லை.

இனி அடுத்த இரண்டு பக்கங்களில் ஏற்படுகிற சில்லறைத் தடைகளைத் தாண்டிப் போன்று பெரியதோர் ‘சரப்பெரியகுளம்’ வருகிறது.

மெளன்குரு எழுதுகிறார்—
மக்களுக்குத் தேவை என்ற அடிப்படை நோக்கில், வியாபார நோக்கில் கடைகளையும், நாவல்களையும் உற்பத்தி பண்ணிய படியால் அவை, கலைத் திறன் குறைந்தனவாயின. இதற்குச் சிறந்த உதாரணமாகத் திகழ்பவர் கல்கி ரா. கிருஷ்ண மூர்த்தியாவர். அவர் பரவலான வாசகர்களை உருவாக்கினாரே யொழிய ஆழமான இலக்கியத்தைச் சிருஷ்டித்தார் அல்லர்.

கொஞ்சம் நில் லுங்கன். நிதாவியுங்கள்.

இலக்கியம் என்றால் என்ன?

அதற்குள் ‘ஆழமான இலக்கியம்’ என்றால் என்ன?

ஆழமான இலக்கியமே சிறந்த இலக்கியம் என்ற கருத்து மொன்குருவின் வார்த்தைகளில் தொன்கிறது.

ஒரு கருத்தை. அதைச் சொல்லும் வழியை, அதற்காக உபயோகிக்கும் சொற்களையும் கூட ஆழமாகப் புதைத்து து (லேசில் விளங்காமல் அல்லது மயக்கமாக) எழுதுவதுதான் ஆழமான இலக்கியமா? — அது தான் சிறந்த இலக்கியமா?

ஒரு கதை நினைவுக்கு வருகிறது.

ஒவிய வகைகளில் ‘நவீன ஒவியம்’ (மொடேன் ஆர்ட்) என்று ஒரு வகை உண்டு. அதிலே ஊறியவர்கள் ‘அதுதான் சிறந்த ஒவியம். மற்றதெல்லாம் உயர்ந்த ஒவியம் இல்லை’ என்பார்கள்.

நவீன ஒவியத்தின் தலைமகன் என்று பேசப்படும் ‘பிகாசோ’ என்பவரின் ஒவியக் காட்சி ஒரு முறை நடந்தது. ஒவியர் பிகாசோவின் பெயர் மிகவும் புகழ் வாய்ந்தது. அவருடைய ஒவியம் ஒன்றை வைத்திருப்பது, ஏன் அதன் சிறப்பைப் பற்றி நன்பர் களுடன் உரையாடுவதே மிகுந்த கெளரவமென்று பெரிய கனவான்கள் கருதினர்கள். பிகாசோவின் ஒவியக் காட்சிக்குப் போவது தமக்கு ஒரு கெளரவும் என்று கருதிப்பல் கனவான்கள் அங்கே போனார்கள். அங்கேயிருந்து ஒவியங்களைப் பார்த்து ‘ஆகா ஒகோ’ என்று பாராட்டினார்கள். குறிப்பிட்ட

ஒரு ஒவியத்தின் மூன்பு கூடி நின்ற கனவான்கள் அந்த ஒவியத்தின் நயத்தை பாராட்டிப் பேசிக் கொண்டிருந்த போது, வெளியிலிருந்து வந்த ஒரு மனிதர் கூட்டத்தை விலக்கி கொண்டு அந்த ஒவியத்தின் அருகே போனார். ‘யார் இந்த ஒவியத்தை தலைகீழாக வைத்தது? என்று சொல்லிக்கொண்டே அதைத் திருப்பி வைத்தார் அவர்.

கூடிநின்று கலையம் தெரி வித்த கனவான்களின் முகங்களில் அசுடு என்று சொல்வார்களோ, அது தாராளமாக வழித்தது. தலைகீழாக இருந்த ஒவியத்தைத் திருப்பி வைத்தவர் அந்த ஒவியத்தைப் படைத்த பிகாசோதான்.

இந்த மாதிரியான ரசிகர்கள், கனவான்கள் உலகெங்குமே யிருக்கிறார்கள். நீங்கள் கூட இப்படியான சிலரை அறிந்திருக்கக்கூடும். (பேராசிரியர் சிவத் தமிழின் விமர்சனக் கட்டுரைகளின் ரசிகர்களிலும் இப்படிச் சிலரையாவது பார்க்கலாம்.)

ஒவியர் பிகாசோவும் பேராசிரியர் சிவத் தமிழியும் சிறந்த கலைஞர்கள் தான். நவீன ஒவியக் கலைஞர்களும் ‘ஆழமான’ இலக்கிய கர்த்தாக்களும் அவர்களுக்கு மின்சீவாய்ந்தது. அவருடைய ஒவியம் ஒன்றை வைத்திருப்பது, ஏன் அதன் சிறப்பைப் பற்றி நன்பர் களுடன் உரையாடுவதே மிகுந்த கெளரவமென்று பெரிய கனவான்கள் கருதினர்கள். பிகாசோவின் ஒவியக் காட்சிக்குப் போவது தமக்கு ஒரு கெளரவும் என்று கருதிப்பல் கனவான்கள் அங்கே போனார்கள். அவர்களை எடுத்திப் பிடிக்க முடியாமல் போகவே ‘ஆகா அவர்கள் உயர்ந்த கலைஞர்கள்தான்!’ என்று அவர்களை விட்டு விட்டார்கள். அவர்களைப் போன்ற ‘தா’ முள்ள சில கலைஞர்களும் ரசிகர்களும்தான் அவர்களின் பக்கத்தில் நிற்க முடிகிறது.

பொது மக்கள் அவர்களை கொர விப்பதோடு சரி.

சரி, 'ஆழமான' இலக்கியம் சிறந்து இலக்கியமாகவே இருந்து விட்டுப் போகட்டும். இன்றைய பெரும்பான்மையான சரரசு வாசகங்கள் கூவக்க முடியாமல் அவனுக்கு உபயோகமில்லாமல் போகுமானால் அந்த ஆழமான இலக்கியத்தால் என்ன பயன்?

'இலக்கியம் இலக்கியத்துக்காகவே' என்ற பழைய கதை யைத் தொடர்ச்சப் போகின்றீர்களா?

பரந்து பட்ட மக்களுக்காக எழுதி— அவர்களுக்காக அருளமையான இலக்கியங்களைப் படைத்த அற்புத மனிதர் கல்கியை 'ஆழமற்ற இலக்கிய வாதி' என்று காரணம் காட்டி சற்றே தாழ்வு படுத்தும் போது அதைப் படிக்கும் போது, ஜயா, இந்த மனம் சற்றே நோகிறது.

இந்த விஷயம் மிக விரிவாக, நிறைய எழுதப்பட வேண்டிய விவாதிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு விஷயமாகத் தோன்றுகிறது.

யாராவது முன் வருவிர்களா?

நன்பார் மெளன்குருவைப் பற்றி என்னுடைய மனத்தில் ஒரு நல்ல படம் இருக்கின்றது. அதனால்தான் அவருடைய கட்டுரையை விழுந்து கட்டி வாசிக்க வும் அதிலே கருத்து வேறுபாடு தோன்றிய போதே அதை எழுதவும் மனம் வந்தது.

பேராசிரியர் சிவத்தம்பி என்ற மேதையின் வசனநடை பற்றி பல நாட்களாக என்மனத்துக்குள் ஒரு 'அபிப்பிராயம்' இருந்தது. பல நாட்களுக்குப் பின் எழுதுகிற ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததும் அந்த அபிப்பிராயம் பொத்துக் கொண்டு வெளிவந்து விட்டது.

யாழ். பல்கலைக் கழக விரிவு ரையாளர் திரு. நா. சுப்பிரமணிய ஜயர், 'தமிழ் யாப்பு வளர்ச்சி' தொடர்பாக ஆய்வு செய்து கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றுள்ளார்.

எழுத்தாளரும், விமரிசகரும், நூலாசிரியருமான திரு. சுப்பிரமணிய ஜயர் டாக்டர் பட்டம் பெற்றதையிட்டு மல்லிகை தனது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றது.

— ஆசிரியர்

குரும்பசிட்டியில் மஸ்லிகை

குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபையின் பொன் விழா நிகழ்ச்சி மூன்று நாட்கள் வெகு கோலா கலமாக நடைபெற்றது. இரண்டாம் நாள் 19-10-85 அன்று மாலை நிகழ்ச்சியில் மல்லிகை ஆண்டு மலர் கொரவிக்கப்பட்டது. கலாநிதி நா. சுப்பிரமணிய ஜயர் தலைமையில் கூவாநி தி சபா. ஜெயராசாவும், எழுத்தாளர் சிதம்பர திருச்செந்திராத ஞாம் மல்லிகையின் பபங்களிப்பை விரிவாக ஆராய்ந்து உரையாற்றி வர்கள்.

மஸ்லிகை ஆசிரியர் சிறப்புப் பேச்சாளராகக் கலந்து கொண்டு பல இலக்கியக் கருத்துக்களை முன் வைத்து உரையாற்றினார்.

சிங்களத்தில் ஒரு

தங்கக் குரல் — டபிள்யூ. ஏ; அமரதேவ

இப்பு அஸுமத்

இன்றைய சிங்கள 'கசற் பீஸ்' உலகத்தைப் பொறுத்த மட்டில்— எட்வர்ட் ஜயக்சௌடி, மாலனி புளத்சிங்கள், சணில் எதிரிசிங்க, நந்தா மாலனி போன்றவர்களின் கசற் பீஸ்களே அதிக விற்பனையைப் பெறுவதாக ஒரு சிங்களப் பத்திரிகை கூறுகிறது. ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்க்கும் பொழுது, 'பைலா' பாடகர் நிறைால் நெல்சனின் கசற்பீஸ்களே இதுவரையில் அதிகமாக விற்பனையாகியுள்ளன. என்றாலும் டபிள்யூ. ஏ. அமரதேவவின் கசற் பீஸ்கள் ஒரு புத்திஜீவ வட்டத்திற்குள் மட்டுமே உலவுகிறது. இதற்கொரு காரணம் அமரதேவவின் பாடகள் பாஸ்ட் நம்பர் என இல்லாமல் இருப்பது எனவும் கூறலாம்.

என் நன்பர் ஒருவரோ கதைத்துக் கொண்டு இருக்கும்போது அவர் சொன்னார், 'அமரதேவ போன்ற ஒரு பாடகரை நம் நாட்டில் நான் இதுவரை கண்டதே இல்லை. அவரின் குரலே ஒரு மதுரம். ஒரு குறை— மஹாகம சேகரவின் இறுதிக் கிரிகையின் போது, அமரதேவ ஒரு பாடலை நன்றாக இழுத்துப் பாடினார். நான் அழுதே விட்டேன். இப்போ இருப்போர் எல்லாம் என்ன பாடகர்கள்'

இந்தக் தேசியப் பாடகருக்கு 'விஸாரத்' பட்டமும் உண்டு. இவரின் திறமை நம்நாட்டில் மட்டுமல்லாமல் வெளிநாடுகளிலும் பரவியுள்ளது. பாடல்களைப் பாடும் பொழுது இவரின் அங்க அசைவுகளே ஆயிரம் கதைகள் சொல்லும்.

புதுக்கவிதைகளுக்கு ஒரு நவ பரிமாணம் கொடுத்து எழுதி வந்த மஹாகம சேகரவை பலர் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். அமரதேவ ஒரு காலத்தில் அதிகப் பிரபலமாவதற்கு இந்த மஹாகம சேகரதான் காரணம். இந்தக் கூற்று உண்மைதான் என ஏற்றுக் கொள்ளவே நியாயமுண்டு. விஸாரத நந்தா மாலனி இப்போது பிரபலமாகி வருவதற்கு பாடலாசிரியராகவும் விளங்கும் பேராசிரியர் சணில் ஆயிரதன் எவ்வளவு காரணமோ, அது போலவே அமரதேவவிற்கு மஹாகம சேகரவும் காரணமாக இருந்துள்ளார், இருவரும் ஒன்றுக் கீருந்து 'மதுவன்று' என்ற அழுது மான நிகழ்ச்சியினைத் தந்துள்ளனர். மஹாகம சேகரவின் கவிதைகளை மிக அழகாகப் பாடும் அமரதேவ மஹாகம சேகரவின் மறைவுக்குப் பின்னர் மடவலை ரத்துயைக்கவுடன் இணைந்தார். நலமியுரு, காயன போன்ற நிகழ்ச்சிகளை இவர்கள் இருவரும் சேர்ந்து தந்துள்ளனர். அமரதேவவினது பிரபல உச்சக் கட்டம் இந்தக் காலத்தான் எனவும் ஒரு கதையுண்டு.

— 12-1927 ல் பிறந்த அமரதேவவின் சொந்தப் பெயர் வன்னகுவத்து வடுகே தொன் எல்பர்ட் பெரேரா என்பதுவாகும். மொரட்டுவ கோரள வென்னவே இவரின் சொந்த ஊர்,

அமரதேவவின் தந்தை ஒரு தச்சுத் தொழிலாளி. இவர் இந்த ஊர் பகுதிக்கே பிரசித்தி பெற்ற 'பாஸா' கவும் விளங்கியுள்ளார். இவரின் தச்சுக் கடைக்கு அடிக்கடி வயலின் ரிப்பயருக்காக வரும் போகும், அமரதேவவிற்கு அப்போதெல்லாம் வயது பத்து. அப்போது காணும்போதெல்லாம் தெரியும் வயலின்களை எடுத்து வாசித்துப் பார்த்துப் பின் பழகிக் கொண்டவரே இன்று பிரபல இசையமைப்பாளராக பாடகராக விளங்கின்றார். ஒரு தச்சுத் தொழிலாளியின் மகன் ஒரு இசையமைப்பாளராக மாறி இன்று பல ஆயிரக் கணக்கான உள்ளங்களில் வாழ்கிறார்.

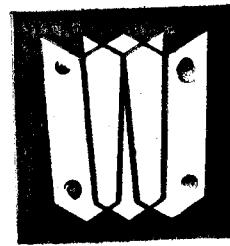
பதின்மூன்று வருட கால பள்ளி ஜீவியத்தில் நான்கு பாடசாலைகளில் படித்த அமரதேவவின் போகு சங்கிதத்தை நாடியே சென்றுள்ளது. இந்துப் பள்ளி மாணவனை தத்தமது பாடசாலை களுக்கு எடுத்துக் கொள்வதற்காகப் பலர் போட்டி போட்டுள்ளனர் என்றும் தெரியவருகிறது. இதன் பின்னர் கவுஸ் மாஸ்டரின் 'சாந்தி கலா' சங்கீத வித்தியாலயத்திற் சேர்ந்து கொண்ட அமரதேவ, மொஹமட் கவுஸ் மாஸ்டரின் 'கொலம்பியா தெடிசமாகம்' பாடல்களுக்கு பின்னனி இசை வழங்கும் வாய்ப்பையும் பெற்றுக் கொண்டார். இப்படியே கவுஸ் மாஸ்டரின் இசைக் குழுவோடு அமரதேவ இருக்கையில் ஆண்து ஸமரக்கோண், சனில் சாந்த போன்ற முன்னணிப் பாடகர்களின் பாடல்களுக்கு வாசனை வியில் வயலின் வாசிக்கவும் சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்துள்ளன.

நம் நாட்டில் தயாரிக்கப்பட்ட முதல் சிங்களப் படமான 'அசோக மாலா'வின் தயாரிப்பாளர் சாந்தி குமார் இத் திரைப் படத்திற்கு இசையமைக்கும் பொறுப்பினை கவுஸ் மாஸ்டருக்குக் கொடுத்துள்ளார். இத் திரைப்படத்திற்கு துணை இசையமைப்பாளராகவும், வயலினிஸ்டாகவும் கடனமையாற்றியது மட்டுமல்லாமல் 'எய் தெலே யமக்கு ஆலே'-- 'ஹவே கீத ஹெரதா' போன்ற இரு பாடல்களையும் பாடியுள்ளார்.

இருமுறை கொழும்பு டவர் மன்றபத்தில் 'தாராவோ இஹி லத்த' என்ற நாடகத்தினைப் பார்க்கப் போயிருந்தேன். அப்போது என் ஆசன்திற்கு முன்பாக இருந்த ஆசனங்களில் இருவர் இருந்துவாறு இப்படிய பேசுவது எனக்குக் கேட்டது.

ஒருவர்: 'இப்போதைய நாடகங்களில் எல்லாம் நாம் எதையும் எதிர்பார்க் குழியாது' மற்றவர் 'நாடகங்களில் மட்டுமல்ல, தரமாக எந்தக் கலைஞர்களிடமிருந்து கூட நாம் எதையும் எதிர்பார்க்க முடியாது பாருங்கள். அமரதேவ, அவர் மீது எவ்வளவு வில்வாசம் வைத்திருந்தோம். அப்போது இருந்த அந்த வில்வாசத்தினை அவரே கெடுத்து வருகிறார் இப்போது'

இந்தக் கூற்றுக்கு முக்கிய காரணம் அமரதேவ தற்கால கட்டத்தில் அரசியல் சார்பாக பாடல்களைப் பாடி வருவதாகும். இதில் இருந்து அமரதேவ ஒதுங்கிக் கொண்டு இன்னும் தம் பணியைச் சிறப்புற மேற்கொள்ள வேண்டும். அவரிடம் இருந்து நாம் இன்னும் பல அருமையான சிருஷ்டிகளை எதிர்பார்க்கிறோம் என்பதை அவர் உணர்தல் அவசியமாகிறது.

ஆக்க இலக்கியத்தை வளப்படுத்தும்

மருதூரின் கதைகள்

கந்தையா நடேன்

மருதூர் கொத்தனின் சிறுகதைத் தொகுப்பு நூலோன்று இப்போதாவது வெளிவந்திருப்பது நெஞ்சக்கு நிறைவு தருகிறது. பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் உதிரியாக அவ்வப்போது எழுதிக் கொண்டிருக்கும் படைப்பாளி ஒருவன் மிகச் சரியான இலக்கியக் கணிப்புக்கு உள்ளாக வேண்டுமானால் நிச்சயம் அவவரை கொத்து தொகுத்து கொள்கிறார்கள். அவரிடத்தில் இன்னும் நிறைய எதிர்பார்ப்பதோடு, அவரது சாதனைகளைக் கூட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கக் கூடிய வகையில் ஒரு சிறுகதைத் தொகுதியை விரைவில் வெளியிடுவார் எனவும் எதிர்பார்க்கலாம்'

மாணவப்பறுவத்தில் 1953 வருடத்துத்துறையில் அடி எடுத்து வைத்த கொத்தன், 1961 ல் 'இருன்' என்ற சிறுகதையுடன், சிறுகதை எழுத்தாளராக முகிழ் கிணரூர். இற்றைக்கு ஏற்காடு நாற்றுண்டுக் காலத்து இலக்கிய வரலாறுடைய கொத்தனை 'மருதூர் கொத்தன் கதைகள்' என்றும் இத்தொகுதி குறிப்பிட்ட இக்காலகட்டத்தை உள்ளடக்கிய அன்னியின் இலக்கிய அறுவடையாகவே இன்று வெளிவந்துள்ளது. 1967 முதல் 1978 வரை பல்வேறு பத்திரிகை

கள் சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்திருக்கும் பதினெட்டு சிறுகைதைகளைத் தொகுத்து 'இல்லாமிய நூல் வெளியீட்டுப் பணியகம்' தனது முதல் வெளியீடாகக் கொத்தனின் நூலை வெளிக் கொணர்ந்தன மூலம் தனக்கென்று தனியான பெருமையைத் தட்டிக் கொண்டுள்ளது. வெளியீட்டுரை, அன்றந்துறை என்பவற்றைத் தொடர்ந்து நூலாசிரியர் முன்னுரையை 'அவன்துகைத் யாகத் தந்துள்ளார். அவனது கைதையைப் படித்து முடித்தபின்பு நூலை முடிவைத்துவிட்டு சில கணக்கள் கணக்கை முடிக்கொண்டு அமைதியாக சுகாநுபவத்தில் திணத்திருக்கவே நெஞ்சம் விழைகின்றது. முன்னுரை அப்படியொரு நிறைவை நெஞ்சில் பிரவாகிக்கீச செய்கின்றது. 'அவனது கைத்' கொத்தனின் பிறப்பையும், பண்ணிப் படிப்பையும், சிறுபருவத்து வாழ்வையும் கோடியாட்டிலிட்டு, அவரது இலக்கியம் சார்ந்த வாழ்வினை ஒரு சிறுகைதோல் படிமுறையான ஓலியமாகத் தீட்டுகிறது. குறிப்பிட்ட சில கைதைகளை எப்போது எழுதினேன், என்ன நோக்குடன் எழுதினேன் என் அவர் துல்லியமாக எடுத்துச் சொல்வது அப்படைப்பினைப் படிக்க வேண்டுமென்னும் ஆர்வத்தையும் துடிப்பையும் மேலும் ஊட்டுகிறது.

'அவன், இலக்கியம் மக்காக்காக, அதுவும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காக எழுதப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகிறவன்' என்னும் பரந்த நோக்குடன் இலக்கியம் படைக்கும் கொத்தனின் எந்தவொரு படைப்பும் அவரது இலக்கிவிருத்து சரிந்து நெளிந்து போகாது விருப்புடன் நிமிர்ந்து நிற்பதே அவரது வெற்றியும் பயனும் என்று கூறலாம்.

இல்லாமிய சமூகத்தையும் அச்சமுகத்தின் மதக் கோட்டபாடுகளையும் வர்க்கம் சார்ந்த தமதுபார்வைக்குட்படுத்தி மதக் கோட்பாடுகளுக்கு குந்தகமில்லாமலும் அதே சமயம் தமதுவர்க்கப் பார்வை நெகிழ்துபோகாமலும் சிருஷ்டி இலக்கியம் படைக்கும் சாதுரியமான ஆற்றல் கொத்தனுக்குக் கைவரப்பெற்றதெல்லாம். இந்தத் தொகுதியில் இடம் பெறும் முதல் கைதை 'வெட்டு முகம்' மேற்குறிப்பிட்ட கருத்துக்குச் சான்றுகப் பிங்வருமாறு பேசுகிறது:

'பிச்சைக்காரப் பட்டா எத்தை உருவாக்க ஏழைவரிவிதிக்கப்படவில்லை. ஏழைவரிவாங்குபவர் ஞம் காலக் கிரமத்தில் ஏழைவரிவழங்குவோராக மாறவேண்டும். அல்லாஹ்வகுப்பு பயந்த சர்யாகக் கணக்கிட்டு உரியவர்களுக்கு முறையாக வழங்கி அதை அவர்கள் மூலதனமாக இட்டு வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்க வழிசெய்தல் வேண்டும். ஊருக்கொரு பெந்துல்மால் நிதியை ஏற்படுத்துவோம். ஏக்காத் திட்டத்தை சரியாக அமுல் செய்வோம்'

இல்லாமிய சமூகப் பின்னரீயீல் இக்கருத்துக் கூறப்பட்டுள்ள போதிலும் மனித சமுதாயம் முழுவதற்கும் ஏற்படையதான் பொதுமைக் கருத்தை வொட்டி இருக்கிறது:

'சங்கிலித் தொடர்' போன்ற குடும்ப உறவுகளையும் பாசம் மிகுந்த உணர்வுகளையும் வக்கிரமாக அறுத்தெறியும் மேற்றட்டுமனிதர்கள்; சொத்துடைமை உள்ளவனை முதலாளி, அவன் கீழ் உழைத்து அவனுற் சரணப்படப்படும் தொழிலாளி என்னும் 'சாதிகள் இரண்டே' ஆக மாத்திரம் உலகெங்குமுள்ள வர்க்கசமூதாயம்: நிலவுடைமையாளன் சாதாரண ஏழை விவசாயிக்குக் கொந்தமான சிறு நிலத் துண்டையும் தந்திரமாக ஏமாற்றி பயளீகரம் செய்ய முற்படுவதும். அதனை உணர்ந்த ஏழை விவசாயி அதைத் தடுப்பதற்குரிய ஒரே மார்க்கமாக அவன் து 'கோடரிகள் கூராகின்றன'; ஏழைகளான நெசுவுத் தொழிலாளிகள் கயமாகத் தொழில்புரிந்து வாழ்வதற்கு இடமளிக்காது, கையாட்கள் மூலம் அந்த ஏழைத் தொழில் உடைமைகளை இரவிலே திருடி அவர்கள் வாழ்வை அழித்து தான் சம்பாதிப்போரின் 'இராவணக்கம்'; மனைவியின் தாயானவளின் சொத்துக்களை அடைய வேண்டும் என்னும் ஒரே நோக்கத்தை மனதில் கொண்டு அவர்மாக்காவுக்கு அனுப்பி வைக்கும்?; நியாயமாக உழைத்து அந்த உழைப்புக்குரிய ஊதியத்தைப் பெறுவதற்கு என்னும் போது அதனைக் கொடுக்க மறங்கும் முதலாளித்துவ சமூகத் திடம், தனது உழைப்பின் உரிமையை நிலைநாட்டி தனது ஊதியத்தைப் பறித்தெடுத்து வாழ வதற்கு வழிகாட்டும் 'ஆற்றுப்படை'; வசதிபடைத்தலவன் அவனுக்கே உரிய மனச் சபலங்களால், இல்லாதவர்களைத் தனது இச்சைக்கிசைய ஒரு சமயம் அணிக்கவும் இன்னெரு சமயம் அராவைக்கவும் முற்படும்போது தன்மானத்து கூறுதல் விளர்ந்து வெற்றுக்கூடுதலாக இடம் பெறும் ஒன்று 'முன்பிடி, விவசா

யம், நெசவு ஆகிய தொழில் முறைகள் மக்கள் வாழுவதன் இழைந்து வருகின்றன. மனித அவலங்களும் வர்க்க அடிப்படையிலான முரண்பாடுகளும் வீச்சுடன் வெளிப்படுகின்றன. ஒடுக்கப்பட்ட உழைக்கும் வர்க்கத் தின் கரங்கள் ஒங்கும்போதே அவர்களது அவலங்கள் ஓழிந்தொழியும் என்ற தத்துவார்த்த உண்மைக்கு மக்கள் ஆற்றுப் படுத்தப்படுகிறார்கள். வர்க்க முரண்பாடுகள் பற்றிய தத்துவார்த்த உண்மைகளைப் படைப்புக்கூடே வெளிக் கொண்டு வரும் பாது வரட்டுக் கோசஷங்கள் எழுப்பாது கலையத்துடன் முன்வக்கப்படுகிறது.

கொத்தன் கால் நூற்றுண்டு கால இலக்கிய வரலாற்றுக்குரிய வராக இருந்த போதும் அவரது படைப்புகள் தொகையில் மிகக் குறைவானவை. ஒரு படைப்பாளியின் இலக்கியத் தகுதி அவன்

ஆக்கிய படைப்புகளின் தொகை களைக் கொண்டு கணிக்கப்படுவதைக் கொட்டி என்பதற்கு கொத்தன் நல்லதொரு சாங்குக விளக்குப் பலர். தொகையிற் குறைந்த இலக்கியங்களைப் படைத்துத் தரத்தில் உயர்ந்த படைப்பாளியாகத் தன்னை நிறுவிக் கொண்டவர். எனவே தொகை அளவினாவது இப்பூர்வ ஒரு மௌனி என்று சொல்லலாமா என ஒப்பிட்டு நோக்குநர்கள் அவசரப் படக்கூடும். கொத்தன் மௌனியாக முடியாதென்ற முன்னுழைப்பும் இன்னெரு மூலியில் எழுத்தான் செய்யும். கொத்தன் மௌனியாக முடியாதுதான். அதேசமயம் மௌனிகொத்தனை கவும் முடியாது. கொத்தனை கொத்தனை என்ற உண்மையை ஒருசேர உணர வேண்டுமானால் மருதூர் கொத்தன் கதைகள் படித்துத்தான் அறிய வேண்டும்.

சகல சோவியத் புத்தகங்களும் இங்கே கிடைக்கும்

உகப் புகழ் பெற்ற ரஷ்ய நாவலாசிரியர்களின் நாவல், சிறுகதைகள், உயர் வகுப்பு மாணவர்களுக்கு தேவையான விஞ்ஞான, தொழில் நுட்ட நூல்கள், மற்றும் நலீன வாழ்வுக்குத் தேவையான சகல புத்தகங்களும் இங்கே பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மக்கள் பிரசுராஸயம் லிமிட் புத்தகசாலை

40, சிவன் கோயில் வடக்கு வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

124, குமாரன் ரத்தினம் ரேட்டு, கொழும்பு-2:

21-வது ஆண்டு மஸர்
வெளியீட்டு விழா

நெல்லை க. பேரன்

கடந்த 20-9-81 பிற்பகல் ? மணிக்கு மல்லிகை அலுவலகத்திற்கு அருகில் உள்ள மினி சினிமாக் கட்டிடம் விழாக்கோலம் படைத்து. பருத்தித்துறையில் இருந்து, வைத்திய கலாநிதியும், வயல்ஸ் கழகத் தலைவரான எம். கே முருகானந்தன் தமது கப்பல் போன்ற காரிள் மணிவியுடன் வந்திருங்கினார். எழுத்தாளர் கூட்டத்திற்கும் காரிள் வாழ்கிறார்கள் என்று நினைக்கவே பெருமையாக இருந்தது. டொமினிக் ஜீவா அவரையும் பாரியாரையும் வரவேற்று மல்லிகை அலுவலகத்தின் புதிய அமைப்பையும் நடைபெற்று வரும் திருத்த வேலைகளையும் காணப்பித்தார்.

சரியாகப் பி. பி. 3-31 மணிக்கு கலாநிதி சபா. ஜெயராசா தலைமையுரையை ஆரம்பித்து விட்டார். இலங்கையில் மட்டுமன்ற உலக நாடுகளில் கரிப்பீட்ட வரலாற்றுத் தேவையை நிறைவே செய்யக்கூடிய சிறு சஞ்சிகைகள் வெளிவருகின்றன. சிறுசஞ்சிகைகளில் சிறப்புத்துறைகளைச் சார்ந்த வளர்ச்சியைக் காண முடிகிறது. வாசகரின் தரமும் பெருக்கமும் அதிகரித்துள்ளன. யாழ்ப்பாணத்தில் இரண்டு தினசரிகள் சினிமாவைப் பற்றிய செய்தியைப் பிரசுரிக்காமலே விற்பனையை அதிகரித்துள்ளன. கட்டுரைகளில் கண்மான விஷயங்களை எளிமைப்படுத்திக் கொல்லவேண்டும் என்ற கருத்து நிலவிகிறது. இன்றைய அரசியல், பொருளாதார, சமூக நெருக்கடிகளுடன் வளர்ச்சி பெற்ற வாசகர்களின் திறன் பற்றி நாம் கருத்தில் கொள்ளல் வேண்டும். பேராசிரியர் கலைசபதி எளிமையாக எழுதினாலும் இடர்ப்பாடுகளையும் எதிர்நோக்கி அரு. உகம் பூராவும் வரக்கூடிய சிறு சஞ்சிகைகள் ஆராய்வுகிய ஆவணங்களாகலே இருக்கின்றன' என்றார்.

மல்லிகை ஆசிரியர் திரு. டொமினிக் ஜீவா 21-வது ஆண்டு மலரின் முதற் பிரதியை டாக்டர் எம். கே. முருகானந்தனிடம் கையளித்தார். திரு. முருகானந்தன் பேசுகையில், 'இலக்கியத்தில் எனக்கு ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தியதுடன் நல்ல இலக்கியத்தையும் நச்ச இலக்கியத்தையும் வேறுபடுத்திக் காட்டியது மல்லிகைதான். ஜீவாவின் வீடாமுறையிலும் தனிமனித உழைப்பும் பாராட்டப்பட வேண்டியவை' என்றார்.

திருமதி வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம் (குறமகள்) பேசுகையில், 'இன்று 21 வயது வாலிப்புகிலிட்ட மல்லிகையை வளர்த்தெடுத்து அசார குரத்தனைதான். இன்றைய ஜீவாவைப் போல நீண்ட காலத்திற்கு முன்னர் வண்ணார்பண்ணை மங்களம்மாள் என்பவர்

'தமிழ் மகள்' என்ற பத்திரிகையை நடத்தினார். வீடு வீடாகச் சென்று விற்குர். இன்றைய மாணவர்கள் பல புதிய கலைச் சொற் களை அறிந்து வைத்திருக்கிறார்கள்' என்றார்.

திரு. எம். பாலசிங்கம் பேசுகையில், 'இடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காகக் குரல் கொடுக்கும் மல்லிகை எல்லோர் கரங்களுக்கும் இடைக்க வேண்டும்' என்றார். திரு. சிதம்பர திருக்கெந்திநாதன் கருத்துத் தெரிவிக்கையில், 'இலங்கையில் பல தரமான எழுத்தாளர்களுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுப்பது மல்லிகை' என்றார்.

கலாந்தி சி. மெளன்குரு பேசுகையில், 'ஸழத்தில் மல்லிகை, அலை. தாயகம் போன்ற சில காத்திரமான சஞ்சிகைகள் தமிழில் வருகின்றன. இவை எல்லாமே இலக்கியத்திற்குத் தம்மாலான பக்கில்பைச் செய்து வருகின்றன. கடந்த ஜூன் ஆண்டுகளில் மல்லிகையின் போக்கில் ஆக்க இலக்கியத் தன்மை குறைவாகக் காணப்படுகிறது. சென்ற ஆண்டில் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி மல்லிகை புதிய பிரச்சினைகளுக்கு எவ்வாறு முகம் கொடுக்கப் போகிறது' என்ற வினாவை எழுப்பினார். இது கேள்விக்கு மல்லிகை அழுத்தமாக முகம் கொடுத்ததா என்பது கேள்விக்குறியது. தேசிய இப்பிரச்சனை பற்றி (சாந்தன்) மல்லிகையில் எழுதியுள்ளார்' என்றார்.

தொடர்ந்து திரு. தெணியான் பேசுகையில், 'பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் கேள்வி தீயாயமானதுதான். ஆனால் எழுத்தாளர் களாகிய நாம் இன்றைய பிரச்சினைகளுக்கு எப்படி முகம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை எங்காவது அவர் தெளிவுபடுத்தினாரா? இன்று மல்லிகைக் காரியாலயம் சிறப்பாக இருப்பது போலவே மல்லிகையின் எதிர்காலமும் சிறப்பாக அமையும் என எதிர்பாரிக்கலாம்' என்றார்.

திரு. க. சட்டநாதன் உரை நிகழ்த்துகையில், 'அட்டுரைகளிலும் படைப்பிலக்கியத் தன்மை உண்டு. எழுதுபவர்கள் நல்லதை எழுதிக் கொடுத்தால் மல்லிகையில் நல்லது வரும். 'பூரணி' சஞ்சிகையை 8 வருடங்கள் நடத்திக் கூடியப்பட்டவர்கள் நாம். விஷயதாஸப் பிரச்சினையை நன்றாக உணர்வோம்' என்றார்.

திரு. செங்கை ஆழியான் பேசுகையில், 'எனிமைப்படுத்துவதைவிட ஆக்கங்களில் தெளிவுதான் முக்கியம். சிவத்தம்பி விமர்சகர். ஆக்க இலக்கியகாரர்களுக்கு வழிகாட்ட வேண்டும் என்று இங்கூ ஜீவா ஆக்க இலக்கியகாரர்களின் எழுத்தை மதிப்பவர். வரும் எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்களையாவது திருத்தி வெளி பிட்டால் என்ன?' என்று கேட்டார்.

திரு. ஜி. சாந்தன் பேசுகையில், 'மாழுலாக நான் எதையும் பேச விரும்பவில்லை. ஆக்க இலக்கியகாரர் இன்று மக்களை மற்று போவதாகப் படுகிறது' என்று சொல்லி அமர்ந்துவிட்டார்.

செல்வி சந்திரா தியாகராசா பேசுகையில், 'நான் படித்த முதல் மல்லிகையை எண்ணக் கவர்த்தது' என்றார்.

திரு. எழுத்துச் சிவானந்தன் பேசுகையில், 'யாருக்காக எழுது கிறோம் என்பதைச் சிந்தித்து எழுதினும் எளிமை, தெவிடு என்ப

தற்கு அர்த்தம் புரியும். எழுத்தாளர் மத்தியில் எத்தனையோ பேதுகள் இருப்பினும் அடிப்படையில் ஒன்றுபட்டு 'மானுடம்' வெள்வதை நிற்கப்படுவோம்' என்றார். இவர் தமது பேச்சின் இடையில் ஜீவாவுக்குக் கோபம் வரும் சந்தர்ப்பங்கள் பற்றியும் சில மனி தர்களுடன் தெருவில் அவர் ஒரு 'மாதிரி' யாகப் போவது பற்றியும் காரண காரியங்களுடன் நகைச்சவையாக விளக்கினார்.

இறுதியாக மல்லிகை ஆசிரியர் திரு. டொமினிக் ஜீவா பதி ஹூரை நிகழ்த்தினார். 'எனது கோபம் யாரையம் புண்படுத்தாது. 100 வருடங்களின் பின் சரித்திரம் என கோபத்தைச் சொல்லாது. நான் செய்த வேலையைத்தான் சொல்லும். யாழிப்பான மன்னான் செய்தியப் பகளையுடன் வளர்கிறது. ஈழநாடு, ஈழமுரசு புதிய இலக்கியப் பகளையுடன் வளர்கிறது. தினகரியாக வர இரண்டுபடியும் 'உதயம்' என்ற பத்திரிகையும் தினகரியாக வர இருக்கிறது. இந்த மன்னையில் இன்று மனிதன் படும் ஒவ்வொரு துணப்த்தையும் நானும் அனுபவிக்கிறேன். மற்றவர்கள் சொல்வது போல் நான் கருத்தை மாற்ற முடியாது. என்னுடைய மரணத் தரான் கருத்தையைப் பற்றிய சரியான விமர்சனங்கள் உங்கள் பின்னர்தான் எண்ணைப் பற்றிய சரியான விமர்சனங்கள் உங்களுக்குக் கிடைக்கும். மல்லிகையின் 21 வருட வரலாற்றைத் திரும்பி பாருங்கள். தாமரை, சரஸ்வதி, கணையாழி எல்லாம் பார்க்கிறீர்கள். எல்லா மாதங்களிலும் எல்லா விஷயங்களிலும் பார்க்கிறீர்கள். தீவிரபார்க்க முடியாது. படைப்பாளியின் கருத்தை தரான்தை எதிர்பார்க்க முடியாது. படைப்பாளியின் கருத்தை அப்படியே பிரசரிப்பவன் நான். அவன் படைப்பில் கைவைத்தால் பத்திரிகை வியாபாரிக்கும் எண்க்கும் வித்தியாசமிருக்காது'. நான் பத்திரிகை வியாபாரிக்கும் எண்க்கும் வித்தியாசமிருக்காது'. நான் இல்லாவிட்டாலும் மல்லிகை 00 வது ஆண்டு மற்று மற்று நிச்சயம் வரும்' என்று உணர்ச்சி வசப்பட்டுப் பேசினார்.

பிரச்சினையான குழநிலையிலும் மிகவும் பிரவேஶனமான இந்த மாலை வேளை கழிந்தது. நீண்ட நாட்களின் பின்னர் மனதுக்கு நிறைவான கட்டம்.

வரதர் வெளியீடு

சிறிய நூல்கள் சிலவற்றை வெளியிடத் தீர்மானித்து அதற்கான ஆயத்து வெளிகள் கெய்யப்பட்டு வருகின்றன.

புல்ஸ்காப்பில் இருபது பக்கம் தொடக்கம் எண்பது பக்கம் உள்ளடக்கக் கூடிய படைப்பு, அரிவு, விஞ்ஞானி, சமகால வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் போன்ற நூல்களை வெளிக் கொணர பிரபல எழுத்தாளர் வரதர் முனைந்து செயற்பட்டு வருகிறார்.

வெளியீடுவதற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் ஆக்கங்களுக்கு ஏற்ற சங்மானம் வழங்கப்படும்.

படைப்பாளிகள் அபிமானிகள் வரதருடன் தொடர்பு கொள்வது நல்லது.

தக்மையுள்ள பெயர் மனிதன்

சிதம்பர திருச்செந்திநாதன்

கிட்டப்போக குப்பென்று
சென்ட் வாசம் அடித்து ஏன் ரகமோ கந்தசாமிக்குத் தெரி யாது. ஆனால் அந்த வாசனையின் வெர்ச்சியினால் சண்மூலத்தின்மீது என்னவோ ஒரு பிடிப்பு ஏற்பட்டு விட்டது.

அரசாங்க அலுவலகத்தில் காலீல் தொடக்கம் அவருக்கை காத்திருந்து, காத்திருந்து அவர் வந்தபோது கூடவே அந்த வாசமும் வந்தது. ஒரு காலமும் அலுப் பவிக்காத தன்மை கொண்ட வாசனை.

முச்சை தன்றை உணருக்கு இழுத்து வாசனையை அனுபவித்த போது இதமாக இருந்தது. அவன்து ரசமான அனுபவத்தை அவர்க்கொடுத்தா என்னவோ.....

'என்ன கந்தசாமி' என்று கேட்டுக் கொண்டு கொடுப்புக் குள் விரித்தார் சண்முகம்.

'அந்த அலுவலாயித்தான் வந்தனான்' என்றால் கந்தசாமி.

'சரி வா... வா...' என்று சொல்லி, அவர் முன்னே நடக்க அவற்றும் பின்னால் நடந்தான்.

அவர் தன்குரிய மேசையின் மூன்றால் இருந்த கதிரையில் அமர்ந்து வேஞ்சியை எடுத்து முகத்தைத் துடிட்டதார்.

பியோனீசுக் கூப்பிட்டு பானைப் போடச் சொன்னார். பக்கத்து மேசைகள் அனேகமாக வெறு யொகாக இருந்தன.

பான் காற்றில் அந்த மேசை களில் இருந்த சில காகிதங்கள், கடிதங்களாகக் கூட இருக்கலாம் பறக்கத் தொடங்கின, ஒன்றி ரண்டு பியோனீசுக் கால்களுக்கு இடையில் அகப்பட்டன.

அவன் அதனைக் கவனிக்க வில்லை. அப்படி இருக்க முடியாது, கவனித்து விட்டு தனக் கென்ன என்று போயும் இருக்கலாம். கந்தசாமிக்கு மனம் பொறுக்கவில்லை. தானாக அவற்றினை எடுத்து வைக்க முன்றி தான்.

சண்முகம் அவனை அப்படிச் செய்ய வேண்டாம் என்று தடுத்துவிட்டார்.

'அவனைவன் வேலையை அவன்னன் பாரிப்பான். உண்கேன் தேவையில்லாத வேலை' என்று சொன்னுடைய கொண்டு சிகிரெட் புகைக்க ஆரம்பித்தார்.

நேரம் ஒன்பதறைக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. சண்முகத்தின் பக்கத்து மேசைகளுக்கு ஆட்கள் வரவில்லை. கந்தசாமி ஒரு தடவை கற்றிப் பார்த்துவிட்டு பழையபடி சண்முகத்தைபே பார்த்தான்.

அவர் நிதானமாக ரசித்து ரசித்து புகைத்துக் கொண்டிருக்க அவரது சென்ட் வாசனையை மின்சீ சிகிரெட் வாசனை பிறந்தது.

சண்முகம் அழகாக இருப்பார். சிவத்த முகமூம், தங்கப் பிரேம் போட்ட சண்மூலியமாக இருக்கும் அவர், தன் நரையை மறைப்பதற்காக மீசையிலும் தலையிலும் புயிய கறுப்பு டெநிறம் மாறி தங்க நிறமாக மாறியிருந்தது.

பலீர் என்ற வெள்ளை ஆடைக்கும், இடுப்பிழேல் கறுத்த பெல்ட் கசிதும் அவரைப் பார்த்தால் கவர்ச்சிகரமாக இருக்கும். கூடவே மதிப்பும் ஏற்படும்.

சண்முகத்தை அடிக்கடி நந்தசாமி கண்டிருக்கிறான். கானும் நேரங்களில் எல்லாம் அவர் இப்போது போலவே எப்போதும் காணப்படுவார். அதே சென்ட் வாசனை அழகான ஆடைகள்.

யாரோ அப்போது அவரைத் தேடி வந்தார். அவரது வயது தான் இருக்கும், ஆனால் அவரது கவர்ச்சியும் இளையம் இல்லை.

'ஹலோ சன்' என்றார் வந்தவர்.

'ஹலோ ராம்' என்று சொல்லி பக்கத்தில் இருந்த கதிரையை இழுத்துப் போட்டு 'கம் கம் சிட்' என்றார்.

ஷஷ் 'என்னப்பா சன் உண்ணைக் கண்டு பிடிக்கிறதே பெரிய கண்டமாக இருக்கு'

'நான் பிசியான் ஆன்தானே' எப்ப வந்தவி மச்சான்.

'போன சங்டே உங்கடை விட்டில் கன சனம் என்ன விசெஷம்'

'ஓ..... அதுவே, என்றை கனின் பிறதர் ஒருவரின்றை மக

ஆக்கும் மாப்பிளோக்கும் 'வஞ்சு' கொடுத்தனாங்கள். கிடாய் அடிச்சு பெரிய மூஸ்பாத்தி. எனக்குத்தானே கை கூடாது யோசிக்காமல் செலவழிப்பன்.

'கனபோர் வந்தவையோ'

'ஓமோம். என்றை சன் இன் வாவும் கலுகியான வந்து நிற்கிறீர். என்றை ஆட்கள், மின்சீ வின் ஆட்கள் எல்லாரும் வந்தவை.

'பெரிய அமளிதான்'

'எனக்கு உது புதிசில்லைத் தானே. எங்கடை விட்டில் ஒவ்வொரு கிழமையும் விஷேஷம் தானே. யாராவது விலிட்டாஸ் லஞ்சுக்கோ, டின்னரூக்கே காவாறவை'

'நீங்கள் எல்லாரும் பெரிய ஆட்கள்'

'பகிடி இல்லை உண்மைதான் மச்சான், எங்கடை பமிலி பெரிய பமிலி. ஊரில் எங்கடை சந்ததி ஆட்களுக்குப் பெரிய மரியாதை, அந்தக் காலத்தில் எங்கடை கிராண்ட் பாதர் தெருவில் போலும் எல்லாரும் விலகி நின்று மரியாதை செய்வார்கள். தோரில் சால்வை இருந்தால் எடுத்து கையில் வைச்சிருப்பிய மாமிக் ஊரில் இருந்த முக்கால் வாகிக் காணி எங்கடைதான். எங்கடை அப்படும் பழைய விதானையார்தானே. விதானையார் சுப்பிரமணியம் என்றால் இப்ப இருக்கிற வயது போன ஆட்கள் எல்லாம் கதை கதை யாய்ச் சொல்லுவினம்.'

'அதுதானே நான் சொன் னன் மச்சான் பெரிய ஆட்கள் என்றும்'

'என்றை முத்த அக்காவின் கலியாணம் நடந்து. வெள்ளைக் குதிரை பூட்டின வண்டியிலதான் மாப்பிளோ பொன்

வரிகள். அந்த தானோயில் அது பெரிய விசியம் மச்சான்’

‘இப்பு உண்ணப் பார்த் தாலே தெரியுதுதானே. நான் சொல்லுறங் என்று குறை நினைக்காத இப்ப பார்த்தாலும் இத்தகைய வயது வந்த பிறகும், என்ன என்றை வயதுதானே இருக்கும். இனம் ஆன் மாதிரி, இனம் ஆன் என்ன மைன் மாதிரி இருக்கிறு’

‘அதுதான் டாப்பா இஞ்சை எல்லாரும் எரிச்சல். எங்கடை சந்ததி ஆட்கள் எல்லாம் அப்பிடித்தான். என்றை அப்பருக்கு எண்பது வயதுக்குப் பிறகும் ஒரு பல்லுக்கூட அசையேல்லை. நிற்க கெழ்தியாகத்தான் இருந்துவர். சில எளியதுகள் இனம் வயதிலேயே கிழம்பிடப் போயிடுவிடம். அப்படியான ஆட்களுக்கு எண்ணைக் கண்டால் பொருமை தான்’

‘உண்மைதான் மச்சான். அதுசரி நான் போன சண்டே வரேக்க நீ எங்கை போனே. உங்கடை வீட்டில் கொஞ்ச தேரம் இருந்து ரீவியில் ஒரு ‘படம் பார்த்திட்டுப் போட்டன்’

ஓமோம், அங்கை வீட்டில் இரண்டு ரீவி இருக்கு. இப்புச்சன் இன்லா சலுதியால் வரேக்க கையும் ஒரு கலர் ரீவி கொண்டு வந்தவர். எங்கடை பக்கத்தில் நாங்கள்தான் முதல் ரீவி வேண்டின் ஆக்கள். பெட்கும் இருக்கு.

அனேகமாக எல்லாப் படங்களும் புதிக புதிசாக வீட்டில் பாத்திடுவிடம். கடைசி சன்னுக்கு உதுதான் வேலை. அவனிடை கனவிடியோ கூட்டு இருக்கு. பொருது போறது தெரியாது. உணக்குத் தெரியாது மச்சான், உந்தயாழ்ப்பானத்துப் பிரச்சனைகள் புடே கேவிய எல்லாத்துக்கும் எங்களுக்கு வீடியோவும் பெட்கும்தான் தனை’

‘அதுசரி மச்சான் நீ என் போன சண்டே வீட்டில் இல்லை என்று சொல்லேல்லை.

‘வாறன் சொல்க வாறன். எங்கடை பீயோன் ஒரு தன்மதிங் வேண்டேக்க பிடிப்பட்டுப் போட்டான். பாலம் எனக்கு வலு உதவி. வீட்டில் வக்கும் ஏதாவது உதவிகள் உதவி எல்லா வேலைகளும் செய்வான் மார்க்கட்கடை அது இது என்று போய் வருவான். அவனிடை கண்ட காலம் சம்திங் வாங்கி பிடிப்பட்டுப் பிரச்சனையாயிப் போக்க. பெரிய வெவ்வில் அவனிடை பேப்பர்கள் போட்டுது அதுதான் அவன் வீட்டில் வந்து காலில் விழந்து அழுதான். ஒருமாதிரிப் பிரச்சனை தீர்த்து தன்றை வேலையை திரும்பக் கிடைக்க வழி பண்ணுக்கோ என்று’

‘ம்.....’

‘எங்கடை பெரியவர் என்னேட வலு ஒட்டுத்தானே. ரீங்கமும்பில் நான் வேலை செய்யேக்கை அவரைத் தெரியும். இருந்த வீட்டுக்குப் பக்கத்து வீடுதான். இரண்டு பேரும் பிறந்த்ஸ் மாதிரி. எங்கடை பயிலியையும் தெரியும். அதால் அனரைத்தான்போய்க்கண்டேன். கண்டு கதைச்சனான். தெரியா மல் செய்து போட்டான். இது முதல் தரம்தானே என்று ஒரு மாதிரிக் கதைச்சைச் சரிப்பண்ணியாசுக்’

‘நீ பெரிய கெட்டிக்காரன் தான்’

‘இவ்வளவு காலமும் இருக்கிறோய் என்னைப் பற்றித் தெரியாதே. நான் எப்பிடியான் ஆன் என்று. அதுசரி நீ வந்த விசயம் என்ன மச்சான்’

‘இரண்டு கிழமை வீலில் வந்தனா. போன சண்டே வந்தும் உன்னைச் சந்திக்கேல்லை.

‘அதுதான் இஞ்சையும் அலுவல் இருந்தது. வரேக்க சந்திச்சிட்டுப் போக்காம் என்று நினைச்சன் வேறை என்ன நியூஸ்? நான் வரட்டே’

‘வேறை என்ன தனது சொல்லுறந்து. உன்றை போட்டுக்கு எப்ப கவியானம்’

‘தெரியாதே, காகப் பிரச்சனைதான். காசெல்லாம் கேள்வி தான். கொல்லி வைக்க இடத்தில் காககள் சரிவரேல்லை’

‘கன காசே.....’

‘எழுபத்தையாயிரம்’

‘அட அவ்வளவுதானே..... நான் என்றை கடைசி போட்டதுக்கு இரண்டு லட்சம் காசாய் கொடுத்தனான்’

‘உணக்குத் தெரியும்தானே. நீ ஏதோ ஒடிட்டு வந்து நிற்கி ரூங்கள் என்று சொல்லி கவியானத்துக்கு வரேல்லை. அவன் இப்புக்கடாவில் இருக்கிறான்’

‘உண்ண விட்டாப்பா. உண்றை தகுதியும் என்றை தகுதியும் ஒன்றே’ என்று சொல்லிச்சிநித்த ராம், ‘நான் போட்டு வாறன்’ என விடை பெற்றார்.

இவ்வளவு நேரமும் மௌனமாக இருந்து உரையாடல்களைக்கெட்டுக் கொண்டிருந்த கந்தசாமி வியப்புடன் சண்முகத்தைப் பார்த்தான்;

அவன் மனத்தில் சண்முகத்தின் மீது இருந்த மதிப்பு பன்மடங்காகியது. எவ்வளவு பெரிய ஆன். என்ன மாதிரி செல்லாக்கு உணவர். அவரின்றை பரம்பரை என்ன பெறுமதி என்ன, வசதி கள், என்ன வலு திறமான ஆள்தான்.

‘என்ன கந்தசாமி யோசிக்கிறோய்’ என்று சொல்லத் தொடங்க. சிக்கி எனக்கு ஞாபகம் வந்திட்டுது. இனி சொல்ல வேண்டாம். உணக்கு இப்புவசரமோ’

‘ஒன்றுமில்லை’

‘வந்தவர் என்றை பிரச்சிட். முந்தி ஒருமிக்கப்படிச்சாலுக்கன். படிக்கேக்க சரியான மொக்கு. என்னைப் போலக் கெட்டிக்கார னும் இல்லை. இங்கிலீஸ் சரியாய்ப் பேச மாட்டான். கன பிழை விட்டுத்தான் கதைப்பான்’

‘அப்பிடியோ!

‘ஓமோம், அதுதானே சொல்லன் என்னைப் போய இல்லை என்று சரியான கஷ்டம். என்னட்டை வந்தால் உப்பிடித்தான் தன்றை கண்டத்தைப் பற்றி நித்தான் சொல்லிப் புலம்புவான். முந்திப் படிக்கேக்க நான் அடிக்கடி உதவி கெய்யிறதுதான். ஆனால் நன்றியில்லை. அதால் நான் இப்பு கவனிக்கிறேல்லை. கண்டால் சிரிச்கக் கதைக்கிறது. அவ்வளவுதான். அது அவருக்கு மனகில் கொஞ்சம் பிடிப்பில்லை. எனக்கு அவனின்றை போக்குவிளங்கும். உள்ளுரை எரிச்சல் தான். அதை வெளியில் காட்டாமல்தான் கதைப்பர். நான் கள் நல்லாய் வடிவாய் இருக்கி ரதும் நல்லாய் வசதியாய் சினிக்கிறதும் பிடிக்காது. ஒருமாதிரி நக்கல் அடிப்பார். சரியான அற்பதனம் உடைய அற்பன்’

கந்தசாமிக்கு என்ன சொல்வது என்று தெரியவில்லை. சங்கத்துடன் சிரித்தான்.

‘இப்பிடித்தான் ஜீவில் உடலை எல்லாரும் போட்டியும் பொருமையையோடு கொட்டுக் கொண்டிருந்த கந்தசாமி வியப்புடன் சண்முகத்தைப் பார்த்தான்;

‘அதுதான் ஜீயா...’ என்று சொல்லத் தொடங்க.

·சிக்கி எனக்கு ஞாபகம் வந்திட்டுது. இனி சொல்ல வேண்டாம். உணக்கு இப்புவசரமோ’

'இல்லை' என்றார் கந்தசாமி: சண்முகம் சிகிரெட் பக்டெட் எடுத்து சிகிரெட் எடுக்க முனைய பெட்டிய வெறு கமயாகத் தெரிந்தது.

'கந்தசாமி ஒடிப்போய் ஒரு பக்டெட் சிகிரெட் வாங்கிக் கொண்டு வா.....' என்றார் அவர்.

புறப்படத் தயாரான கந்தசாமி சிகிரெட்டுக்கு அவர் தரும் காஸை எதிர்பார்த்து திறக ...

'உங்டாப்பா நிற்கிறு ய எனக்கு சிகிரெட் இல்லாமல் முனை வேலை செய்யாது ஒடிப்போய் வேண்டிக் கொண்டு வா' என்று அவனை அவசரப்படுத்தி அர்.

கந்தசாமிக்குப் பகீர் என்றது. சிகிரெட்டுக்காக கேட்க பயமாகவும் இருந்தது. சில வினா டிகள் சங்கடப்பட, சண்முகம் அவனை ஒரு மாதிரியாகப் பார்த்து 'கெதியா வா' என்று பழைய படி சொன்னார்,

கந்தசாமியிடம் அப்போது சிகிரெட் வாங்குவதற்கு உரிய காக இல்லை. கொஞ்சம் சில நாள்தான் இருந்தது. அதில் ஒன்றே இரண்டோதான் வாங்கலாம்.

கொஞ்சத் தூரம் போக 'கந்தசாமி' என சண்முகம் கூப் பிட்டார். காகதான் தரப்போக ஒரு என ஆறு தல் அடைந்த கந்தசாமியிடம்.

'சிகிரெட் பக்டெட்டுடன் ஒரு நெருப்புப் பெட்டியும் வேண்டிக் கொண்டு வா கெதியாக' என்றுரி.

தளர்ந்த நடையுடன் வெளியே வந்து, என்ன செய்

வது என்று மனம் குழப்பிய போது, எதிரே சண்முகத்துடன் கதைத்த 'ராம்' வந்தார்.

'நீ அதில் சண்முகத்தோடை நின்ற ஆள் தானே?''

'ஓமோம்'

'என்ன விசியம்'

'ஒரு அலுவலாய் வந்தனான்'

'இப்ப முடிஞ்சிட்டுதோ?'

'இல்லை, சிகிரெட் வாங்கிக் கொண்டுவரச் சொன்னார். அது தான் போறான்'

'காக தந்தலரே' என்று கேட்டுச் சிரித்தார் ராம்.

புதிய சந்தா விவரம்

1983 ஏப்ரல் மாதத்தில் அந்து புதிய சந்தா விவரம் பின் வருமாறு.

தனிப்பிரதி 2 - 50

ஆண்டுச் சந்தா 35 - 00

(தபாற் செலவு உட்பட)

அரை ஆண்டுச் சந்தாக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டமாட்டா

மல்லிகை

234B, கே. கே. எஸ். வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

நினைவுச் சுருளிலிருந்து

எஸ். செவர்த்தேவு

நமது நினைவானது ஆண்டுகள் செல்லச் செல்லப் பின் கொடுக்கி விரியத் தொடங்கும் ஒரு காகிதச் சுருள் போன்று என்று சொல்வார்கள். முதுமையை ஒரு வர் நெருங்க நெருங்க, இளமைக்காலத்தையும் அதன் பின் பின் ஜைப் பருவத்தையும், பற்றிய நினைவுகள் அவருக்கு மிகத் தெளிவாகத் தோன்றும். உதாரணமாக, அண்ணிரு நாள் நான் குரோபோத்தின் வீதி வழியே நடந்து சென்றபோது, நான் என்றுமே மறந்தறியாததுபோல் தோன்றியது. எனினும் பின்ஜைப் பருவத் தீட்சன்யத்தின் அபாரமான தெளிவோடு கூடிய ஒரு நினைவு என்முன் எழுந்தது.

அந்தக் காலத்தில் ஓர் இளம் கல்வுராக இருந்த என் நங்கை, மும், நானும் தற்கால மேஜை நாட்டு ஒவியக் காட்சிக்கூடம் என நான் இப்போது தெரிந்து கொண்டுள்ள கட்டிடத் தின் இருண்ட அறைகள், நடைகூடங்கள் ஆகியவற்றின் வழி யாக நடந்து கெல்வதைக் கண்டேன். அப்போது எனக்கு ஆறு வயது; என் தந்தை என் கையைப் பிடித்து என்னை வழி நடத்திக் கொண்டுர். நானும் அவரும் (அந்தக் காலத்தில் எனக்கு விசித்திரமாகத் தோன்றிய) படிமங்களைக் கொண்ட சில சிறு படங்களைப் பார்த்துக் கொண்டே கொண்டேம். அந்தப் படங்கள்

யான மதிப்புக்கள் ஆசியவை மட்டுமாம் புலப்பட்டன.

எங்கள் வீட்டுக்கு அடிக்கடி வருபவரான கலை வரலாற்றுசிரியர் அவைகள் சிதரோவ் ஒரு புறத்தில் என்னையைப் பிடித்திருக்க, மறு கையை என்தந்த பிடித்திருக்க. அவர்கள் என்னை அவரிடம் எவ்வாறு இட்டுச் சென்றனர் என்பது எனக்கு நினைவிருக்கிறது. நான் ஏதோ நோயாளி போவும். ஞானியான அந்த முதியவர் என்னைக் குணப்படுத்தப் போகின்றவர் போவும் கருதின்றபோல். அந்தக் கறுப்புத் சோபாவில் இருந்த அந்த மனிதரிடம் என்னை அத்தனை கவனமாக கூட்டிச் சென்றனர். பின்னர் நான் என்கள் முன்னால் அந்த வணக்கத்துக்கு ரீதானியின் முகத்தைக் கண்டேன். அவரது முகம்... அவரது அந்தக் கண்கள்!

இங்கு நான் வேசேறா விஷயத்தைக் கூற வேண்டியது அவசியமாகிறது. அந்தக் காலத்தில் நான் படிந்த புத்தகங்கள் திறைத்த பரிய புத்தக அலமாரிகள் ஒவ்வொர் அறையிலும் இடத்தை அடைத்துக் கொண்டிருந்தால் சிறிதாகத் தோன்றிய எங்களது பேரிய வீட்டில், மாஸ்கோ நகரின் அறிவாளிகள் பலரும் மாலை நேரங்களில் ஒன்று கூடுவது வழக்கம். அங்கு இலக்கியம், வரலாறு, தத்துவம் முதலிய நானுளி கமான விஷயங்களைப் பற்றியிருப்பது அரசு அகால நேரம்வரையிலும் விவாதங்களும் வாதப் பிரதிவாதங்களும் நடைபெற்றன. அப்போது எனக்கு ஆறு வயது. நான் (என்னைப் படுக்கைக்குக் கொண்டு) சென்று விடாத வாறு) தாரத்தில் மூலை பில் கிடந்த ஒரு சோபாவில் கருண (புதுத்துக் கொண்டு அவர்கள் பேசுவதை ஆர்வத்

கேட்டு, கைவயான விஷயங்கள் வைவற்றையும் தெரிந்து கொள்வேன். உதாரணமாக, (இந்து) சமயம் பற்றிய பேச்சுக்களில் கூந்து) தார தொழில்வைள்ள, இந்தியாவிலுள்ள மக்கள் தாம் இறந்தால், மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பது நிச்சயம் என்று நம்பி வந்தனர் என்று தெரிந்து கொண்டேன். என்றாலும், இந்தியர்கள் மீது எனக்குப் பொருமை ஏற்படவில்லை. அந்தக் காலத்தில் எனக்கு ஒரே ஒரு வாழ்க்கை கட்டே போதுமானது எனத் தோன்றியது. தாகரின் பார்வையை எனது பின்னைத்தன மான பார்வை சந்தித்த அந்தக் குறுகிய, அதேசமயம் முடிவற்ற காலத்தில், நான் இதனையெல் ரணார் கண்ண காலங்களில் இந்த உலகில் காணுங்களில் இருந்தது துண்ப துயரங்களோ, பரிதாபங்களோ எதுவும் இல்லை என்றே தோன்றியது. என்றாலும், அவற்றின் கடுமையான கணப்புக்குப் பின்னால், பணி மூட்டத்தில் கதிர் பரப்பும் ஒளி விளக்கப்போல் பிரகாசிக்கும் ஒர் ஒடுக்க முடியாத மனை உறுதி, அவசியம் ஏற்பட்டால் மண்டும் மீண்டும் தன்புறவும், போராடவும் உறுதி பூண்ட மனைத்தும் குடிகொள்கிறுந்தது, ஏனென்றால் சத்தியதை அறிய வந்த மனிதர் ஒருவர் அதனை என்றுமே கைவிட மாட்டார்.

தது. மேலும் இறுதி சௌற்றியில் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையை வெளியிட்ட அவரது அமைதி யான, கண்ணையும் மிகுந்த முகத் தில் இருந்தவை சுருக்கங்கள் அல்ல; மாருக, அவை துடிப்பாகச் செதுக்கப்பட கோடுகளை எதுதாலும் தீர்மானித்துவமறைப் போல். அவர் இதனை எந்த அழுத்தத்தும் இவ்வாயல், அமைதியாகச் செய்தார். அதன்பின் என்னை வேறு பக்கம் கூட்டிச் சென்று விட்டனர்; பிறகு நடந்தவை எனக்கு நினைவில்லை. இதன்பின் நான் பயத்தினாலோ அவற்று அந்தப் பெரியவரிடம் நான் எதையோ கேட்ட விரும்பி அவ்வாறு கேட்ட முடியாது போன காரணத்தினாலோ நான் அழுத் தொடங்கினேன்,

இன்று வரையிலும் ஏன் ஒரு வேளை நான் இறக்கும் நான் வரையிலும், நான் தார் கூற துக்க கண்களின் பார்வையை நினைவில் வைத்திருக்கவே செய்வேன். அதன்பின் நான் முதுமையின் கணப்பும் துயரமும், அதேசமயம் தனிக்கு முடியாத அச்சமியலாத உறிதிப்பாடும் ஒரே ஜோடிக் கண்களில் அத்தனை தாரம் ஒன்று கலந்து தோற்றியதை என்றுமே கண்டில்லை. எனது வாழ்வில் மிகமிக இருந்த கண்களில், துயராந்த போர் ஆண்டுகளில் என் பெற்றேரையும் நன்பர்களையும் இழந்த காலத்தில், நான் எத்தனை எத்தனையால் முறை அந்தப் பார்வையை நினைவு கூர்ந்திருக்கிறேன். அது என்னை ஊக்குவித்து வந்துள்ளது; என் இதயத்தில் புதிய பலத்தையும் வாழ்க்கையில் நம்பிக்கையையும் நிறைத்து வந்துள்ளது; அந்த முடிவற்ற தவிர்க்க முடியாத உண்டமான உண்மையான போராட்டம் தான் உலகில் வாழும் வாழ்க்கையை வாழுத் தகுதி மிக்கதாகும் ஒரே விஷயமாக ஆக்குகிறது. *

மொழியும் சமூக மாறுதல்களும் சில குறிப்புகள்

கந்தையா சண்முகலிங்கம்

இக்கட்டுரையின் அடிப்படைக் கருத்துக்கள் ரெஜி
சிறிவர்த்தன ஆங்கிலத்தில் எழுதிய கட்டுரை ஒன்றில்
இருந்து பெறப்பட்டன.

அன்று தை மாதம் முதலாம்
திகதி.

'ஐயா வணக்கம்' என்று
கூறியிப்படி வேட்டியும் அரைக்கை
நாட்டுவன் கூற வேண்டும் அனிந்து, தம்
முன்னே கைகூப்பி நின்ற அந்த
நடுத்தர வயது மனிதரை பைவில்
பதிந்திருந்த தமது கண்களை
அசுற்றி நிமிஸ்து பார்த்தார்.
அந்த உயர்திகாரி.

'வணக்கம் வாருங்கோ'

பதிலுக்கு இருந்தபடியே
கும்பிட்டு வந்தனம் சொன்னார்.
ஆளை அடையாளம் தெரிய
வில்லை. முன்பு எங்கேனும் பார்த்
திருக்கலாம். ஒரு பாடசாலையின்
தலைமை ஆசிரியராக அல்லது
ஙர்ப் பெரியவராக இருக்கலாம்.
என்ற அனுமானம்.

'இருங்கோ' என்று கதிரை
யைக் காட்டினார். வந்த வர்
இருக்கவில்லை. தயங்கி நின்றார்.

'முதலில் இருங்கோ. என்ன
விசயம்' என்று கதிரையைக்
காட்டி யபடி பணிவான்
அழைப்பை விடுத்தார் அதிகாரி.

'ஐயா, நான் எங்கடைடிப்
பாட்டமென்ற மட்டக்களப்புக்
குதோகில் பியோனுக் கிருந்து
இங்கே இடமாற்றத்தில் வந்தி
ருக்கிறேன்.'

அதிகாரி இதை எதிர்பார்க்க
வில்லை. சொல்லி முடித்ததும்
வந்தவர் தாம் பிழை செட்டு
விட்டோமே என்று உன்னூற்று
பயந்தார். இதை முதலில் சொல்லியிருக்கலாமே. 'வாருங்கோ'.
'இருங்கோ' என்ற வரலேவற்றைப்
அவரிடம் பெற்று, அவரைச் சுங்கடப்படுத்தியது எவ்விதத்திலும்
நியாயமில்லைத்தான்.

'நீர் சீவ் கிளாக்குடன்
போய் கைதையும் பிறகு நான்
கூப்பிடுகிறேன்' என்று தன்னைச்
சமாளித்தவாறே பைவில் தலையை
மீண்டும் புதைத்துக் கொண்டார்.
வந்தவர் வெளியே போனார்.
அதிகாரியின் மனம் பைவில் ஓடு
வில்லை. நடந்த சம்பவத்தை
நினைக்கச் சிரிப்பாக இருக்கிறது.
எரிச்சலாகவும் வருகிறது.

இது போன்ற அனுபவங்கள்
எமக்கு அன்றூடம் வீதியில்,
பல்லில், காயாலயத்தில், ரண்
விட்டில் கூட ஏற்படுகின்றது.
தமிழில் இந்த முன்னீரை ஒருமை
விளிச்சொல் இருக்கிறதே இது
ஒரு பெரிய தர்மசங்கடம். நம்
முன்னே எதிர்ப்படும் முன் அறி
முகம் இல்லை அந்தியரை விளிப்ப
பதற்கு 'நீ, நீர், நங்கள்' என்ற
முன்றில் பொருத்தமானதை
டட்டே தேர்ந்தெடுப்பது ஒன்றும்
சலபமானதல்ல. 'நீ' பில்

தொடங்கித் தவறுக்கு மனம்
வருந்தி 'நங்கள்' என்று இடை
வில் மாற்றுதல், அல்லது 'நீங்கள்'
என்று தவறான அனுமானத்தில் தொடங்கி 'நீர்' என்றே
'நீ' என்றே படிப்படியாக மரிபாதையைத் தகுதிக்கேற்ப அளவிட்டு வழங்குவதும் பெரிய சிக்கல்கள் தாம் ஆனால் ஆங்கிலம் எவ்வளவு வாய்ப்பான மொழி. இந்த மரியாதைப் பண்ணம் என்ற மொழிச் சிக்கல் அங்கு கிடையாது 'யூ' என்ற சொல் உயர்வு, தாழ்வு பேகம் காட்டாத பொதுச் சொல். ஆங்கில சமூகத்தின் சனநாயக மரபும் சமத்துவ தத்துவமும் இச்சொல் வின் தன்மை வேறுபாட்டிலேயே வெளிப்படுகிறது என்ற கூறலாமா?

சிங்கனம், ஆங்கிலம், ஸபானிஷ், பிரெஞ்சு, ரஷ்யன் ஆகிய மொழிகளை ஒப்பிட்டு முன்னிலை இடப் பெயர் பற்றிய சமூக விலக்கம் இலக்கிய நோக்கிலான அருமையான சில குறிப்புகளை ரெஜி சிறிவர்த்தன கமார் ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன் ஆங்கிலக்கட்டுரை ஒன்றில் கூறியிருந்தார். அக்கட்டுரையை நெரடியாக மொழிபெயர்ப்பதையிட தமிழ் இலக்கண இயங்குகளோடு ஒப்பீடு செய்து, அவர் கருத்துக்களை உள்ளவாங்கிக் கயமாக எழுதுவதே பொருத்தம் எனக் கருதி வேன். நேரடி மொழிபெயர்ப்புகளையிட அவரவர் மொழி சூழ்வுகளுக்கேற்ற தழுவலாக்கண் கள் சில சந்தர்ப்பங்களில் மிகவும் பயன் தருபவை. மொழி ஒரு சமூக நிகழ்வு. சமூகத்தின் அமைப்பு, வர்க்க, மத இன், பார்க், அந்தஸ்து வேறுபாடுகள் சார்ந்த உயர்வு தாழ்வுப் படித்தரங்கள் கூட மொழியில் வெளிப்படுகின்றன. மொழியியில் இது போன்ற இயங்குகளை ஆராயும் 'சோசியோ விங்குஸ்டிக்ஸ்' என-

நும் தவித்துறையே வளர்ச்சி பெற்று உள்ளது. ரெஜி சிறிவர்த்தனவை மொழியீயல் துறை ஆய்வாளர் என்பதைவிட சமூக வியல், இலக்கிய பண்பாட்டு விமர்சகர் என்பதே பொருத்தம்.

ஆங்கிலம் 'யூ' என்று முன்னிலை இடப் பெயரில் ஜனநாயகப் பண்பை வெளியிடுவது என்ன வோ உண்மைதான். ஆனால் ஆங்கிலத்தில் கூட 17 ம் நாற்றுண்டிற்கு முன்னாக சமூகப் படித்தரங்களுக்கு ஏற்ற முன்னிலை இடப் பெயர்கள் இருந்தன. 'யூ' என்னும் உயர்வு தாழ்வு கட்டாப் பொதுச் சொல் பிறகால வளர்ச்சிதான், ரெஜி பின்வருமாறு எழுதுகிறார்.

'இது உண்மையில் சர்வசன வாக்குரிமை, சட்டத்தின் முன்யாவரும் சமானங்கள், தொழிலாளிக்கும் முதலாளி ஆகிய மொழிகளை ஒப்பிட்டு முன்னிலை இடபை சுதந்திரமான ஒப்பந்த சரிமை, என்பதை போன்ற வெளித்தோற்ற அவர்வான பொய்வைகள் எப்படிப் பூங்வாசகம் அமைப்பின் யதார்த்த தீர்மைகளை மூடி மறைக்கின்றனவோ அது போன்ற ஒன்றுதான் முதலாளி து வ வளர்ச்சியிலும், பூங்வாசக சனநாயக நெறியிலும் ஏனைய ஜரோப்பிய நாடுகளுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்த பிரிடன் முன்னிலை இடப் பெயரின் மாற்றத்திலும் மிக விரைவாகச் சென்றுவிட்டதும், உயர்வு தாழ்வுப் பேதம் காட்டும் சொல் வடிவங்கள் ஒழித்து விட்டதும் ஆச்சரியத்திற்குரிய நிகழ்வு அல்ல. அத்தோடு இம்மாற்றம் 17 ம் நாற்றுண்டின் ஆங்கிலப் புரட்சியிடங்கள் அரம்பித்திருக்க வேண்டியது ஏன்? ஆனால் வெளித்தோற்ற அவர்வான பொய்வைகளிடப்படும் போது வேறு விதச் சொற்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் அவசியம் உருவானது. அமெரிக்காவின் தென்மானிலும்

களில் இனச் சமத்துவம் அற்ற குழலில் கறுப்பு அமெரிக்கர்களில் வளர்ந்தவர்களை வெள்ளையர் 'போய்' என்னும் தாழ்வுச் சொல்லால் அழைக்கின்றனர். ஆக்கில் மொழியின் சனநாயகப் பண்பு அதன் சமூகப் புரட்சியின் விளைவு என்றால், முதலாளித்துவ வளர்ச்சியூடே நிலமானிய அமைப்பின் எச்சங்கள் தொடர்வதன் பண்பாட்டுச் சிக்கல் முன்னிலை இடப் பெயர் தொற்று க்கும் வில்லங்கங்களில் நம்மிடையே வெளிப்படுகிறது.

பதினேழாம் நூற்றுண்டிட்டு கண்டியில் வாழ்ந்த ரேபேர்ட் தொக்ஸ் கண்டி ய சிங்களவர் பற்றிப் பின்வருமாறு எழுதினார். "நீ என்னும் சொல்லிற்குச் சமானமான ஏழு கால்து எட்டுச் சொற்களை அவர்கள் கையாலு கிழுக்கன். இவை ஒவ்வொன்றும் அவரவர் அந்தன்து அல்லது ஒரு வருகுகுக் கொடுக்கும் மதிப்பைப் பொறுத்து. கேள்வும். தோ, தொயி, உம்ப, உம்பலா, தொம் எய், தொம்தி, தொம்சலா, தொமண்சி, என்னும் இச் சொற்கள் முறையே ஒன்றை விட மற்றெழுசு உயர்வானவை" (இலங்கையில் வரலாற்றுத் தொடர்பு என்னும் நூல்) நொக்கு சில சொற்களை ஆங்கில எழுத்துக்களில் எழுதும் பொழுது தவறிஷழத்துள்ள பொதும் காதி வர்க்கப் படித்த ரங்களைக் கொண்ட கண்டிய நிலமானிய அமைப்பின் முக்கிய அம்சமொன்றைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார். முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சி காரணமாக சிங்களச் சமூகம் அடைந்து வரும் மாற்றங்கால் இம் முன்னிலை இடப் பெயர்களில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.

'உம்ப' என்ற விளிப்பவர் உயர்ந்தவராயும் பணிவுடன்

'தமுளுங்கே' என்று குழைபவன் தாழ்த்தவளூடும் இருப்பான். எனினும் நெருங்கிய தொடர்பு டைய சமதொன் இருவர் ஒரு வரை ஒருவர் 'உம்ப' என்றே அழைப்பார். கெந்த சில பத்தாண்டுகளில் 'தோ', 'தொயி' முதலிய சொற்கள் வழக்கிழந்து வருகின்றன. இவை இன்று வசையாகத் திட்டுவதற்கு மட்டும் பயன்படுகின்றன. பின்தங்கிய நிலமானியச் சூழல்களிலும் இச் சொற்கள் வழக்கில் உள்ளன. 'உம்ப' என்னும் சொல் கூட உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோரை விளிக்கும் வழக்கு அருகிக் கருகிறது. பலர் இன்று இச் சொல்லை உபயோகிப்பதைப் பண்பான் செயலாகக் கருதுவது தில்லை. எனவே காலப் போக்கில் நட்புரிமையோடு பேசக் குழலில் மட்டும் பேசப்படும் சொல்லாக இது நிலைத்து விடவாம். சிங்கள மொழியில் ஏற்படும் இம் மாற்றம் தான் பிரஞ்சு, ஸ்பானிஷ். ரஷ்யன் போன்ற மொழிகளில் முதலாளித்துவ வளர்ச்சிக் கட்டட்டில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களுக்கு ஒப்பானவையே. இம் மொழிகளில் பொதுவாக உயாவு தாழ்வுவைக் குறிக்கும் இருவேறு சொற்கள் இருந்தன.

பிரஞ்சு — tu, vous
ஸ்பானிஷ் — tu, usted
ரஷ்யன் — ty, vy

தமிழில் உள்ளது போன்ற ரஷ்யனிலும், ஸ்பானிஷிலும் மரியாதைப் பண்மைகள் வழக்கில் இருந்தன. தாழ்ந்தோரை யும், சமமானவரையும் விளிக்க உபயோகிக்கப்பட்ட சொற்கள் சனநாயகப் பண்பின் வளர்ச்சியுடன் தாழ்ந்தோரைக் குறிக்கும் தன்மையை இழந்து நெருக்கமான உறவு முறையினை ரிசிக்க மட்டும் உபயோகிக்கும் சொற்களாக மாறியதை இம்

மொழிகளில் அவதானிக்கலாம். இது சிங்களத்தில் 'உம்ப' என்னும் சொல் பெற்றுவரும் மாற்றத்திற்கு ஒப்பானது.

புரட்டக்கு முந்திய ரஷ்யாவில் முதலாளித்துவ வளர்ச்சி தடைப்பட்டதாகவே இருந்தது. ஏற்றத் தாழ்வுகள் இறக்கமாகக் கடைப்பிடிக் கப் பட்டன. 196 ஆகு முந்திய கால ராஜூவு ஒழுக்குப் பிரமாணங்கள் எந்த எந்த நிலை உத்தியோகத்தாகள் யார்யாகரை 'ty' என்றும் யார்யாகரை 'vy' என்றும் அழைக்கலாம் என்று விதித்தன. இந்த வேறுபாடுகள் மறைவதற்கு 'மஹா சக்தியின் கடைக்கன்பார்வை' ரஷ்யாவின் மீது விழுவதும், சார் ஆட்சி ஒழிக்கப்படுவதும் அவசியமாயிற்று. எனினும் ஒக்டோபர் புரட்சியின் பின்னரும் கூட அரசின் இடைவிடா அறிவுறுத்தல்கள் காரணமாகவே இவை ஒழிக்கப்பட்டன. தொழிலாள், உழைக்கும் மக்களுடன் உரையாடும் பொழுது அவர்களைக் கிழோராகப் பேதம் காட்டும் முறையினான் விளிச் சொற் காலை உபயோகிக்கக் கூடாது என ராஜூவத் தனபதி கனுக்கும் அரசு அதிகாரிகளுக்கும் அரசாங்கம் அறிவுறுத்தி வந்தது. "புரட்சியின் தொடக்க காலம் முதல் ரஷ்ய மொழி என்னும் சமூக மொழியில் ஆய்வு நூலாக 'கொம்பி', 'ஸ்ரோன்' ஆகிய இரு எழுத்தாளர்கள், 1960 ம் ஆண்டுவரை கூட அரசு இவ்விதம் அறிவுறுத்தி வந்திருப்பதை எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர்.

சிங்களத்தில் இன்று ஆங்கிலத்தில் உள்ள 'போன்ற பொதுச் சொல் எதுவும் இல்லை. 'ஓப' என்ற சொல் ஒரளவு சம் பிரதாய பூர்வமானது. 'தமுகே' என்ற சொல் நொக்க காலத்தில் இருந்த கெளரவத் தன

மையை இழந்து விட்டது. எனினும் இன்று நெருங்கிய உறவுடையவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் விளிக்க 'தமுகே' பயன்படுகின்றது. அறிமுகமற்ற புதியவரை அழைப்பதற்கு இது பொருத்தம் அற்றது. 'ஓயா' என்ற சொல் நகர்ப்புறங்களில் இன்று உபயோகிக்கப்படுகிறது. பஸ் கண்டக்டர்கள் பிரயாணிகளைப் பார்த்து 'ஓயா' என்று அழைக்கிறார்கள். எனினும் இதை ஒரு மரியாதையான சொல்லாக எல்லாச் சூழல்களிலும் கொள்ள முடியாது.

இவ்விதமான சிக்கல்கள் யாவற்றில் இருந்தும் விடுபட ஒரு வழியாக 'நீ' என்ற முன்னிலை இடப் பெயரையே தவிர்க்கும் தந்திரத்தை சிங்களவரின் பேச்சு மொழியில் காணலாம்.

"மிஸ்டர் நட்டு யக்க கெட்ட எனவாத?"

'தந்திராட ஸ்கோல் நிவாது?'

'மகத்தமயாகே நம மொக்கத்'

முன்னிலை இடப் பெயர் இவ்வதாரணங்களில் முற்றுக்குத் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விதம் எழுதிய பின் தமிழிலும் இது போன்ற போக்குகள் உள்ளனவா என்பதை அறிதல் கவனயாக இருக்கும் என்கிறார் ரெஜி. தமிழ் மொழியில் மேற்குறித்த முறையான தந்திரம் கையாள முடியாது. ஏனவில் முன்னிலை இடப் பெயர் மட்டுமல்ல பெயரோடு சேர்ந்து வரும் விணையும் முக்கியம். உதாரணமாக 'நீவாறியா' என்பதில் 'நீ' என்ற சொல் மட்டுமல்ல 'வாறியா' என்பதும் மரியாதை குறைந்த உபயோகம். எஃ ஸெ இடப் பெயரைத் தவிர்ப்பதால் மட்டும் பயனில்லை. உயர்வு, தாழ்வுப் பேதம் தமிழில் முன்னிலை இடப் பெயர்களில் மட்டுமல்லப் பல

வேறு இலக்கண வடிவங்களில் அமைந்துள்ளதை அறியும்போது ரெஜி ஆச்சரியப்படக் கூடும்.

கலாநிதி எஸ். சுசிந்தரராஜா என்னும் மொழியியலாளர் (இவர் யாழ், பல்கலைக் கழக மொழியியல் துறைத் தலைவர்) ‘யாழ்ப்பாணத் தமிழில் காணப்படும் சமூக வேறுபாடுகளைப் பிரதிபலிப்பு’ என்னும் கட்டுரையை 1971 ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாத ‘ஆராய்ச்சி’ இதழில் வெளியிட்டுள்ளார். அக்கட்டுரையில் அவர் உயர்வு தாழ்வு குறிக்கும் பலவகை மொழிவடிவங்களை வகைப்படுத்தி விரிவாக விளக்கியுள்ளார். முன் ஸி ஐ இடப் பெயர் தொடர்பாக அவர் எழுதியிருப்பவை ரெஜி யின் கருத்துக்களுடன் ஒப்புநோக்குதல் பொருத்தமானது.

‘சில சமுதாயச் சூழ்நிலைகளில் நீ, நீர், நிங்கள் என்னும் முன்னிலை இடப் பெயர்களிடையே உள்ள வேறுபாடுகள் (ஆகிலக் கல்வி கற்றவர் பேசும் தமிழில்) மறைந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று தோன்றுகிறது. படித்தவர்கள் தங்கள் மனவிகளை ஏன் தங்கள் குழந்தைகளைக் கூட நீ என்று கொல்வதற்குப் பதில் நீ அல்லது நிங்கள் என்று கொல்லுகின்ற வழக்கம் இன்று வந்துள்ளது. நீ என்பது இவர்கள் வழக்கில் சிறைந்த இழிவு வழக்காகவே கருதப்படுகிறது. இதற்குப் படித்து வர்க்கத்தினர் தங்கள் குழந்தைகள் வளர்ந்து சமுதாய அந்தல்து வேறுபாடுகளை உணர்ந்து கொள்ளுகின்ற வரை நீ என்ற கொல்லைப் பயன்படுத்தக் கற்றுக் கொள்ளக் கூடாது என்று விரும்புகிறார்கள் என்று கொல்லலாம். தங்கள் விருந்தாளியையோ, நண்பரையோ தங்கள் குழந்தை நீ என்று தெரியாமல் கொல்விட்ட

டால் கூட இந்தப் பெற்றோர்கள் கங்கடப்படுகிறார்கள்.

இனி கலாநிதி சுசிந்தரராஜா வகைப்படுத்தித் தரும் இலக்கண வடிவங்களைச் சுருக்கமாக நோக்குவோம்.

1. ஏவல்வினை: ‘வா’, ‘போ’ என்னும் சொற்கள் மரியாதைக்குறைவானவை. ‘வாங்கோ’ ‘போங்கோ’ என்பன மரியாதையான பேச்சு வடிவங்கள். அந்தணர், குருக்கன், சந்நியாசி ஆகியோரை ‘வர’, ‘இருக்க’ என்று அழைப்பார். ஏவல் வினையுடன் ‘அ’ என்னும் விகுதி இச் சொற்களில் கேர்ந்து உள்ளது உயர்சாதியினரை தாழ்ந்த சாதியினரும் இவ்விதம் அழைக்கும் வழக்கம் உண்டு.

2. விளைமுற்று, இடம் பெயர் விகுதிகள்: ‘சொன்னுய்’ என்பது மரியாதையற்ற பேச்சு, இது ‘சொன்னீர்’, ‘சொன்னியன்’, ‘சொன்னீங்கள்’ என்று விகுதிகள் பெற்று மாற்றம் கண்ணும். ‘சொன்னுள்’ என்பது ‘பிள்ளை கொல்விச்சு’ என மரியாதை வழக்காக வரும். ‘அவசொன்னு’, ‘அது சொன்னிச்சு’, ‘நீர் செய்யுமன்’, ‘நிங்கள் செய்யுங்கோ’ என்னும் வடிவங்களும் கவனிக்கத் தக்கவை.

3. இடப் பெயர்கள்: ‘நீ’ என்னும் முன்னிலை இடப் பெயர் ‘நீர், நீங்கள்’ எனவும், ‘நாம்’ என்னும் உள்ப்பாட்டுத் தங்கமை வடிவங்களும் மரியாதையான பேச்சாக அமையும். ‘நிங்கள்’ என்பதற்குப் பதில் ‘நயினார்’ என்றும், ‘நயினர் சொல்விச்சு’ என்றும் பேச்சு வழக்குகள் உள்ளன.

4. குறிப்பிட்ட மரியாதைச் சொல் வடிவம்: ‘பால்காரன்’ என்று சொல்வது மரியா

தைக் குறைவு. ‘பால்காரர்’ என்று கொல்லலாம். இந்த மரியாதையைக் காட்ட விரும்புமதை விடத்து ‘பால்கார ஆஸ்’ என்றால் சரி. அதேபோல் பால்கார மனிசி என்றும் கூறலாம்.

5. சாதிப் பெயர்கள்: சாதிப் பெயர்களை. வெளிப்படையாகச் சொங்குது மரியாதையற்ற செயல். ‘ஆசாசியார்’, ‘பத்தரி’, ‘கட்டாடியார்’ என்பன பொன்ற பல தனித்தனியான சிறப்புப் பெயர்கள் உள். மரியாதை சற்றுக் குறைந்த முறையில் ‘அர்’ விகுதி நிக்கப்பட்டு ‘ஆசாரி’ என வழங்கும். ‘காபெண்டரி’ போன்ற ஆங்கிலச் சொற்களும் மிக உய்ப்பானவை. சில சரதிப் பெயர்களைப் பொது ஒட்டக்களில் சொல்வதே பண்பற்றி இழவான செயல் என இன்று கருதப்படுகிறது. இச் சொற்களை வகையாகத் திட்டுவதற்கும் உபயோகிப்பார்.

6. இயற் பெயர்கள், உறவு முறைச் சொற்கள்: சுப்பு, செலவெப்பா என்பன முறையே ‘சுப்பர்’. ‘செலவெப்பர்’ என மரியாதையாகக் குறிக்கப்படும் உறவு முறைச் சொற்கள்.

கொப்பன் எங்கே? — மரியாதைக் குறைவு.

கொப்பு எங்கே? — நடுத்தரமரியாதை.

கொப்பர் எங்கே? — மரியாதை.

பிறமொழிச் சொற்களும், உறவு முறை போன்று கிளாக்கன், கிளாக்கு, கிளாக்கர் என வழங்கும்.

தமிழில் முன்னிலை இடம் மட்டுமன்றி ஏனைய இலக்கண வடிவங்களும் உயர்வு தாழ்வைச் சுட்டி நிற்பதை மேலே காட்டி

கேள்வு. ஏனைய மொழிகளில் இது போன்ற மொழி வடிவங்கள் உள்ளனவா என்பது மொழி வல்லுநர்களால் விளக்கப்பட வேண்டியது.

ஆங்கிலத்திற்கும், ஸ்பானிஷ், பிரெஞ்சு, ரஷ்யன் ஆகிய வற்றிற்கும் முன்னிலை இடப் பெயர்களில் உள்ள வேறுபாடுகளை விளக்கிய பின் இலவேறு பாடுகள் காரணமாக இம்மொழி களில் இருந்து ஆங்கிலத்திற்கு மொழிபெயர்ப்புச் செய்வதில் உள்ள இடர்பாடுகளை ரெஜி அடுத்து விளக்குகிறார். மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல் இரு குழநிலைகளில் உண்டாகும்.

1. சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகளை வெளிப்படுத்தும் முன்னிலை இடப் பெயர்களை உடைய உரையாடல்களை மொழி பெயர்த்தல்.

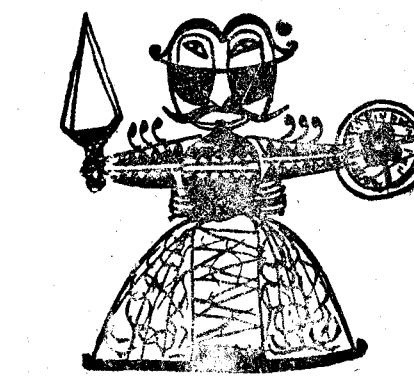
2. காதல், நட்பு போன்ற நெருக்கமான உறவு நிலைகளில் முன்னிலை இடப் பெயர்களை கொண்டமையும் உரையாடல்கள் ரஷ்ய மொழியின் முன்னிலை இடப் பெயர்களை ஆங்கிலத்தின் ‘ஃ’ என்ற பொதுச் சொல் விற்கு மாற்றும் பொழுது அர்த்தம் மாறுவதோடு அவறுடன் உணர்வுங்கிலை விகற்பங்களும் உண்டாகும். டொல் ஸ் ரொல் வெல்கியின் ‘குற்றமும் தண்டனையும்’ ரோல்ஸ்ரோயின் ‘அனாக்கரினை’ செக்கோவின் ‘லேடி வித் ர’ விட்டில் டோக்’ ஆகிய நூல்களின் ஆங்கிலமொழிபெயர்ப்புகளில் விளைந்துள்ள அனர்த்தங்களைப் பல உதாரணங்களால் ரெஜி விளக்குகின்றார். ‘குற்றமும் தண்டனையும்’ நாவலில் ரஷ்கோல் நிக்கோல் ஒரு

பள்ளி மாணவன். அவன் வாடகைக்குக் குடியிருக்கின்றன. 'நஸ்டல்யா' வேலைக்காரி. அவனை விட வயதில் கூடியவன். அந்த ஏழை மாணவனுடன் அன்புடனும் நெருக்கத்துடனும் பழகுகிறன் அந்த வேலைக்காரி. அவன் அவனை 'நீ' என்றே அழைக்கிறன். பெங்குவின் வெளியீடான் 'டேவிட் மகர்சைக்' கின் மொழிபெயர்ப்பின் 'நஸ்டல்யா' அவனைக் 'கவவானே' (சேர்) என்ற அழைப்பதாக மொழிபெயர்த் திருப்பது நாவலின் உணர் வோட்டத்தை முற்றுக்கூட சிறைத்து விடுகிறது.

அன்றை கரிஞ்சின் அன்றை, அவன் காதலனும் ஒரு வரை ஒருவர் 'நீ' என்றே அழைக்கின்றனர். காதலிடையே உள்ள நெருக்கத்தை இது காட்டுகிறது. நாவலின் பிற்பகுதியில் அவர்களிடையே மன வேற்றுமை உற்படுகிறது. அவனேன் அவர்கள் ஒருவர் ஒருவர் 'நீங்கள்' என அழைக்கத் தொடர்க்குகின்றனர். இவற்றை ஆங்கிலத்தில் உணர்வு பூர்வமாகத் தருவது முடியாத செயல். ஆனால் தமிழ்நாடோ, சிங்களத்திற்கோ ரண்டினில் இருந்து நேரடியாக மொழிபெயர்க்கும் ஒருவர் உணர்வு சிறைப்பாடாமல் மொழிபெயர்க்க முடியும் அவ்வார? உலக இலக்கியத்தை அறியும் வாயிலாக எமக்கு ஆங்கிலமே உள்ளது. உலக இலக்கியங்களின் மொழிபெயர்ப்புகளும் நேரடியாக அன்றி ஆங்கிலத்தில் இருந்தே தமிழ்நகு மொழிபெயர்க்கப் படுகின்றன. இவ்விதம் முன்றும் மொழிக்கு மாற்றப்படும் நிகழும். ரோல்ஸ்ரோய், ரோல்ஸ்ரோவெஸ்கி ஆகிய ரண்டு இலக்கிய மேதையின் மொழி

குடிதும்

21 வது ஆண்டு மலரில் தன் அயராத உழைப்புத் தெரிந்தது. முருகையனின் கடுங்கோபத்துடன் ஒரு கட்டுரை சிறையைக் கிடையது. என்றாலும் புதுக்கலைத்துறையைப் பிப்படி மட்டந்தட்டியிருக்க வேண்டியதில்லை. அரசு ஊழியர்களுக்கு அவரது நெருக்கத்தை அமைந்து கூட்டுரை அமைக்க வேண்டியது. மன்கையந்த மேனியர் மிமர்சனம் தரமான ஒன்று. நாகர் கவையின் 'மனிதர்கள்' முதலிடம் பெறும் சிறுகைதை 'வேலி' பதார்த்தமான தீத்தியிப்பு. 'உயர்ந்த குலத்து உத்தமர்கள்' நல்ல சாடல் எனினும் படித்துப் பழக்கப்பட்ட பாலையில் அமைந்த கைதை. தீசாதாய்க்காவும் கந்தசாமியும் கடையில் தனிப்பட்ட நந்தசாமியைக் குறை குறிக்கும் எனினும் தமிழர்களையே குறைப்பது போல உள்ளது. மூன்றாவது வாசித்த ஜெயபாலனின் 'வேவிக்கும் போல்கைஞ்சையை' என்ற மழக்கப்படும் ஒரு சாதியினராலேயே பெரும்பாலும் ஆடப்படுகிறதென்று கூறுவர். இச்சாதிமக்கள் பாய் இழைத்தல் முக்கிய அம்சமாகக் கொள்ளப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

சொக்கறி ஒரு சிங்களக் கூத்து

காரை செ-சுந்தரம்பிள்ளை

ஒற்றுமையை விவர் காட்ட முனைந்தள்ளார். இதேபோல சொக்கறியில் காணப்படும் ஆடல் அமைப்பிற் சிலவும், இன்சு அமைப்பிற் சிலவும் வடபகுதி யில் காணப்படும் காத்தவராயன் கூத்துடன் ஒத்திருக்கக் காணாம். உணவு சிங்களக் கூத்து வடிவங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் பொழுது சொக்கறி தமிழ்க் கலைகளுக்கே பெரும்பாலும் கடன்பட்டிருக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது.

1978 ஆண்டு கொழும்புப் பல்கலைக் கழா மாணவர்களுடன் 'சொக்கறி' என்னும் கூத்து முதன் முதல் 'தமிழ்கள்' என்னும் கிராமத்திற்கிற பார்க்கும் பொழுது சொக்கறி தமிழ்க் கலைகளுக்கே பெரும்பாலும் கடன்பட்டிருக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது.

திரு. சி மௌனகுரு தமது கட்டுரை ஒன்றில் இந்நாடகத்துக்கும் மட்டக்களப்பில் காணப்படும் மகுடிக் கூத்துக்கும் உள்ள ஒற்றுமையைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பொருள், மேடை அமைப்பு, நாடகத்தை அரங்குக்கு அளிக்கும் பாணி, இரசிகர்களுக்கும் நடிகர்களுக்குமிடையே காணப்படும் ஊடாட்டம் என்பவற்றிடையே காணப்படும் தாகும்.

காசியைச் சோர்ந்த குறுஹாமி என்ற மூக்கப்படும் ஆண்டி குரு அழிவில்லாதவன். இவனை மனைக் எந்தப் பெண் ஜூம் முன்வரவில்லை. இதனால் கவலை கொண்ட குருஹாமி பத்தினித் தெய்வத்தை உள்ளும் உருக வேண்டுகின்றான். மகிழ்ச்சி யடைந்த பத்தினித் தெய்வம் இவனது தலையில் ஓர் முடியை அனிய குருஹாமி பேரழகனின் ரூன். இவனுடைய அழகுக்கு ஏற்றவளாக சொக்கறி அம்மா என்னும் பெண் இவனை மணம் முடிகிறான். இவர்களுக்கு 'பச்சிமீரா' அல்லது 'பறையா' என்று அழைக்கப்படும் ஓர் அடிமை பணிபுரிந்து வருகிறான்.

நிரந்தரமான தொழில் இல்லாத காரணத்தினால், மூவரும் இவங்கைக்கு வரத் தீர்மானிக்கின்றனர். இவங்கைக்கு வந்த தும் சிவ வெள்ளீபாதமலைக்குச் சென்று வணங்கிய பின்னர் தம்பாவிட்ட என்னும் கிராமத்தில் குடியமர்கின்றனர். இங்கே இவர்கள் வசித்து வரும்பொழுது குருஹாமியை நாய்களுக்கடித்து விடுகிறது. அவ்வுரில் பிரபலம் வாய்ந்த நாட்டு வைத்தியம் செய்ய கிரைனென்றால், அதற்கு இந்த இரகசிய நட்பே காரணமாகும். வைத்திய குடும்பங்கும் சொக்கறிக்கும் இடையில் நட்பு சுருவாகுவதைக் கண்ட பச்சிமீரா சொக்கறியை அடிப்பதையும், வைத்தியரை மிரட்டுவதையும், ஆபாசமான வார்த்தைகளால் ஏவுதையும் கோலையில் அடிய கூத்தில் காணக்குடியதாக இருந்த துரை அடிமை எஜமானியை அடிக்கிறைன்றால், அதற்கு இந்த இரகசிய நட்பே காரணமாகும்.

தாய்மையுற்றிருந்த சொக்கறிக்கு வைத்தியம் செய்ய வந்த போதே சொக்கறி வைத்தியருடன் கூடிச் சொன்றாகச் சில இடங்களில் காட்டப்படுகிறது. பெரும்பாலும் வைத்தியரின் தொடர்பினாலேயே குழந்தை பிறப்பதாகக் காட்டப்படுகிறது. அங்கே சென்றபோது சொக்கறி ஒரு குழந்தையுடன் இருக்கக் கூணப்படுகிறான். குருஹாமி யைக் கண்ட சொக்கறி, தனது தவறை உணர்ந்து மன்னிப்புக் கோர அவன் அவனையும் குழந்தையையும் அழைத்து வருகின்

ரூன். இதுவே 'சொக்கறி' யின் முக்கியமான கதையம்சமாகும். இருந்த போதும் இடத்துக்கிடம் கதையமைப்பில் சிறு சிறு மாற்றும் முன்வரவில்லை. இதனால் கவலை கொண்ட குருஹாமி பத்தினித் தெய்வத்தை உள்ளும் உருக வேண்டுகின்றான். மகிழ்ச்சி யடைந்த பத்தினித் தெய்வம் இவனது தலையில் ஓர் முடியை அனிய குருஹாமி பேரழகனின் ரூன். இவனுடைய அழகுக்கு ஏற்றவளாக சொக்கறி அம்மா என்னும் பெண் இவனை மணம் முடிகிறான். இவர்களுக்கு 'பச்சிமீரா' அல்லது 'பறையா' என்று அழைக்கப்படும் ஓர் அடிமை பணிபுரிந்து வருகிறான்.

இங்கு மருமகன் 'சொத்தான்'. பாம்பாட்டி செட்டி (வியாபாரி) கபுருளை (மதகுரு), ஆசாரி (தச்சன்), சில இடங்களில் வைத்தியருக்கு இராமன் எனப்படும் மகனும் இருப்பதாகக் காட்டப் படுகிறது. வைத்தியர், பறையா, சொத்தான் ஆகிய பாத்திரங்கள் பொய் முகங்களுடனேயே (முகமூடி) தோன்றுவது வழக்கம். சொக்கறி அம்மாவும் சில சமயங்களில் பொய் முகத்துடன் தோன்றுவதனடி. பறையா அணியும் பொய்முகம் மரத்தினாலும், ஏண்யோர் அணி வது காட்போட் மட்டையிலூம் செய்யப்படும். வைத்தியர் வேட்டி அல்லது சாரமூம் கோட்டும் அணிவர். தாடி, மிகையுள்ள பொய்முகமே அணிவர். தலையெண் ஒன்றை முதுகிற கட்டி ஒரு கூனங்கள் போலக்காட்டுவர். சொத்தானவின் வயிற்றில் தலையெண் ஒன்றைக் கட்டி பெரிய வயிறு (வண்டி) உடையயனுக்க் காட்டுவர். சொக்கறியும், காளியம்மாவும் கண்டிய பாணியில் சாறி அணிவர். பெரும்பாலான பாத்திரங்களைக் கோமாளித்தனமுடையனவாகக் காட்டுதலே வழக்கம்.

இக்குத்தில் வைத்தியரும், பறையாவும் இடைக்கிடை தமிழினேயே உரையாடுவதை அவதானிக்கலாம். மேலும் சொக்கறி அப்மா, காளியம்மா, இராமன் ஆகிய பாத்திரங்கள் தமிழ்த் தொடர்புடையன் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. சொக்கறி என்னும் பதம் மராட்டியிலும் ஹிந்துஸ்தானியிலும் 'பெண்' என்னும் பொருளையுடையது என்பர். எம். டிராகவன் பச்சிமீரா என்னும் 'பறையா' பறையர் சாதியைச் சார்ந்தவன் என்பர். டாக்டர் ஃ. ஆர். சரத் சந்திரா இவற்றை வைத்து நோக்கும் பொழுது 'சொக்கறி' யின் மூலம் எதுவென ஆராய் சிங்களத்திற்காக்கினா மியக் கலைகளை ஆராய் வேண்டிய அவசியமில்லை என்பது பல ஞகிறது. டாக்டர் சரத்சந்திரா அவர்களும் 'சொக்கறி' தமிழ்க்குத்துக்களை ஒத்திருக்கின்றது என்று கறுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இங்கள் வருடப்பிறப்பினேயொட்டியே சொக்கறி ஆடப்படுகிறது. தொடர்பு உருத்தடவைகள் ஆடிய பின்னர் இக்குத்து தீறுத்தப்படுகிறது. பின்னர் அடுத்த வருடப்பிறப்பினேயெரே இதனை ஆடுவது வழக்கம். சொக்கறி ஆடப்படும் அரங்கம் மிகவும் எளிமையானது. குடிடிக்கும் களமே சொக்கறி ஆடப்படும் களமாக அமைகிறது. வட்டக்களின் அமைப்பில் நடுஶே கூத்து நடைபெறப், பார்வையாளர்கள் நான்கு புறமும் இருந்து பார்த்து இரசிப்பார். மேடையோ அல்லது திரைகளோ கிடையாது: அரங்கின் ஒருத்தில் தெள்ளங்குருத்தில் செய்யப்பட்டு கூடுஞ்சு பத்தினில் வணக்கத்துக்கும், கதிர்காம முருகன் வணக்கத்துக்கும் பயன்படுத்தப் படுகிறது. முன்னர் பந்தம், பெற்றோமுக்கல், லாம்பு எனபவற்றைப் பயன்படுத்திய இவ்கிபோழுது மின்விளக்கையும் பயன்படுத்துகிறான். ஒவிபெருக்கியை நான் நிற்தவரையில் இவர்கள் இதுவரையில் இவர்கள் இதுபகுதியில் 'கடபேரி' எனப்படும் பகுதியில் 'கடபேரி' எனப்படும் மத்தளமும், தாளமுமே முக்கிய வாத்தியங்களாகப் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. வண்ணிப் படுத்தப் படுக்கு மத்தளத்தக்குப் பதுதியில் உடைக்கு மத்தளத்தக்குப் பதுதியாகப் பயன்படுத்தப் படுகிறது, முழு இரவும் நடைபெறும் இக்குத்தைப் பார்வையிடும் இரகிகர் ஸ்ரீக்கு அவ்வூர் மக்கள் தேநீர் சிறுஞ்சிட முதலையைவற்றை வழங்கி மகிழ்விப் புதுப்பார்களுடைய விருந்தோம்பும் பொழுது 'சொக்கறி' யின் மூலம்

பண்பைப் புலப்படுத்துகிறது. இவ்வார்களில் சாராயப் பிரியர்களுக்குச் சாராயமும் வழங்கப்படுவதாக அறிகின்றேன்.

முக்கிய பாத்திரம் ஏற்கும் குருஹாமி பத்தினித் தெய்வத்தையும், கதிர்காம முருகனையும் வணங்குவதுடன், உத்து ஆரம்பமாகும் பெரும்பாலும் ‘சொக்கறி’ பத்தினி (கண்ணகி) வழி பாட்டுடனேயே தொடர்படையது. புத்தமத வழிபாடு இக்குத்தில் அருகியே காணப்படுகின்றது. குருஹாமி விவரங்களில் பாதமல்குசு சென்று புத்ததேவனின் புளித் பாதத்தை வணங்குவதாக அண்ணமைக்கலாத்திலேயே புகுத்தப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்று கருதப்படுகிறது. என்னும் சிற்சில இடங்களில் இங்களைக் கலைகளாகிய ‘கோஸம்’, ‘தொவில்’ முதலியனவற்றில் காணப்படும் கரண அம்சங்களையும் சொக்கறி யில் கிடைக்கின்றதே நீதிக்கிறது.

தமிழ்க் குத்துக்களில் காணப்படும் ஏட்டன்னுவியார், மத்தூ அண்ணுவியார் ஆகியோரைக் கொக்கறியிலும் சுந்திக்காம். துடிகர் அரங்கில் தோன்றுவதற்கு முன்னர் அவர்கள் ஏட்டன்னுவியாரால் (பொத்த முரு) அறிமுகம் செய்யப்படுவர். உதாரணமாக பறையாவை பின்வருமாறு அறிமுகம் செய்வர்.

இதோ உங்கள் முன் நடனமிடப் போகும் பறையாவை அறிமுகம் செய்கிறேன். அவன் தங்கள் முழுவதும் பார்க்கிறோன். எங்கும் சுற்றி நோட்டம் விடுகிறுன், கேவையின்றிப் பிதற்றுகிறுன். சொக்கறி மீதும் அடிக்கடி கண்ணச் செலுத்துகிறோன். இவ்வாறு அறிமுகம் செய்து ஏட்டன்னுவியார் (பொத்த முரு) பாட, மத்தூ அண்ணுவியார்

வாசிக்க பாடற்கும் (கோரல்) தாலம் போட்டு இசைக் குத்தற்கேற்ப பாத்திரங்கள் அரங்கில் ஆடுவது வழக்கம். இதன் பின் பாத்திரங்கள் தங்களுக்குள் உரையாடத் தொடர்ந்தும். தனிப் பாத்திரமாக இருந்தாக மத்தூ அண்ணுவியாருடன் அல்லது ஏட்டன்னுவியாருடன் செரையாடுதல் வழக்கம்.

கொக்கறியில் ‘போலச் செய்தல்’ அல்லது ஊமம் முக்கிய இடம் பெறுகிறது. குருஹாமியும், சொக்கறியும், பறையாவும் மரத்தைத் தறித்தல், ஆசாரியடன் சேர்ந்து தோணி செய்தல், பின்னர் கடலீக் கடத்தல், வீடுகட்டுதல், வீட்டை மெழுகுதல், பாய் இழைத்தல் என்பன யாவும் போலச் செய்தல் மூலமே நடித்துக் காட்டப்படுகிறது போலச் செய்தலைப் புதிதனித்தல் என்ற கறுவாருமளர்.

தோணியில் ஏறிக் கடலூத் தாண்டும் போது பாடும் பாடல் இசை காத்தவராயன் கூத்தில் இடம் பெறும் இசையை ஒத்திருக்கின்றது. சல்லோப் பிடித்துத் தோணியை ஓட்டுவதாகக் குருஹாமியும் பறையாவும் ‘போலச் செய்தல்’ மூலம் காட்டுவது தத்துப்பமாக அமைந்துள்ளது. சில குத்துக்களில் சொக்கறியும் இணைந்து தோணியை ஓட்டுவதுமிகு குத்திரைச் சவாரி செய்தல். கெட்கல் ஓட்டுதல் என்பன எவ்வாறு மத்தளத்துக்கோற்ப ஆடிக்காட்டப் படுகின்றனவோ அவ்வாறே இக்காட்சியும் நடித்துக் காட்டப்படுகிறது.

சொக்கறி குழந்தையைத் தாலாட்டுவதும் தமிழ் இசையையே நினைவுபடுத்துகிறது. சொக்கறி அம்மா சுபையில் உன்ன குழந்தை ஒன்றை எடுத்து அடிப்படையாகக் கொண்டு வருகிறது.

அத் தாலாட்டுவதும், குருஹாமியில் வைத்தியச் செலவுக்கெனச் சபையோரிடம் சென்று பறையாவும், சொக்கறி அம்மாவும் பணம் சேர்ப்பதும் இக்குத்தின் நிறப்பம்கூடாரும்.

இக்குத்தில் பாய் இழைத் தல் முக்கிய இடம் பெறுகிறது. இது ஒரு குறியீட்டை அடிப்படையாகவுடையது. குருஹாமி சொக்கறியை வைத்தியிடமிருந்து பிரித்து அழைக்கு வருகிறது. குருஹாமி உரங்குவதற்குப் பாய் சொன்டு வாழபடி கேட்கிறன். அவன் பாய் நெந்து விட்டதாக கூற இருவரும் போய் புற்களை வெட்டி வந்து பாயிக்கூடியதை பின்னர் துயில்கின்றனர். இதில் கறவுத்த கருத்து மிகவும் முக்கியமானது. ஏற்கனவே நெந்து போன உறவைப் புதுப்பிப்பதே இதன் உட்பொருளாகும். பாய் இழைக்கும் போது புற்கள் ஒன்றாய் நெருக்கமாகப் பின்னப்படும். அது போவது குடும்ப வாழ்விலும் கணவன், மனைவி உறவு மிகவும் நெருக்கமாக இருக்க வேண்டும் என்று கட்டிக் காட்டப்படுகிறது.

இக்குத்து முழுவதும் கிண்டறுவும் கேள்வும் நிறைந்து குத்துக்களில் சொக்கறியில் அளவிகு மிகுஞ்சிய விதசம் காணப்படும். பறையா என்னும் பாத்திரம் வார்த்தைகளால் மட்டு மன்றி செய்கைகளாலும் ஆபாசமாக நடந்து கொள்வதை அவதானிக்கலாம். ஆயிலும் பார்வையாளர்கள் அவற்றை ஏற்று கிருகிப்பதையே எல்லா இடங்களிலும் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. சமுதாயத்தில் காணப்படும் குறைபாடுகளாகிய வீட்டுக்கு மிகுஞ்சுமாகிய சுட்டுக் காட்டுவதையும் இக்குத்து அடிப்படையாகக் கொண்டு வருப்பிட்டார். கோலையில் ஆடப்

சென்ற ஒருவனை மணப்பதினால் வரும் ஒழுக்கப் பிரகு கட்டிக் காட்டப்படுகிறது. வைத்தியர் அழில்வாதவன். அனால் பணக் காரன். சொக்கறி மிகுஞ்சும் ஆழி. இருந்தபோதும் வைத்தியாடன் ஒடிடுவது ஆராய்ச்சிக்குரியது. மேலும் அடிமையாகிய பறையாக சொக்கறியுடன் நடந்து கொள்ளும் விதமும் உளவியல் ரீதியாக நோக்குதற்குரியது.

ஒரு கிராமிய பதாரித்து வாழ்வைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவகாக இக்குத்து அமைகிறது. குருஹாமி அசிவாங்கல் செல்வது. மொழி தெரியாமல் தடுமாறுவது, தண்ணீர் மொன்று மாறுவது, தண்ணீர் மொன்று மாறுவது, பறையா போவது, இடையில் அவன் செய்யும் அங்கீசேஷன்கள், வைத்தியர் குட்டி போட்ட நாய் போலச் சொக்கறியைச் சுற்றி வருவது, இதைக் கண்ணுற்ற பறையா மிரட்டுவது, வைத்தியரின் மாமகள் சொத்தான், மகன் இராமன் ஆகியோர் நக்கல் செய்வது, இவற்றையும் பொருட்டுக்கொடும். பாய் இழைக்கும் போது புற்கள் ஒன்றாய் நெருக்கமாகப் பின்னப்படும். அது போவது குடும்ப வாழ்விலும் கணவன், மனைவி உறவு மிகவும் நெருக்கமாக இருக்க வேண்டும் என்று கட்டிக் காட்டப்படுகிறது.

‘தம்புள்ள’ வில் ஆடப்பட்ட சொக்கறியில் கண்டிய நடனம் கலந்துவிட்டதாகவும், சொக்கறி விடங்களில் காணப்படும் குத்து மரபை அது மானப்படுத்தி விட்டதாக கொள்வதை அவற்றை ஏற்று கிருகிப்பதையே போதும், இது எல்லாச் சமுதாயத்துக்கும் பொருந்துவதாக அமைந்துள்ளது என்று கூறலாம்.

பட்ட சொக்கறியில் இக்கால இசை வில் இடம் பெற்று விட்டது என எனது சிங்கள் தன் பர் ஒருவர் வருத்தம் தெரிவித்தார்.

காத்தவராயர் கூத்தில் ஆடப்படும் இவருவான் ஆட்ட மரபே சொக்கறியில் வில பாத் திரங்கான் கைபாளப்படுகிறது. சொக்கறி மீண்டும் குருஹாயி யிடம் வந்ததும் தன் து குற்றத்தை ஒப்புக் கொண்டு பாடும் சோகமயமான பாடங்கள் சில காத்தவராயர் கூத்து மெட்டின் அமைந்தனவாகும்.

உதாரணமாக:-

தாவிப்பி போகுதி
பார்வதியே பெண்ணே—
உந்தன்

தலைவன் இங்கே
மானுப்பிள்ளி
பார்வதியே பெண்ணே.

உந்த பாடலுாகுரிய மெட்டின்
அவை பாடப்படும் அங் மெட்
பெப் பின்வருமாறு:-

தான் என தான் இங்கே
தான் என குனே— தன்னே
தான் என தான் தன்னே
தான்னன் தானே.

'சொக்கறி' என்னும் கூத் தில் காணப்படும் பின் வரும் அம்சங்கள் இக் கூத் துக்கும் தமிழ்க் கலைகளுக்குமிடையில் உள்ள தொடர்பை வலியுறுத்துவது.

1. ஆண்டு குரு. சொக்கறி அம்மா. காளியம்மா. இராமன். பறையா என்னும் பெயர்கள்.

2. வைத்தியர், பறையா ஆயிய பாத்திரங்கள் தமிழில் உரையாடுதல்.

3. பத்தினித் தெப்ப வழிபாடு, முருக வழிபாடு என்பனபே முக்கியத்துவம் பெறுதல்.

4. தமிழ் இசை மரபும், ஆடல் மரபும் சிறப்பிடம் பெறுதல்.

5. குருஹாயியின் உடை இப் பொழுது கண்டிய மரபில் அமைந்தாலும் அவன் மார்பில் டினூால் விளங்குவது.

6. வைத்தியர் கூறும் ரூபிகை கள் அனைத்தும் தமிழ்ப் பரியாரிமார் பயன்படுத்துப்பெயர்.

7. முழுக்க முழுக்கச் சமயத் தொடர்புடையன் சிங்களக் கிராமியக் கலைகள். ஆனால் சொக்கறியில் அது மிகவும் முறைவரகவே காணப்படுகிறது. (இப்பொழுதுதான் சில இடங்களுக்காலங்களைப் புதுந்து விட்டன) எனக்கொல்லப்படுகிறது.

சொக்கறி என்னும் கூத்தை முழுமையாக ஆராய்ந்து பார்க்கும் பொழுது ஓர் உண்மை பலப்படும். சிங்களக் கலைகளின் ஊற்றுக் காலகளாக விளங்குபவை பெரும்பாலும் தமிழ்க் கலைப்போக்கில் அவை தமிழ்க் கலைகளிலிருந்து விடுபட்டுக் கால தேச வர்த்தமானங்களுக்கேற்ப மாறுபடினும் அவற்றின் அடி நாடு மாத நின்று விளங்கும் ஒரு சில அம்சங்களே என்பது தெளிவாகும்.

வண்டில்காரன்

சி. சதாசிவம்

வாடைக் காற்று விசையிலே
வடக்கன் மாட்டு வண்டில் குட்டி
கோடை நிலவெறிக்கை
கோவிலுக்குச் சென்பவரே.

மோகத் தோடு நானுமுங்கள்
கூட வரக் காத்திருக்க
வேகத்தைக் குறைத்துக் கொண்டு
வேலியாலே என்ன பார்வை?

நாவற் குழிச் சந்தியிலே
நாகீகீ உடை யுடுத்து
காவற் தொழில் செய்பவரே என்மேல்
காதல் கொண்டு வாடுகிறோர்.

ஆசனப் பல கையிலே
அரசன் போல நீயிருக்க
போசன மும் மறக்குத்ததான்
போதை பிறக்கு தெடா

காசை யெல்லாம் கட்டிக் கொண்டு
காத வழி போறவரே
ஆசை காட்டி மோசம் செய்யாத
அங்பரே நீர் மறந்திடுவீர்,

தனங்களைப்படுச் சந்தியிலே
பனங்கிழங்கு விற்பவனே
பனங் காட்டு நரியிதடி
சல சலப்புக் கண்கிடுமோ?

தட்டி யிலே கம்பிருக்கு
தட்டி விடு காளைகளை
மட்டு மட்டாய் நேரமத்தான்
சிட்டாய்ப் பறக்கணுமே.

செங்காரியை உசப்பிலிடு
சுட்டியணச் சண்டியிழு

வைக்கோல் வண்டி செல்லுத்தான்
வைப் புறமாய்த் தட்டி விடு.

நாணபக் கயிற்றுடனே
நெடும் பயணம் செல்பவரே
நாடுஅருத்தி காத்திருப்பேங்
நல்வ படி வந்து சேரும்.

உங்களுடு நான் களித்த
உல்லாசப் போதை பென்ன
கண்ணம் சிவக்கு தெடி
கரு விழிகள் பேசுதெடி..

சாவச்சேரிச் சந்தையிலே
சரிகைப் பட்டு வாங்கிவாறேவ்
கோவம் கொள்ள வேண்டாமெடு
கோகிலமே காத்திருப்பாய்.

நாங்கள் ஏழைகள்

அன்று தொடங்கி இன்றுவரை
பணச் சூருவழி -
எங்கள் மிதே வீசிக் கொண்டிருப்பதாக
விதியில் விழுந்துவிட்ட
வேர்ந்த மரங்கள் — நாங்கள்
மழை காலத்தில் — மழைந்திரும்
வெயிற் காலத்தில் — ஒன்றுக்கிரும்
குரையின் பொத்தல்களுடாக
உன்னே இறங்கி — எங்கள்
வெற்றுப் பாத்திரங்களுக்கு
நூசி கழுவிச் செல்லும்.
எங்கள் சேமிப்புக்களில்
சில்லறைகள் கூட விழுவதிக்
இரைப்பெயில் கூட — காற்றுத்தான்
ஏஞ்சின்றது,
ஆவணங்கள் எதுவுமற்ற
எங்கள் கதந்திரத்தில்
கோவணங்களே இன்று
தேசிய உடையாக பிரகடனமாகிறது
தனிமனிதனுக்கு உணவில்லை எனில்
— இந்த தெருத்தினை அழித்திடுவோம்
அந்தப் பாரதிக்காக — நாங்கள்
சமுதாயமாகவே மாறிவருகிறோம்
எங்கள் சிரிப்பினில்
இறைவரைக் காணலாம்
ஏத்தனை உண்மையின்
தத்துவச் சொல் இது.

— நயினை குலம்

வதிரி தமிழ் மன்றத்தில்
'மல்லினக்' 21 வது ஆண்டு மலர்
அறிமுக விழா

நெல்லை க. பேரன்

கடந்த 27-9-85 அன்று வதிரி தமிழ் மன்றத்தில் மல்லினக் 21 வது ஆண்டு மலரின் அறிமுக விழா வெகு விமரிசையாக நடை பெற்றது. இரவு ஏழு மணிக்கு திரு. பாரிவள்ளல் தலைமையில் விழா ஆரம்பமானது. பாரிவள்ளல் தமது உரையின் போது 'சிறு வயதில் திரு. டொமினிக் ஜீவா இதே மேடையில் பேசியதை ஆர் வத்தோடு கேட்டு ரசித்துள்ளேன். இன்று அவரது மல்லினக்கும் அவருக்கும் நடைபெறும் பாராட்டு விழாவிற்குத் தலைமை தாங்கு வதையிட்டு மிகவும் பூரிப்படைகிறேன் என்றார். செல்வி சந்திரா தியாகராசா பேசும்போது, 'மல்லினக் 21 வது ஆண்டு மலரில் வெளியான விடயங்களைப் பற்றித் தமது கருத்துக்களைக் கூறினார். விளம்பரங்கள் குறைக்கப் பட்டிருக்கலாம்' என்று அபிப்பிராயப் பட்டார்.

திரு. குப்பிழான் ஐ. சண்முகன் பேசுகையில், 'மல்லினகயில் வெளியான சிங்களப் புதுக்கவிதைகள் பற்றிய கட்டுரையும், முருகையைன் 'கடுங் கோபத்துடன் ஒரு கட்டுரை' என்ற விடய மும் என்னை மிகவும் கவர்ந்தன. ஜீவாவின் தலையங்கள்களில் என்னைப் பொறுத்தவரை அதிக தாக்கம் இல்லையென்றாலும் 'ஜீவா' என்ற தனி மனிதனின் முயற்சிகளுக்கு ஆதரவாகவும் அவரது இலக்கியத் தொண்டையும் பாராட்டியே இங்கு பல விளம்பரங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. விளம்பரதாரர் தம்மைப் பிரபல்யப் படுத்துவதைவிட ஜீவாவின் சேவைகளைத்தான் பிரபல்யப் படுத்துகின்றனர். இது இலக்கிய வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க ஒர் அம்சமாகும்' என்றார்.

வெத்திய கலாநிதி எம். கே. முருகானந்தன் பேசுகையில், 'யாழிப்பாணத்தில் நடைபெற்ற மல்லினக் 21 வது ஆண்டு மலர் அறிமுக விழாவில் பல கருத்துக்கள் மூன்றைக்கப்பட்டன. மல்லினகையில் வெளியாகும் இதர படைப்புக்களைவிட கட்டுரைகளுக்கே அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது என்றார்கள். கட்டுரையும் ஒரு 'சிறியேட்டில்' இலக்கியந்தான் என்று திரு. சட்டநாதன் அன்று தெளிவு படுத்தினார். மல்லினக மலரில் தொகையளவில் சிறுகடைகள் அதிகம் இருப்பினும் பக்கங்களின் அளவில் கட்டுரைகள் அதிகம் உண்டு. ஆனால் அத்தனையும் மணியான கட்டுரைகள். முக்கியமாக கா. சிவத்தம்பியின் 'மண்சமந்த மேனியர்' விமர்சனம் என்னை மிகவும் கவர்ந்தது. சென்ற ஆண்டில் திரு. சிவத்தம்பியினப்பிய பிரச்சனையான 'மல்லினக் இன்றைய பிரச்சனைகளுக்கு எவ்வாறு முகம் கொடுக்கப் போகிறது?' என்ற கேள்விக்கு இன்று

வரை பதில் வரவில்லை என்றும் அல்லது எப்படி முகம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சிவத்தம்பி இதுவரையில் தெளிவாக ஏதாவது சொன்னாரா என்றும் தெணியான் பல மேடைகளில் கேட்டு வருகின்றார். ஆனால் இந்த 'மன்மூசந்த மேனியர்' நாடக விமர்சனத்தின் மூலம் தாம் தெரிவிக்கும் கருத்துக்களில் திரு. சிவத்தம்பி எவ்வாறு படைப்பாளிகள் நுணுக்கமாகத் தமது படைப்புக்களை இன்றைய பிரச்சனைகளையொட்டித் தெரிவிக்கலாம் என்று சூக்கமாகச் சொல்லியுள்ளதாகவும் தெணியான் இதையே ஒரு பதிலாக எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்றும் நான் கருதுகிறேன். சிறுக்கைத்தயை விடக் கவிதை மூலம் சமகால எரியும் பிரச்சனைகளை நுணுக்கமாகத் தெரிவிக்க முடியும். ஆனாலும் மலரில் வெளியான தெணியானின் 'இவரின் கதை' மிகவும் யதார்த்தமாக உள்ளது. டாக்டராகிய நானே கண்டுபிடிக்க முடியாத நுணுக்கமான (கர்ப்பிணிப் பெண்ணாக்கான) சுகவினங்களைப் பற்றித் தெணியான் பேச்சு வழக்கில் மிக அழகாகக் கையாண்டுள்ளார். சில கதைகள் தரம் குறைவாக இருக்கத்தான் செய்கின்றன — மல்லிகையில் வரக்கூடிய எல்லாம் முதல் தரமாக இருக்க வேண்டும் என்பதே என் ஆவல்' என்றார். டாக்டர் முருகானந்தன் மிகவும் இயல்பாகவும் புள்ளி விபரங்களுடனும் ஒரு இலக்கிய ஆய்வாளனுக்குரிய பாங்கில் உரை நிசம்த்தியமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

படைப்பாளி இல்லாத ஒரு வைத்திய கலாநிதி இவ்வளவு தூரம் இலக்கிய நேசிப்பும் ஆர்வமும் கொண்டுள்ளமை எமது இலக்கிய உலகிற்கே பெரும் வரப்பிரசாதம் என்னாம். சென்ற ஆண்டிலும் இலக்கிய வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்ச்சியாக மல்லிகைக்கு புலோவி ஞானசம்பந்தர் கலை மன்றத்தில் பருத்தித்துறை வயன்ஸ் கழக ஆதரவில் விழா நடைபெற்றமையும் அதற்கு வயன்ஸ் கழகத் தலைவர் டாக்டர் முருகானந்தன் தலைமை வகித்தமையையும் இங்கு நினைவு கூர்வது சாலவும் பொருந்தும்.

திரு. தெணியான் பேசுகையில். 'இப்படித்தான் எழுதுங்கள் என்று விமர்சகர்கள் சொல்வதைக் கேட்டா எழுத்தாளர்கள் எழுத வேண்டும்? என்று செங்கை ஆழியான் யாழிப்பாணக் கூட்டத்தில் (மல்லிகை ஆண்டு மலர் விழா) கேட்டார். செங்கை ஆழியாணப் போன்ற எப்படியும் எழுதலாம் என்ற கொள்கை யுள்ள எழுத்தாளர்களுக்கு இந்தக் கேள்வி பொருந்தும். ஆனால் எம்போன்ற கொள்கைப் பிடிப்புள்ள எழுத்தாளர்களுக்கு பேராசிரியர் சிவத்தம்பியைப் பார்த்து இப்படிக் கேட்க வேண்டியது அவசியமாகிறது. ஜீவா என்ற மனிதனையும் அவரது இலக்கிய நேரமையையும் யாரும் சந்தேகிக்க முடியாது. நேரமையற்ற எழுத்தான் யாராகிலும் நான் அவனை வெறுக்கிறேன்' என்றார்.

இறுதியாக மல்லிகை ஆசிரியர் திரு. டொமினிக் ஜீவா பதிலுரை வழங்கினார், தமக்கே உரித்தான் ஆக்ரோஷமான குரலில் விவரது உரை பின்வருமாறு ஒங்கி ஒலித்தது.

அடிப்படைத் தொழிலாளியான் அப்பனுக்குப் பிறந்தவன் மாத்திரமல்ல, தனது வழமையான வாழ்க்கையைத் தொழிலாளியாகவே யாழிப்பான் நகரத்து கஸ்தூரியார் வீதியிலுள்ள சிகை அலங்கரிப்பு நிலையத்தில் ஆரம்பித்தவன். எழுத்துத்தறையில் உள்ள

வேட்கையால் எழுதத் தொடங்கி 1961 ம் ஆண்டு படைப்பு இலக்கியத்திற்கு முதன் முதலில் சாஹித்திய மண்டலப் பரிசைப் பெற்றுக் கொண்டான்.

தொடர்ந்து சில ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் அதே நிலையத்தில் வைத்து மல்லிகை மாசிகையை ஆரம்பித்து நடத்தினான். இந்தத் தேசத்திலும் தமிழகத்திலும் இலக்கியக் கணதி வாய்ந்த எழுத்தாளர்கள் தொடர்ந்து எழுதி அவனையும் அவனது இலக்கிய சாதனையையும் மதித்துக் கொரவித்து வருகின்றனர்.

மணிக்கொடி, சாந்தி, சரஸ்வதி, கணையாழி, தாமரை உட்பட சிற்றிலக்கிய ஏடுகள் வெளிவரும் — வெளிவரும் — காலத்தில் கூட. அதற்காக உழைத்த அடிப்படைத் தொழிலாளிகளை — அச்சுக் கோப்பாளர்களை — கொரவித்தது கிடையாது. மல்லிகை தனது சகை உழைப்பாளியான திரு. கா. சந்திரசேகரத்தின் உருவத்தை ஒருதடவைக்கு இரு தடவைகள் அட்டையில் பதித்து அன்றைது உழைப்பைக் கொரவித்துள்ளது.

உழைப்பிற்கு, உழைப்பவர்களுக்காகக் குரல் கொடுப்பது என்ற தாரக மந்திரத்தை இலக்கிய இலட்சியைக்கி, கணிசமான ஆண்டு மலர்களின் அட்டைகளில் உடல் உழைப்புத் தொழிலாளர்களின் நிலை உருவங்களைப் பொறித்து உழைப்பை வணங்கிப் போற்றி மதித்துள்ளது.

மல்லிகை வளர்ச்சியடைந்த பின்னும் இந்த இருபத்தொரு வருடப்பறுயத்தின் பின்னரும் அதன் ஆசிரியர் இன்றும் கொழும்பு, யாழிப்பாணம் தெருக்களில் மல்லிகையைக் காலித் திரிந்து விற்பனை செய்து வருவதைக் காணலாம். இந்தச் சமுதாயத்தின் போலியில் மதிப்பீடுகளைத் துச்சமென மதித்து உழைப்பையும் உண்மை உணர்வையும் மூலதனமாகக் கொண்டு, வீதிகளிலேயே சந்தாக்களை வகுவித்து நண்பர்களைப் பெருக்கி வரும் இந்த உழைப்புச் சாதனை பலராலும் இன்று மதிக்கப்பட்டு வரவேற்கப்படுகின்றது.

மேலே குறிப்பிட்ட இந்த ஐந்து சாதனைகளும் உலக வரலாற்றே வேறெந்த நாட்டிலும் முன்னுதாரணம் காட்டப்பட முடியாத சாதனைகளாகும். இது யாழிப்பாணத்தில் நடந்தது. அமெரிக்காவைப் பார், இங்கிலாந்தைப் பார், ஜப்பானைப் பார், பிரான்ஸைப் பார், சன் தமிழகத்தைப் பார் எனச் சொல்லி, இந்த மன்னின் மாண்பையே மதிப்பீடு செய்ய மறுதனிக்கும் நெஞ்சங்களுக்கு ஒரு சவால்: 'இப்படியான சரித்திர சாதனைகள் உங்களுடைய அறிவுக்கெட்டியவரை வேறெந்த நாட்டிலும் இது வரை நடந்துள்ளனவா? அப்படி நடந்திருந்தால் ஒரே ஒரு உதாரணத்தை மாத்திரம் உங்களால் நந்துதவ முடியுமா?

யாழிப்பாண மன்னில் இன்றைய எதார்த்த உழைப்பைத் தினசரி கடமையைச் செய்து கொண்டு வருகின்றது மல்லிகை. இதுவே நாளைய சரித்திரமாக எழுதப்பட போவது என்னமோ உண்மை.

சூரண போன்ற பெரியார்கள் வாழ்ந்து சைவமும் தமிழமும் வளர்த்த வதிரி தேவரயாளிச் சமுகத்தின் மத்தியில் மல்லிகைக்கு விழா நடப்பது மிகவும் பொருத்தமானது. உண்மையான உழைப்

பாளியை உழைக்கும் வர்க்கத்தினர் பாராட்டுகிறார்கள். இந்த நன்றியை மறவேண் என்றார்.

உண்மையான தமிழ் ஆர்வமும், கலை, இலக்கிய நேசிப்பும் விளையாட்டுத்துறை ஆர்வமும் கொண்ட வதின் தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தின் குழுவில் மிகவும் கல கலப்பாக நடைபெற்ற இவ்விழா இரவு - 3° மணியளவில் இனிதாக முடிவடைந்தது. பல எழுத்தாளர்களும், இலக்கிய ஆய்வாளர்களும், பார்வையாளர் களாக வந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. சீவு மரணப் போராட்டங் களின் மத்தியிலும் இந்த ‘மல்லிகை விழா’ மனதில் இன்னும் மனக்கிறது. ●

சுரண்டல்

— சாந்தன்

சந்தைக் கட்டிடத்து விருந்தையோடு மினி பஸ்கள் அணிவகுத் திருக்கின்றன. ஒரு விதத்தில் வசதிதான்— என்றாலும் நன்றா யில்லை.

நகர் அபிவிருத்தி பற்றியெல்லாம் இப்போ கவலைப்பட முயல் வது, ஆடம்பரம், பேராசை, முட்டாள்தனம்.

சனத்துக்கு வழிவிட்டு தூணேடு ஒதுங்கி ஒரு பக்கமாகத் திரும்பி நின்று கொண்டால், நீளத்தில் எல்லாமே பார்வைகளுள் வருகின்றன— இடப்புறம் கடைவரிசை, வலப் பக்கம் பஸ்வரிசை. பட்டனம் வடிவாய்த்தானிருக்கிறது— இந்தக் கோணத்தில்.

தன்னுடைய பஸ், இனி எந்த நேரமும் வரலாம்.

‘அதுதான் நல்லாருக்கு.....’— கீச்சுக் குரல், குழந்தைக் குரல். வலு கிட்டக் கேட்டது. திரும்பினான்.

கடையின் கண்ணுடிச் சுவருக்கு இந்தப் பக்கத்தில் இவர்கள் நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். நாலுக்குமே பத்து வயதுக்குள், தானிருக்கும். பரட்டைத்தலையும் பேணியுமாய், ‘ஜியா, ஜியா...’, என்று பஸ் பஸ்ஸாய் ஏறி இறங்குவார்கள். காய்ந்து போய் அழுக்காயிருப்பார்கள்— கண்டிருப்பீர்கள்.

‘நான் வாங்கினு அதுதான் வாங்குவேன்.....’ காட்சியைக் குள்ளிருந்த இன்னென்று துணியைக் காட்டி மற்றப் பின்னா சொன்னது.

‘கடவுளே....’ என்று மனதுக்குள் முன்கினான். வேறென்ன செய்யலாம் இப்போதைக்கு?

— அருமையான கதையாய் வாய்க்கும். ஆனால்— சே! அந்தாள் எப்பவோ எழுதிவிட்டார். அவர் எழுதிய கதைகளில் முதலாளிகளுக்குக் கவலையில்லை. ஒரே மாதத்தில் அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த சார்லஸ்டனில் இருமுறை நச்ச வாயுக் கசிவு ஏற்பட்டது. நெந்தோ நகரில் சில நாட்களுக்கு முன், நச்ச வாயுக் கசிவினால் மற்றும் 3 பேர் பாதிக்கப்பட்டனர்,

‘உன்னை, வாங்கோ, வாங்கோ.....’ என்று கொண்டக்டர் பெடியன் கத்தினான். ●

மக்களை விஷயிட்டுக் கொல்பவர்கள்

டி. வெவிகி

போபாவில் யூனியன் கார்பைட் கார்ப்பரேஷனுக்குச் சொந்த மான் தொழிற்சாலையிலிருந்த ‘மெதில் இசோசைடேட்’ என்ற விஷ வாயு வெளிப்பட்டு நகரில் பரவியதால் 250 பேருக்கு மேல் மாண்டனர்; சுமார் 2 லட்சம் பேர் ஏதாவது ஒரு விதத்தில் பாதிக்கப்பட்டனர்.

‘அனுகுண்டு விசப்பட்டதை ஹிரோவிமா, நாக்காக்கி வாசிக ளால் எப்படி மறக்க முடியாதோ அதேபோல். இந்த மாபெரும் யங்கர நிகழ்ச்சியை எங்களாலும் மறக்க முடியாது’ என்று போபால் மேயர் பிசார்யா கூறினார்.

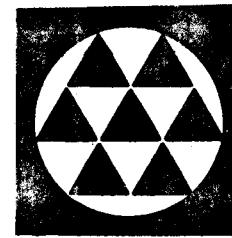
மனித வரலாற்றிலேயே பிரம்மாண்டமானதான இந்தத் தொழிற்சாலை விபத்தை இந்திய மக்கள் இப்படித்தான் ஒப்பிட்டுக் கூறுகின்றனர். இது தற்செயலான உவமையன்று. போபால் இந்தியாவின் ஹிரோவிமா. போபாவிலும் ஹிரோவிமாவிலும் ஒரு கண நேரத்தில் ஏராளமான மக்கள் மடிந்தனர். அவர்கள் அமெரிக்க நாட்டின் கையால் கொல்லப்பட்டனர். இந்தக் கோர நிகழ்ச்சிகளின் விளைவுகளால் பாதிக்கப்பட்டவர்களது துன்பத்தின் கால அளவு பயங்கரமானது ஆகும். மிகக் குறைந்த மதிப்பீட்டின்படி கூட, போபால் மக்களில் 2000 பேர் தங்கள் வாழ்நாள் முழுவ தும் நிரந்தர முடவர்களாகி விடுவார்கள்; 10,000 பேர் இறக்கும் வரை பலவிதமான உடல் உபாதைகளால் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருப்பார்கள்.

யூனியன் கார்பைட் கம்பெனி அமெரிக்காவின் ஒரு முக்கிய பங்குட்டு ஏகபோகக் கார்ப்பரேஷன் ஆகும். அதில் 1,00,000 பேர் பணி புரிகின்றனர், அதன் வருடாந்தர வரவு செலவு சுமார் 1000 கோடி டாலர் ஆகும். ரசாயனப் பொருள்கள், உருக்குத் தொழிலில் பயன்படுத்தப்படும் எலெக்ட்ரோடுகள், அனுசக்திப் பொருள்கள் முதலியவற்றை யூனியன் கார்பைட் உற்பத்தி செய்கிறது. இது தவிர, யூனியன் கார்பைட் கார்ப்பரேஷன், பெண்டக்களின் ஒரு பெரிய கண்ட்ராக்டரும் ஆகும்.

இந்தப் பிரமாண்ட ரசாயனக் கார்ப்பரேஷன், ஏராளமான லாபம் சம்பாதிக்கிறது. மக்கள் பாதுகாப்பைப் பற்றி யூனியன் கார்பைட் முதலாளிகளுக்குக் கவலையில்லை. ஒரே மாதத்தில் அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த சார்லஸ்டனில் இருமுறை நச்ச வாயுக் கசிவு ஏற்பட்டது. நெந்தோ நகரில் சில நாட்களுக்கு முன், நச்ச வாயுக் கசிவினால் மற்றும் 3 பேர் பாதிக்கப்பட்டனர்,

யூனியன் கார்பைட் கார்ப்பரேஷனுக்கு பலியாகிறவர்களின் சோகப் பட்டியல் நீண்டு கொண்டே போகிறது. இந்தக் கார்ப்பரேஷனின் நச்சக் கரங்கள் நீட்டப்பட்டுள்ளன எந்த நாட்டிலும், எந்த நிமிடத்திலும் பயங்கர விபத்து வெடிக்கக் கூடும். ●

இத்தாலிய உளவாளியை அமெரிக்கச் சிறையில் வைத்திருப்பது ஏன்?

நியுபார்க் மத்திய சிறையில் ஓர் அசாதாரணமான கைதி அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவன் பெயர் பிரான்செஸ்கோ பசின்ஸா சென்ற மாதங்களாக அவன் சிறையில் இருந்து வருகிறார்கள். அவன் ஓர் இத்தாலியன் — அமெரிக்கப் பிரஜையல்ல. அமெரிக்காவில் அவன் ஒரு குற்றமும் செய்யவில்லை. எனினும் வாழிங்டனின் பிரத்தியேக உத்தரவின் பேரில் அவன் சிறையில் தனிக் கொட்டடியில் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவன் விவகாரத்தைக் கவனித்துக் கொள்ளும் நியுயார் வக்கிலான எட்வர்டு மாரிஸன், 'வீத்ரதுர்ணன்யா காஜதா' பத்திரிகையின் நிருபருக்குப் பேட்டியளிப்பதையும். தம்முடைய டெல்போனில் பேசுவதையும் சென்ற வாரம் முழுதும் தட்டிக் கழித்து வந்தார். இந்த மூடு மந்திரத்திற்குக் காரணம் என்ன?

ஓரே காரணம்தான். அதாவது, போப்பாண்டவர், இரண்டாவது ஜான்பாலைக் கொலை செய்ய நடந்த முயற்சி சம்பந்தமான வழக்கு விசாரணை இத்தாலியில் மீண்டும் ஆரம்பமாகியிருப்பதே அந்தக் காரணம். இந்த வழக்கில் முக்கிய எதிரியான ஆக்கா என்பவன் சென்ற 19 ம் தேதியின்று நடந்த விசாரணையின் போது கொடுத்த வாக்கறுமலத்தில், அஸ்கோவி பிசெக்டே என்ற இத்தாலிய நகரச் சிறையில், பிரான்செஸ்கோ பசின்ஸா தன்னைச் சந்தித்து தன்னுடன் ஒத்துழைக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டதாகச் சொன்னால்.

போப்பாண்டவருக்கு எதிராகப் புரட்சி செய்யுமாறு சோஷ விஸ்ட் பல்கேரியாவும் சோவியத் யூனியனும் தூண்டியதாக அந்த நாடுகள் மீது பழி சுமத்தி அவற்றை அவதாரு செய்ய, ஆக்காவிடம் பசின்ஸா ஓய்புக் கொண்டான். இந்தக் கேவலமான திட்டம் சென்ற ஆண்டில் அம்பலமாகியிட்டது. அதே சமயத்தில் பிராங்கோடின்டோர் என்ற ரோம் நகரப் பத்திரிகையாளர், பசின்ஸாவிவகாரம் பற்றிய விவரங்களை விளக்காவிகள் வெளியிட்டாரா; 'இத்தாலிய உளவு நிறுவனமான சிஸ்மியன் உளவாளியான பிரான்செஸ்கோ பசின்ஸா, 1981, இலையுதிர் காலத்தில், கைதி அக்காவைச் சந்தித்து ரோம் நகரில் பணி புரியும் பல்கேரியப் பிரஜைகள் மூவரின் படங்களைக்காட்டினார். அவர்களில் ஒருவர் சௌகரி ஆண்டொனால்.

பசின்ஸா அமெரிக்காவில் அடைக்கலம் புகுந்தார். ஆனால் போப்பாண்டவர் கொலை வழக்கு விசாரணை ஆரம்பமாகவிருந்த சமயத்தில் அரசு அவளைக் கைது செய்து தனிக் கொட்டடியில் அடைத்தது. இதன் உண்மை வெளிப்படையானது: அதாவது தங்கள் உளவாளி, ரகசியங்களை அளவுக்கு மீறி வெளியிட்டு விடுவானே என்று அமெரிக்கா அஞ்சகிறது.

கடும் நிதானத்துடன் ஒரு கடிதம்

க- சின்னராஜன்

21-வது ஆண்டு மலரிலே முருகையன் எழுதிய 'கடுக் கோபத் துடன் ஒரு கட்டுரை' என்னும் தலைப்பில் எழுதிய விமர்சனம் அதிர்ச்சியைத் தந்த போதிலும் சில கருத்துக்கள் வரவேற்கக் கூடியனவாக இருந்தன இன்று புதுக்கவிதை எழுதுகின்ற சிலர் இலக்கிய சுவைருக்களுக்கு விளங்காமலும், அர்த்தமில்லாமலும் கலை இலக்கியப் பண்பினைக் கொச்சைப் படுத்தும் விதத்திலும் கவிதை எழுதுவது அதிகரித்து விட்டது. இவை மாற்றியமைப்பதன் மூலமே காத்திரமான இலக்கியங்கள் தோன்ற வழி ஏற்படும். புதுக்கவிதைகளில் வருகின்ற அசிங்கமான கற்பணகளும், அருவருப்பான படிமங்களும், வக்கரித்த அடிகியல் நோக்கும் உண்மையில் ஒரு சமுதாயத்தின் கலை கலாச்சாரங்களையே சிரமித்து விடுவன். எனவே புதுக்கவிதைகள் வளர்ச்சியடைந்து வருகின்ற இன்றைய காலகட்டத்திலே முருகையன் அவர்களின் விமர்சனம் எழுபோன்ற வாசகர்களால் சிந்திக்கப்பட வேண்டிய ஓர் அம்சமாக இருக்கிறது.

'சமன் செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போலமைந்
தொருபாற் கோடாமை சான்றேர்க்கணி'

என்றால் வள்ளுவன். ஆனால் இன்றைய விமர்சகர்கள் சிலரைப் பொறுத்தமட்டில் சில குறைபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இவர்கள் தங்கள் சமகாலப் படைப்பாளிகளின் மீது குற்றம் காணப்படும், தங்கள் வக்கிரங்களை அவர்கள் மீது உரசிப் பார்ப்பதிலுமே கவனம் செலுத்துகின்றனர். உண்மையில் இவர்கள் படைப்பாளிகளைப் பாராட்டி வரவேற்கின்றார்களா? சிலரைப் புக்கிழவு துமிழும் உண்டு. ஆனால் அந்தப் புகழ்ச்சியும் தமக்குச் சார்பானவரா? தேவையானவரா? நண்பரா? என்ற அளவுகோலை வைத்து தெடைப்பெறுவதை நாம் அவதாளிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. எனவே இந்த அறிவு ஜீவிகள் விமர்சன ஈட்டி கொண்டு படைப்பாளிகளை வரிக்கு வரி கிழிப்பதை வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டு இருக்க முடியாது. ஏனெனில் இது இலக்கிய உலகிலே பல விபரீதங்களையே ஏற்படுத்தி விடும். சமகாலக் கவிஞர்களையோ அல்லது எழுத்தாளர்களையோ ஆராய்ந்து பார்த்து அவர்களை விமர்சிக்கும் உரிமை எவர்கும் உண்டு. ஆனால் அப்படிப் பார்க்கின்ற சரியான விமர்சனம் தமிழில் ஆரோக்கியமாக இன்னும் வளர்ச்சியடைய வில்லை என்றே நினைக்கத் தோன்றுகின்றது.

சிறந்த ஒரு விமர்சகராக, ஈழத்து இலக்கிய உலகிலே கணிக்கப்படுகின்ற முருகையன் ‘குடுங் கோபத்துடன்’ (நெற்றிக் கண்ணெடுத்திருந்துபோல்) உணர்ச்சி வசப்பட்ட ஒரு நிலையில் சோலைக்கிளியின் ‘மழைப் பழம்’ என்னும் புதுக்கவிதை பற்றி விமர்சனம் எழுத முற்பட்டமை தவறான நிலை என்றே மனங்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. பொதுவாக ஒரு விமர்சனங்களிய நிதானம், பொறுமை, எதிர்விளைவுகள் என்பன பற்றி அச்ட்டை செய்து அவ்விமர்சனத்தை எழுதியுள்ளமை எமக்குக் கவலையளிக்கின்றது.

மல்லிசை ஆசிரியரின் பணிகளைப் புழை வந்த முருகையன் அதே இடத்தில் ‘பேய்த்தனம்’ என்று குறிப்பிட்டுள்ளமையை எம்மால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

சோலைக்கிளியின் ‘மழைப் பழம்’ கவிதைகள் ‘புருபிலிம்’ என்றும், ‘கொக்கோ நாடகம்’ என்றும் முருகையன் கூறியது ஒரு நியாயமற்ற விமர்சனமாகவே தெரிகின்றது. மழைப் பழத்தைப் போன்ற அல்லது அதைவிட விரசமான கவிதைகளை முருகையன் இதுவரை சந்திக்கவில்லையா?

அவர் இதைவிட படுமோசமான கவிதைகளையு சந்தித்திருப்பாரென்றே நினைக்கத் தோன்றுகின்றது. முருகையன் தமது ‘ஆதிபகவன்’ என்னும் கவிதை நூலிலே படுவிரசமாக தலைவனும் தலைவியும் சந்திக்கும் இடத்தைக் காட்டும் அழகை இதோபாருங்கள்.

‘கட்டினார், கட்டித் தழுவினார் தமது
காமத்தின் வேகத்தில் களித்தார்
முட்டினார், முட்டி மோதினார் — மோதி
மோகத்துள் மூழ்கிடலானார்
விட்டுவிட்டு அணைத்தார்
விரல்களால் குழைத்தார்
விரியிதம் அடிக்கடி பொருத்தி ஒட்டினார்
உற்சுசி ஒத்தடங் கொடுத்தார்
உறுப்புக்கள் உறுத்தித் தெரித்தார்
பல்கடந்தாரும் நாவினால் உசாவிப்
பகவனும் ஆதியுட் புகுந்தான்’

எனவே விமர்சகர்கள் சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்றவாறு தமது கருத்துக்களில் இரண்டுபட்டுக் கொள்வதைத் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். கந்தபுராணத்தையும், கம்பராமாயணத்தையும் ‘காமரசம்’ என்று கூறி எரிக்க வேண்டுமெனப் பிரசாரம் செய்த விமர்சகர்களைக் கண்கூடாகக் கண்டது இந்நாடு என்பதை நாம் மறந்து விடலாகாது. இதற்காக மழைப்பழத்தை ‘ஞானரசம்’ என்று கூற நான் வரவில்லை.

மழைப் பழத்தை ஏன் மல்லிகையில் போட்டார்கள்? என்று முருகையன் கேட்கிறார். ஆனால் இதே மல்லிகையின் ஆண்டு மலரிலே சோலைக்கிளியின் ‘எட்டாவது நரகம்’ என்னும் கவிதை வெளிவந்துள்ளது. உண்மையில் இது எதைக் காட்டுகின்றதென்றால் சோலைக்கிளியின் கவியாற்றலையும், ஜீவா அவர்களின் புத்தி சாலித்தனமான (பேய்த்தனமல்ல) அனுகு முறையுமே என்றால் மிகையாகாது.

சோலைக்கிளி போன்றேர் யாரை ஏமாற்ற முயல்கின்றார்கள்? என்று முருகையன் கேட்கிறார். உண்மையில் சோலைக்கிளிக்கு எவ்வரும் ஏராற்றும் எண்ணம் கிடையாது. அப்படி இருந்திருந்தால் அவர் எப்பவோ மல்லிகையிலிருந்து தூக்கி விசப்பட்டிருப்பார். அவருடைய கவிதைகளை தொடர்ச்சியாகப் படித்து வந்த வர்களுக்கு அதன் தரம் நன்கு விளங்கியிருக்குமென்றே நம்புகின்றேன். சோலைக்கிளி ஒரு தரமான கவிஞர். இலக்கிய உலகிலே அவரது புதுக்கவிதைகள் ஒரு மகத்தான சாதனையை எதிர்காலத்தில் எட்டுமென்று எதிர்பார்க்கலாம்.

புதுக்கவிதைகளில் எனக்கு வலுவான நம்பிக்கை இன்னும் தோன்றவில்லை என்றும், தமிழ்ப் புதுக்கவிதையினைப் பற்றி யென்றும் மதிப்பீட்டில் எந்த வித்தியாசமும் ஏற்படாது என்றும் முருகையன் குறிப்பிட்டுள்ளார். உண்மையில் இது எதைக் காட்டுகிறது? புத்திலக்கியங்களின் தோற்றத்தினையும், புதுக்கவிதையில் எதிர்கால வளர்ச்சியினையும் தீர்க்க தரிசனக் கண்ணேட்டத்தில் ஆராய முடியாத அல்லது ஏற்றுக் கொள்ள விரும்பாத அவரது அவசர முடிவினையே காட்டுகின்றது.

புதுக்கவிதைகள் மிகுந்த ஏமாற்றத்தைத் தருகின்றன. நம்பிக்கை ஊட்டவில்லை என்பது முருகையனின் இன்னெலூரு அங்கலாய்ப்பு ஆகும். இதற்காக அமரார் கைலாசபதி அவர்களை இங்கே அழைப்போம். ‘கடந்த சில தசாப்தங்களாக தத்துத் விச்கம். தமிழ்த் திறனும், தனித்துவமும், பொருட் தெளிவும், கருத்து அழுத்தமும், கலை நயமும் வாய்க்கப் பெற்ற புதுக்கவிதைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. சிறப்பாக வானம்பாடி இதழை மையமாகக் கொண்டு வளர்ந்த கவிஞர்கள் மொத்தத்தில் செழுமையான கவிதைகளைப் படைத்தளித்தனர் என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது’ என்று கைலாசபதி அவர்களின் அமர வாக்கியங்களை முருகையன் மறுப்பாரா?

‘நம்மவர்கள் யாப்பிலக்கணப் பயிற்சிதரும் ஒசை உணர்வு நுட்பத்தை இன்னும் நன்கு கிரகித்துக் கொள்ளவில்லை’ என்று முருகையன் குறிப்பிடுகின்றார். இன்று எத்தனையோ பெருங்கவிஞர்கள் புதுக்கவிதையினைச் சிறப்பாக எழுதுவதை நாம் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. ஆனால் ஒசைத் தேவைக்காகப் பொருளை வளைத்து உணர்ச்சியைச் சிதைப்பதையும், யாப்பமைத்திக்காகவும், அணிச்சிறப்புக்காகவும், உள்ளூடு எதுவுமற்ற ஒசை உணர்வுக்காகவும் வளிந்து பாடப்பட்ட போலிக் கவிதைகளைக் கண்ட புதுக்கவிஞர்கள் அவற்றை நிராகரித்ததில் நியாயம் உண்டு. தமிழில் யாப்பு என்பது தீர்மானிக்கப்பட்ட ஒரு சப்தக்கூடுதான் தொல்காப்பியச் செய்யுளிலும், யாப்பருங்கலங்காரி கையும் கூட கவிதையின் எலும்புக் கூடுகள் பற்றிய எடுத்துக் காட்டுகளே தவிர கவிதையின் ஆத்மா பற்றியன அல்ல என்பதை அணைவரும் கிரகித்துக் கொள்ள வேண்டும். இங்கே கவிஞர் வைரமுத்து அவர்களின் புதுக்கவிதை ஒன்றினைப் பார்ப்போம்.

‘யாப்பு எனும் குதிருக்குள்

இலக்கணம் போட்ட

உத்தரவுக்குப் பயந்து உறங்கும்

சோம்பேரிச் சொற்களுக்கா

நீங்கள்

கவிதை என்று கட்டியம் கூறுவிர்கள்'

எனவே கவிதை எப்போதும் படிமங்களைப் பற்றி வருத்தப்பட்ட தில்லை. தனக்குச் சௌகரியமாய் இருக்கும் எல்லா இடங்களிலும் அது ஆண்தம்பாடி அமரும். புதுக்கவிதை என்னும் பெயர் தற் காலிகமானதே. கவிதையின் பெயர் கவிதைதான் என்பதை விமர்சகர்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

'கலை நயம் குலைத்தார் அவர்களையே எரித்திடுவோம்' என்று முருகையன் கூறுவது ஒரு விமர்சகனுக்குரிய அழகன்று. ஒரு படைப்பாளியை உயிருடு இருக்கும்போது எரிக்க முயற்சிப்பதும் அவன் எரியுண்ட பின்பு சாம்பல் பூத்த அவனது மேட்டிலே நின்று 'கவிதை மலர்த் தோட்டம் நீ' என்று புகழ் பாடுவதும் சில அறிஞர்களின் அர்த்தமற்ற நடவடிக்கைகள் ஏன்பதை விமர்சகர்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

இறுதியாக கவிஞர் முருகையன் 'மழைப் பழம்' பற்றிய விமர்சனம் புதுக்கவிதையாளர்க்கு ஒரு எச்சரிக்கையாகவும், ஆற்றுப் படுத்தலாகவும் அமைய வேண்டுமென எதிர்பார்க்கிறேன். *

பேச்சிலும் செயலிலும் ஒன்றுபட்டவர்

எஸ். விஜயானந்தன்

அமரர் வி. தகுமலிங்கம் கலை வசதிகளையும் கொண்ட செலுக்கும் குடும்பத்தில் பிறந்தார். ஒரு சாதாரண மனிதனுக்கவே தனது வாழ்நாள் முழுவதும் வாழ்ந்தார். அவருடைய வாழ்வு மற்றும் அரசியல் பிரமுகர்களுக்கு ஒரு முன் உதாரணமாகத் திகழ்ந்தது. எவருடனும் அன்புடனும் ஆதரவுடனும் பழகுவார். இவருக்கு விரோதிகளென்று இருந்ததாகவே நான் அறியவில்லை. எனது கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர் என்ற முறையிலும் நானும் அவரும் பல ஸ்தாபனங்களிலும் இணைந்து செயல்பட்டதாலும் அவருடன் நெருங்கிப் பழகும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. ஒரு சமயம் உள்ளுறவாட்சி மன்றத் தேர்தல் கர்லத்தில் இருவரும் இரு கட்சிகளின் சார்பிலும் நேரடியாகப் போட்டியிட்டோம். அப்படியிருந்தும் கூட எமது நட்பு தொடர்ந்தது. பல இயக்கங்களையும் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் பலதரப்பட்ட இளைஞர்கள் இவருடன் கலந்து உரையாடுவதையும், வாதிடுவதையும் சர்வ சாதாரணமாகக் காணக் கூடிய தாகவிருந்தது. முற்போக்குச் சிந்தனையும் தேசிய, சர்வதேசியத் தொடர்புகளும் இளம் வயதிலேயே இவரை ஆட்கரண்டுவிட்டன.

இளைஞருக்காக சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியில் கல்வி கற்ற காலத்தில் இவருடைய தேசிய உணர்வு போராட்டமாக வெளிப் பட்டது. அக்காலத்தில் விதேசிய உடைகள் அணிவது நாளிகமாகவும் அதே நேரத்தில் பிரபல கல்லூரிகளில் கட்டாயமான நடை முறையாகவும் இருந்து வந்தது. அமரர் தகுமலிங்கம் தேசிய

உடை அணித்து கல்லூரிக்குச் சென்றதன்மூலம் அன்றையகட்டுப்பாடு களை உடைத் தெரிந்தார். அன்ற தொடக்கம் கொலை செய்யப் படும் வரை தேசிய உடைகளையே அணிவது வந்தார். காந்தியக் கொள்கைகள் மக்கள் மத்தியில் மிக வேகமாகப் பரவி வந்த நாலமது. இக் கொள்கைகளால் ஒரளவிற்கு உந்தப்பட்டாலும்கூட வேறு சிலரைப் போவ கண்மூடித்தனமாகக் கதர் இயக்கங்களில் சிக்குண்டு கிடவாது எமது நாட்டிற்கேற்றவாறு தேசிய உடை தேசிய கலாசாரம் முதலியவற்றை வளர்ப்பதில் அக்கடைய காட்டி மானார். அகிம்சைப் போராட்டங்களில் நம்பிக்கை வைத் துச் செயல்பட்ட இவர் தனது மகனுக்கு யுத்தங்களை, கொலைகளை வெறுத்து அகிம்சையைப் போதித்த புத்த பகவானின் நாமம் 'சித்தார்த்தன்' என்ற பெயரைச் சூட்டித் தனது சர்வதேசியப் போக்கினை வெளிப்படுத்தினார்.

இலங்கையில் முதலாவதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட இடது சாரிசு கட்சி, வங்கா சமசமாசக் கட்சி இதன் தீவிர ஆதரவாளனை செயல்பட்டார். இரண்டாவது உலக மகாயுத்த காலத்தில் சோவியத் யூனியனுக்கு எதிரான ஹிட்லர் படையெடுத்த பொழுது யுத்தத்தின் தன்மையே மாற்றமடைந்தது. உலகம் தழுவிய மக்கள் யுத்தமாக உருவெடுத்தது. வங்கா சமசமாசக் கட்சி சோவியத் யூனியனுக்கு ஆதரவாகப் பிரசாரம் செய்யக் கூடாதென வாதிட்டது. அக்கால கட்டத்தில் இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி யுத்தத்தின் தன்மையை இலங்கை மக்களுக்குத் தெளிவுபடுத்தி சோவியத் யூனியனுக்கு ஆதரவாகச் செயல்பட்டது. இதனை அமரர் தமும் ஷங்கம் முற்று முழுதாக ஆதரித்துச் செயல்பட்டார். ஆரம்பம் முதல் இறக்கும் வரை சோவியத் யூனியனின் உற்ற நண்பஞ்சைவும் சோசலிச் முகாமின் அசைக்க முடியாத தோழுஞ்சைவும் செயல் பட்டார்.

இலங்கை சோவியத் நட்புறவுச் சங்கம், உலக சமாதானச் சபையின் இலங்கைக் கிளை, ஆசிய ஆபிரிசுக் குருமைப்பாட்டுக் கழகம் ஆசியவற்றில் முக்கிய பதவியினை வகித்து செயல்பட்டது டான் அந்த ஸ்தாபனங்களைத் தான் வாழ்ந்த பிரதேசத்திலும் உருவாக்கி செயல்பட வைத்தார். இந்த ஸ்தாபனங்களின் பிரதி திதியாகப் பல சங்காடங்களை மகாநாடுகளில் பங்குகொண்டார்.

சோசலில் சமுக அமைப்பின் மூலம் தான் மனிதனை மனிதன் சுரங்டாத இனத்தை இனம் நகச்காத நிலையை ஏற்படுத்தலாம் என்று நம்பி செயல்பட்டவர். சோசலில் தமிழ் ஈழம் அமைப்ப தாக மாபெரும் போராட்டங்கள் நடைபெறுவதாகக் கூறிக் கொள்ளப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் அதற்காகவே தன் வாழ்வை அர்ப்பணித்த தியாக சீவர் அமரர் தர்மவிங்கம். அநாகரிகமான முறையில் கேடுகெட்ட காட்டுமீராண்டித்தனமாக தான் நேரித்த மக்கள் மத்தியில், தான் பிரதிநிதித்துவப் படுத்திய நாடான மன்ற மண்ணில் கொலை செய்யப்பட்டிருப்பது சோசலிசம் பேசுபவர்கள் உண்மையில் சோசலில்கூடன் அவல் என்று என்ன இடமளிக்கின்றது.

அவருடைய சர்வதேசத் தொடர்புகள் சோசலில்தின் மீது அவர் கொண்ட அசையாத நம்பிக்கை நிச்சயமாக இந்தத் தேசத்தில் ஓர் சோசலில் அமைப்பு நிச்சயம் ஒருநாள் உருவாக்கப்படும். அவரின் கணவு நன்வாகும் நாள் வெகு தொரத்தில் இல்லை. *

அவை நினைத்துக் கொண்டு

தமிழ்யா கலாமனி

நெல்லியடி மஹாத்மா தியேட்டரில் நாடகமொன்றின்போது ஏற்பட்ட மனக் கசப்பினால் எஸ். த. வைப் பிரிந்து காங்கேசன் துறையில் வசந்தகான் சபாவை வைரமுத்து தோற்றுவித்த பின் னரும் கூட, பல நாடகங்களில் வைரமுத்துவும், எஸ். த. வும் இனைந்து நடித்து வந்திருக்கிறார்கள். வைரமுத்து வீட்டு முற்றத் தில் மேடை அமைத்து உயர் சாதியினரான சீ. ரி. செல்வராஜன் குழுவினரோடு போடடியாக வாரந்தோறும் பல மாதங்களாக மேடையேற்றிய நாடகங்களில் வைரமுத்து, இரத்தினம் என்போருடன் அண்ணோசாமி ஆசிரியரும், எஸ். த. வும் இனைந்தே நடித்து வந்தார்கள். நடிகமணி வைரமுத்து சமூத்தின் தலைசிறந்த ஒரு கலைஞர் என்பதேயோ, அவரிடம் உள்ள அதீத ஆற்றலையோ எஸ். த. ஒருபோதும் மறுத்தில்லை. வாளைஞியும் தொலைக்காட்சியும் இன்னைய விமர்சகர்களும் வைரமுத்துவின் திறமையை உணர்த் தலைப்பட்ட காலத்திற்கு முன்னரேயே அவரின் நடிப்பாற்றலை மதிப்பிட்டிருந்ததாக எஸ். த. இன்றும் கூறுவார்.

ஆராய்ச்சி என்பது மிகவும் பொறுமையோடு நிதானமாக நாடாத்தப்பட வேண்டியது. ‘திருமதி மல்லிகா முதன் முறையாக வைரமுத்துவடன் நடிக்க முன் வந்ததாக காரை சந்தரம்பிள்ளையால் குறிக்கப்படும் காலத்திற்கு முன்பாகவே கண்டுக்குளி அண்ணாலி கந்தையாவின் மகளை திரேசம்மா ஞானசெந்தரியாக நடித்தார். திருமதி மல்லிகாவின் நாடகப் பிரவேசத்திற்கு முன்பாக அண்ணோசாமி ஆசிரியரும், அக்காலத்தில் இலங்கைக்கு வந்திருந்த இந்தியக் கலைஞர்களான கிருஷ்ணவேணி குழுவினருடன் நடித்து வந்திருக்கிறார்’ என்று அக்காலப் பெண் கலைஞர்களின் பங்களிப்புப் பற்றிக் குறிப்பிட வந்தமையை தமது கருத்துக்கான மறுப்பாகக் கொண்டு திரேசம்மாவும் ஓர் உரிமை மறுக்கப்பட்ட பெண்தான் என்று செ. சு. கூறியிருப்பது, ஆராய்ச்சியான குருக்கு வேண்டிய நிதானத்தை இழுந்துவிட்ட அவசர புத்தியினால்தான். கண்டுக்குளி அண்ணாவி கந்தையா யாரன்பெதை அறியாமலா, ‘தி ரே சம் மா’ என்று மொட்டையாகக்கூடக் குறிப்பிடாமல் கண்டுக்குளி அண்ணா விகந்தையாவின் மகளென்ற விபரமும் கூறி தமது கருத்தை எஸ். த. மறுக்க முன்வந்திருப்பார் என்று சிந்தித்துப் பார்த்து செ. சு.

சற்று நிதானித்திருக்கலர்ம். எஸ். த. நடித்து வந்த நாடகங்களில் இந்திரா, சந்திரா, மல்லிகா, திரேசம்மா போன்ற பெண் கலைஞர்களும் இனைந்து நடித்து வந்தபோதிலும் பிரதம ஸ்திரி பார்ட்டாக வேஷமேற்று வந்தவர் எஸ். த. தான்.

எஸ். த. பிரதம பாத்திரமேற்று நடித்து வந்த நாடகங்களில் பட்டியல் மிக நீண்டது. இவற்றுள் அரிச்சந்திரா, சத்தியவான்-சாவித்திரி, கோவலன் - கண்ணகி, ஞானசென்தரி, பவளக்காவித்திரி, கோவலன் - கண்ணகி, ஞானசென்தரி, பவளக்காவித்திரி அருச்சனை, நல்வதங்காள். ஸ்ரீவள்ளி, சதி அநுகாடி. அல்லி - அருச்சனை, சாலவரிசி, பக்த துருவன், காளிதாகன், குயா, பக்த நந்தான், காலவரிசி, பக்த துருவன், காளிதாகன், பக்த மார்க்கண்டேயர், சாரங்கதாரா, ஊளவையார், சீமந்தினி, சீமந்தியசிலன், அசோக்குமார். பராசக்தி, நாம் இருவர், பதவி சத்தியசிலன், அசோக்குமார். பராசக்தி, நாம் இருவர், பதவி மோகம், நச்சக்கோப்பை, சக்குபாய், ருக்குமாங்கதா, மதிவதனு-சத்தியசிலன் என்பவை முக்கியமானவை.

எஸ். வின் இசை நாடகத்துறை ஈடுபாடு குறித்த இன்னுமொன்றைக் குறிப்பிடலாம். அல்வாய் சாமணந்தறை ஆடிப் பின்னோயார் கோவிலிலே வருடந்தோறும் மேடையேறும் சிவராத்திரி நாடகங்களை நீண்ட காலமாக எஸ். த. பொறுப்பேற்றிருந்தார். தாழும் கலந்து கொண்ட நாடகங்களை மட்டுமன்றி தமது ஊரைச் சேர்ந்த பல சிறுவர்களையும் இளைஞர்களையும் பயிற்றி இன்றுவரை நாடகங்களை மேடையேற்றி கூறுகின்றார்.

வடமராட்சியில் இசை நாடக வரலாறு குறித்த ஒரு தொடர்கட்டுரையை எழுத வேண்டுமென்ற எண்ணம் முன்பே எனக்கிடமிருந்து மே மாத இதழில் செ. சு. வின் கட்டுரையைப் போது பின்பு அக்கட்டுரையிலுள்ள தகவல்களின் உண்மையைப் போது பின்பு அக்கட்டுரையிலுள்ள தகவல்களைக் கூற முடியுமென்பது கலையை ஆராய்வதனாடாக பல தகவல்களைக் கூற முடியுமென்பது தலையையே இச் சந்தர்ப்பத்தில் இக்கட்டுரையை நான் எழுத தான் என்று கூற இலக்கியத்துறையில் என்னை ஆர்வம் கொள்ளச் செய்து பல துறைகளில் எனக்குக் குருவாகவும் இருந்து வந்தவர் என்னதையே என்பதானால், எனது தந்தை குறித்து முன் வைக்கப்பட்ட பிழையான தகவல்களைச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டிய கடப்பாடும் எனக்கு உண்டு. செ. சு. வின் மே மாதக் கட்டுரையை எழுதவேண்டி இருந்தது, எஸ். த. வை அச்ட்டை. செய்யும் நோக்கு கிளாயினும், வடமராட்சியிலுள்ள கலைஞர் சிலரை செ. சு. தமது மே மாதக் கட்டுரையில் ஒரளவு ஆராய்ந்திருந்தார் என்பதால் அக்கலைஞர்கள் பற்றி இக்கட்டுரையில் மேலதிகத் தகவல்களைக் குறிப்பிடலாமென்றிருக்கிறேன். எஸ். த. பற்றிய தகவல்களை அவரின் மகனாகிய நானே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன் என்பதற்காக எனது தந்தையை முதல்மைப்படுத்தும் முயற்சி இது என்று செ. சு. போன்றவர்கள் விசனிக்க வேண்டியதில்லை. ஏவெனில் செ. சு. வின் கட்டுரையின் உண்மையை ஆராய்ப் புகுந்த இடத்து எனது வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்துக்கு என்னை உள்ளாக்கியவரே செ. சு.

தான். அண்ணோமி ஆசிரியரும் எனது தந்தையும் நடித்த அரிச் சந்திர மயான் காண்டத்தில் எனது சேகா தரி பரவதாமணி லோகிதாசலை அனேக மேடைகளில் நடித்து வந்தபோது, அச வாத்தும் பிள்ளையாக நானும் நடித்து வந்திருக்கிறேன் என்பதாலும், சிறுவகை இருந்த காலந்தொட்டு எனது தந்தை நாடகமாடும் இடங்களுக்கெல்லாம் அவருடன் கூடச் செல்லும் பழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தவன் என்பதாலும் இக் கட்டுரையில் நான் குறிப்பிட்டிருக்கும் பெரும்பாலான கலைஞர்களையும், சம்பவங்களையும் நானே அறிவேன்.

தமது மே மாதக் கட்டுரையில், திரு. தம்பிஜயா அவர்களும் இக்கால கட்டத்தில் சில கலைஞர்களைச் சேர்த்து நாடகங்கள் ஆடி வந்தார் என்று குறிப்பிடும் செ. சு. விடம். எஸ். த. வுடன் நாடகமாடிய அந்தச் சில கலைஞர்கள் யார் யார் என்று பணிவாகக் கேட்க விரும்புகிறேன். தமிழ் நாடகக் கலையின் தேக்க நிலைக்கே முன் ஆயத்தமின்றி நடிக்க முயன்ற எஸ். த. போன்றவர்கள் தான் காரணம் என்று கூறும் அவர், ‘குழல் இயைபாக்கம்’ என்ற விஞ்ஞானக் கருத்துப் பற்றியும் அறிந்திருப்பாரென்றே நம்புகிறேன்; குழலின் தன்மைக்கேற்ப இசைந்து ஒழுகுவதுதான் அது. அத்தோடு, இக்காலகட்ட தொழில் நுட்பங்களையும், உத்தி முறைகளையும் கொண்டு இன்னொரு காலகட்ட இசை நாடகங்களை ஆராய்வதென்பது விஞ்ஞான முறைக்கு முரண்டு. இனியசுபாவமுடைய காரை செ. சு. தமது பண்பை இழந்து ‘நாமும் ஒரு நடிகள் என்று வெட்கமில்லாமல் சொல்ல வந்துவிட்டார்’ என்பது போல சிதம்பர ராகுநாதனையும் துணைக்கிழுத்து எஸ். த. வை நையாண்டி செய்ய முயன்றமைக்கு என்ன காரணமோ நான் அறி யேன். ஆனால் பிரபல்யமானவர்களைப் பற்றியே எழுதிக் கொள்வதனாலும் அவர்தம் புகழ் பாடுவதனாலும், பிரச்சினைக்குள்ளாகாமல் இருக்கலாம் என்று ஒரு சில விமர்சகர்கள் நினைக்கிறார்கள். அண்மையில் மல்லிகையில் கலையரசு சொர்ணலைக்கம் குறித்து திரு. மெளன்குரு தெரிவித்திருந்த கருத்துக்களுக்கு உடன்பாடான கருத்துக்களையே எஸ். த. வும் கொண்டிருந்தார். இதே கருத்துக்களை எஸ். த. எழுத முன்வந்திருப்பாரேயானால் இன்னமும் எத்தனை பேர் அவரை நையாண்டி செய்ய முன்வந்திருப்பார்கள். இதுவே எமது இன்றைய நிலை. இந்த நிலையையே ‘கலைஞர் ஒருவன் அவனிடத்தேயுள்ள ஆற்றலால் மட்டும் பிரபல்யத்தைப் பெற்று விடுவதில்லை. அவன் சார் சமூகம் அவனை மேலே தூக்கிப் பிடிக்கும் போதுதான் அவன் புகழ் ஒங்குகிறது. இந்தக் குறுக்கு வழி யைக் கையாண்டு வெற்றிப் புகழுக்குமைக்கும் போவிக் கலைஞர்கள் ‘சத்திர சிகிச்சை மூலம் சிரசதயம்’ செய்யும் வேவீ யில் கெளரவத்துக்கும் வணக்கத்துக்குமிரிய சில முது பெருங் கலை ஆசான்கள் தூசடைந்து சிடக்கின்றனர். இத் தவறுக்கு எமது மயக்கமும் உதாசீனமுந்தான் காரணங்கள்’ என நாடகக் கவிமணி கிருஷ்ணமீவார் பற்றி எழுத வந்த இடத்தில் தெணியான் குறிப்பிட்டார். இந்திலையை மாற்ற வேண்டிய பாரிய பொறுப்பும் சமுத்து விமர்சகர் கையிலேயே தங்கியுள்ளது என்பதையும் இவ்விடத்து விலையுறுத்த விரும்புகிறேன்.

(முற்றும்)

தூண்டிப்

● மல்லிகை ஒரு சிறந்த தரமான மாசிகை. மறுப்பில்லை. ஆனால், சில சமயங்களில் குப்பைகளும் வெளிவந்து விடுகின்றனவே, ஏன்?

● மல்லிகைக்கும் மலையகத்திற்கும் தூரம் கூடிக் கொண்டு போகின்றதே, ஏன்? அக்கரைப்பத்தனை. ரே. மயில்

மலையகம்தான் மல்லிகையை நெறங்கிலும்பரப் பயப்படுகின்றது. தெளிவத்தை, ராம மயா, கார்த்திகேசு, கோமஸ் போன்றேர்களைச் சந்திக்கும் போதெல்லாம் எழுதும்படி வற்புறுத்திக்கூறுவது வழக்கம். அவர்கள் தான் மல்லிகையிலிருந்து தூரம் போகின்றனர். மல்லிகை ஆரோக்கியமான இலக்கிய நெஞ்சங்களை அரவளைத்துச் செயல்பட முனைந்துள்ளதே தவிர. மாரையும் விடடுத் தூரம் போவதற்கு நினைத்துக் கூடப் பார்ப்பதில்லை.

● சமீபத்திய காலங்களில் உங்களுடைய அனுபவங்கள் எப்படி? கரவெட்டி.

● ஜேயந்தன்

எழுத்தில் எனது அனுபவங்கள் அத்தனையையும் சிறைப்பிடித்து விட வேண்டுமென ஆசைப்படுகின்றேன். இந்தக் காலத்தை — அதன் வீச்சை — எழுத்தில் வடித்து வைப்பதால் வருஷகாலத் தலைமுறை பல அனுபவப் யன்களைப் பெற வேண்டுமென்பது என் அவா.

● மினி சினிமாப் பெருக்கத் தைப் பற்றி என்ன கருதுகின்றீர்கள்?

அச்செழு. ந. அருளகிரி

எந்த விஞ்ஞான சாதனங்களும் மக்களுக்குப் பயன்படுவதைப் பொதுவாகவே வரவேற்கின்றேன். அதே சமயம் அவைகள் பொது மனிதனின் அறிவை விசாலப்படுத்தி அவனுக்கு வாழ்க்கைக்கு வழி கிட்டவேண்டும். இன்றைய மினி சினிமாவில் காட்டப்படும் படங்கள் மன எரிச்சலைத்தான் ஏற்படுத்துகின்றன.

● ஒவ்வுது ஆண்டு மலருக்கான அறிமுகக் கூட்டமான்றை இம்முறை கொழும்பில் ஏன் நடத்தவில்லை? என்ன காரணம்?

கொழும்பு - 12. எஸ். அஷ்ரப்

உங்களுக்கும் சகலருக்கும் தெளிவாகத் தெரிந்த காரணம் தான் பதில். போக்குவரத்துப் பிரச்சினையால் என்னால் கொழும்பு வர முடியவில்லை. அங்குள்ள சகல இலக்கிய நன்பர்களையும் மலரின் சாட்டில் ஒருங்கு சேர்க்கந்திக்கலாம் என ஆவலோடு இருந்தேன். குழந்தை அப்படியாகி விட்டது.

● நமது பழம் பெரும் எழுத்தாளர்களில் அநேகர் எழுதுவதையே விட்டு விட்டனர். அவர்களைக்கொண்டது ஒரு மலரில் இருக்கிறது. நீண்ட நாட்காகச் சந்தித்திருக்காத இலக்கிய நன்பர்கள் சந்தித்துக்கொண்டது ஒரு மகிழ்ச்சியான

களை எழுதத் தூண்டி வைக்கிறேன்?

வெல்லை. க. கந்தசாமி

எனக்கும் இது வேத கை தருகின்றது. நான் மதிக்கும் பல எழுத்தாளர்களை நேரில் சந்திக்கும்போது அவர்களை மீண்டும் எழுதச் சொல்லி வற்புறுத்துவதுண்டு. அவர்கள் எழுதாமல் ஒதுங்குவது அவர்களுக்கு மாத்திரமல்ல, வளர்ந்து வரும் சமூத்துத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கும் பெரும் நஷ்டமாகும் என்பதை ஏற்கனவே நான் உணர்ந்தவன்தான். குதிரையைத் தண்ணீர்த் தொட்டியருகே கூட்டிச் செல்லலாம்; ஆனால் குதிரைதானே தண்ணீர் குடிக்க வேண்டும்.

● சமீபத்தில் நடந்த மல்லிகை ஆண்டு மலர் விழாவில் இலக்கிய சர்ச்சை வெகு காரசாரமாக நடந்ததாகப் பத்திரிகையில் படித்தேன். இப்படியான இலக்கிய சர்ச்சை நடைபெற வேண்டுமென்று விழாவில் விரும்பினீர்கள்.

குப்பிளான். வ. தருமதுசா

சென்ற மாதம் மலர் வெளி யீட்டு நாட்களில் யாழ். நகரச்சூழ்நிலை அமைதியாக இருக்கவில்லை. எனவே மிக அடக்கமாகவும் கச்சிதமாகவும், வெளி யீட்டை நடத்த வேண்டுமென்தீர்மானித்தேன். விழாவிற்கு வந்து போகின்றவர்களுக்கு எந்த வித இடர்பாடுகளும் நேர்ந்து விடக் கூடாது என்பதில் மிக எச்சரிக்கையாக இருந்தேன். கூட்டம் பகல் 3-4 பக்குத் தொடங்கி 6 மணிக்கு முடிவடைந்து விட்டது. நீண்ட நாட்காகச் சந்தித்திருக்காத இலக்கிய நன்பர்கள் சந்தித்துக்கொண்டது ஒரு மகிழ்ச்சியான

அனுபவம். மல்லிகைக் கூட்டமென்றால் இலக்கிய சர்ச்சைகள் இடம் பெறுவது இயல்லே. அந்த இயல்பான சாச்சையே விழாவில் இடம் பெற்றது.

● எழுத்து உலகில் இத்தனை வருடங்களாக அனுபவப்பட்டுள்ளீர்களே, இலக்கியவாதிகளின் குண நலன்களைப் பற்றித் தெரிந்துள்ளீர்களா?

பதுளை. எம். ஆர். குமரசு

பலவேறு மனத்தினரை, பல வேறு வகையினரை இந்த முப்பத்தைந்து வருட அனுபவத்தில் சந்தித்துள்ளேன். நெஞ்சுக்கு நெருக்கமானவர்களையும் இந்த இலக்கிய உலகிலிருந்துதான் அறிந்து கொண்டேன். இந்த எழுத்து உலகத்தில் எல்லாமே போலிகள், எல்லாருமே மோசதிக் காரர்கள், நயவஞ்சகர்கள் என ஒருவர் மீதும் உண்மையான பற்றே, பாசமோ, நேசமோ அற்றவர்களையும் சந்தித்து ஒதுக்கியுள்ளேன். புறங்கூறுவோரையும், முடிஞ்சு விடுவோரையும், ஆங்குத் தகுந்ததாகக் கதைக்கும் அரை வேக்காட்டு மனதீர்களையும் கண்டிருக்கின்றேன். அதே சமயம் நட்பிற்காகவும் நேசிப்புக்காகவும் உதவுவதற்காகவும் உயிரை விடும் அன்புள்ளிகளையும் கண்டு வியந்திருக்கின்றேன்.

● ‘என் மரணத்திற்குப் பின் நான் என்னைப் பற்றிய சரியான மதிப்பீட்டு விமரிசனம் தெளிவாக வெளிவரும்’ என ஒரு கூட்டத்தில் கூறியதாக ஒரு நண்பன் சொன்னான். அது பற்றி.....

உடுவில். எஸ். தவராசா

நான் தெளிவாக உணர்ந்து தான் சொன்னேன். எழுதி

வையுங்கள். நான் இப்பொழுது சொல்வதல்ல: எனது நீண்டகாலச் கணிப்பு, இது.

● இம் முறை மலரில் வெளி வந்த ‘உழைப்பின் உருவும்’ அட்டைப் படம் ரொம்பப் பிரமாதம். இந்த ஜியாவைத் தந்தது, எடுத்தது யார்?

அளவெட்டி. ம. கண்ராஜ்

யாழ். பல்கலைக் கழகத்திற்குச் சமீபமாக உள்ள ‘பேபி போட்டோ’ அதிபர் தான் எனக்குப் பல வழிகளில் உதவி புரிந்து வருவார். இவரது கை வண்ணத்துத்துள்ளேன். நெஞ்சுக்கு நெருக்கமானவர்களையும் இந்த இலக்கிய உலகிலிருந்துதான் அறிந்து கொண்டேன். இந்த எழுத்து உலகத்தில் எல்லாமே போலிகள், எல்லாருமே மோசதிக் காரர்கள், நயவஞ்சகர்கள் என ஒருவர் மீதும் உண்மையான பற்றே, பாசமோ, நேசமோ அற்றவர்களையும் சந்தித்து ஒதுக்கியுள்ளேன். புறங்கூறுவோரையும், முடிஞ்சு விடுவோரையும், ஆங்குத் தகுந்ததாகச் சொன்னீர்களே, அங்கு போகும் உத்தேசம் உண்டா?

நீர்வேலி. ந. சாவணபவாள்

கொழும்பிற்குப் போவதற்கே போக்குவரத்து வசதி யற்று திண்டாடியதுண்டு. இந்த நிலையில் தமிழகம் போவதைப் பற்றி எப்படி யோசிப்பது? சென்ற ஜின் மாதமே போகத் திட்டமிட்டிருந்தேன்; முடிய வில்லை. பல வேலைகளுண்டு. எப்படியும் கூடிய சீக்கிரம் போய் வரத் தெண்டிக்கின்றேன்.

● கலைஞர் சமுதாயத்தை மாற்றிவிட முடியுமா?

பளை. த. மஹேந்தானி

அரசியல் இயக்கங்களினும் அதன் போராட்ட வீச்சுகளினுலும்தான் ஒரு சமுதாயத்தை மாற்ற முடியும் என ஒப்புக்

கொள்ளும் அதே வேளையில் கலெக்டர்கள் இல்லாமல். அவர்களுடு கூரிய ந்தனை, ஆக்கங்கள் இல்லாமல் அச் சமுதாயத்தைச் செம்மைப்படுத்திவிட முடியாது என்பதையும் ஒப்புக் கொள்ளுகின்றேன்.

- உங்களுடைய சமீபத்திய அனுபவம் ஒன்றைக் கூற முடியுமா?

கிரிமலை. எஸ். தனேஸ்வரன்

அது ஒரு வேதனையான அனுபவம். சமீபத்தில் ஒரு நாள் யாழ். பல்கலைக் கழகத் திற்குச் சென்றேன். — இப்படி அடிக்கடி அங்கு போய் நன்பர்களைப் பார்த்து வருவது என் வழக்கம் — அங்கு நன்பர்கள் சிவத்தம்பி, மேளன்குரு, சபா. ஜெயராசா ஆகியோரைச் சந்தித்து விட்டு, வரும்போது நண்பர் கிருஷ்ணராசா இடையே சந்தித்தார். ‘பிளேஸ்ட் குடிக்கலாம்’ என அழைத்தார். எனது உழைப்புக்குரிய வாகனத்தை ‘கண்ட’ நூக்கு மூன்றால் வைத்து விட்டு — அதைப் பூட்டவில்லை. அப்படிப் பூட்டுவதும் என் வழக்கமில்லை. பல்கலைக் கழக வளர்வைப் போகாது என்பது எனது அபார நம்பிக்கை— உள்ளே போய் தேநீர் அருந்தி விட்டு வெளியே வந்து பார்த்தால் கைக்கிளைக் காணவில்லை. என்னால் இதை நம்பக்கூட முடியவில்லை!

தவறிப் போன இந்தச் சையிக்கிளுக்கும் ஒரு வரலாறு உண்டு. மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், நான் சிரமத்துடன் கால் நடையாக நடந்து திரிவதைப் பார்த்து விட்ட டாக்டர் வாமதேவன் — அவர் இன்று அவஸ்திரேவியாவில் வாழ்வின் மூர் — தனது முத்த மகளான திருமதி ஜெயந்தி விநோதனுக்குப் போன்று கூறுகிறேன்.

குப் பண்மனுப்பி, அவர் தனது கைப்பட வாங்கித் தந்ததுதான் இந்தச் சைக்கிள்.

கைக்கிள் தவறிப் போனது எனக்கு வருத்தமில்லை. நான் மனதார விசுவசிக்கும் யாழ். பல்கலைக் கழகத்தின் வளவிற்குள் இருந்து அது காணுமல் போனதுதான் எனக்குப் பெரும் அதிர்ச்சி!

- மல்லிகை மலரில் உங்களுடைய படைப்பை எதிர்பார்த்தேன். இடம் பெறவில்லை. என்ன காரணம்?

மாணிப்பாய். ச. சாந்தி

ஆரம்பத்தில் சில பக்கங்களை எனக்கென ஒதுக்கி வைத்துக் கொண்டே மலர் தயாரித்தேன். ஓவ்வொரு படைப்பாளிகளும் எனது பக்கத்தைப் பங்கு போட்டுக் கொண்டனர். ஒரு படைப்பாளி சஞ்சிகையாளருகை இருப்பதன் சிரமம் உங்களுக்குப் புரிகின்றதா?

- இத்த நெருக்கடியான வேளையில் உங்கள் வாழ்வு அர்த்தமுள்ளதாகப் படுகின்றதா?

புங்குடுவி. ஸ்ரீ. ராஜா

வேறெந்தக் காலத்தையும் விட, இன்று வாழும் வாழ்வுதான் எனக்கு அர்த்தமுள்ளதாகப் படுகின்றது. பிறந்த மண்ணை விட்டு, உயிருக்காகவும் வசதிக் காகவும் வேறு நாடுகளில் வாழ்வதை என்னால் கற்பணைக்கூடச் செய்ய முடியவில்லை. எரியும் நெருப்புக்கு மத்தியில் வாழும் போதுதான் வாழ்வின் உண்மை அர்த்தங்களைப் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது. வாழ்வின் கலையை என்று கொள்ளுகின்றேம்,

ESTATE SUPPLIERS COMMISSION AGENTS

VARIETIES OF
CONSUMER GOODS
OILMAN GOODS
TIN FOODS
GRAINS

THE EARLIEST SUPPLIERS FOR ALL YOUR
NEEDS
WHOLESALE & RETAIL

Dial : 26587

To

E.SITTAMPALAM & SONS
223, FIFTH CROSS STREET,
COLOMBO - 11.

Mallikai

OCTOBER 1985

REGISTERED AS A NEWS PAPER AT G. P. O. SRI LANKA
(K. V. / J / 81 / NEWS / 85)

Dealers in:

WALL PANELLING
CHIPBOARD & TEMB R

Phone: 24629

With Best Compliments of:

P. S. V. SEWUGANCHETTIAR
140, ARMOUR STREET,
COLOMBO-12.

இச் சான்திகை 234B நாட்டுப்புதிய பிள்ளையர்களுக்காக முதலமிகு நடவடிக்கை
வரும் ஆசிரியரும் வெளியிடுப்புறையை டெர்மினாக் ஜீலோ அரசுக்காக மன்றிலை
ஏற்றுவதை என்பதைப்பற்றி வேண்டும். அதை அறிவு வழங்கி வேண்டும்.